XLVI
H
6

INDEX
UNIVERSALIS
RERUM OMNIUM,
QUÆ IN
BARONII, AC PAGII
APPARATIBUS,
IN
BARONII ANNALIBUS,
PAGII CRITICA,
ANNALIBUS RAYNALDI,
NOTISQUE GEORGII, & MANSI CONTINENTUR,
IN TRES TOMOS DISTRIBUTUS.

Tomus Tertius

IN QUO CONTINENTUR LITERÆ O. P. Q. R. S. T. V. X. Y. Z.

L U C Æ
Typis LEONARDI VENTURINI.
MDCCLIX.
DE SUPERIORUM LICENTIA.

INDEX
UNIVERSALIS

Rerum omnium, quae in Baronii, & Pagii Apparatu, in Baronii Annalibus, Pagii Critica, Annalibus Raynaldi, notisque Georgii, & Mansi continentur. Nota numeralis communis *annum Christi*, romana *numerum marginalem in Baronio, Pagio, & Raynaldo designant. Quoad Apparatus numeri solummodo marginales indicantur: in notis Georgii, & Mansi, Consules annorum numero indicantur, caetera vero numero paginarum.*

O

Obsi-

dia-

Opta.

Ora-

Orationes seu diversæ orandi formulæ.

Orationes, seu preces publicæ a diversis, & qua de causa indictæ.

Orationes, seu conciones, sive allocutiones a diversis ad diversos habitæ.

s. Bur-

Ora-

 tur,

resis

Orna-

Otho

Otho episcopus Ostiensis postea Urbanus II. legatione fungitur ad Henricum Germaniæ regem, & ab eodem capitur, *Bar. t. xvii.* 1083. IV. nuntiat in Germania excommunicationem novam Henrici imperatoris, & fautorum ejus, 1084. X. interest synodo generali Quintilineborgensi, 1085. II. pontifex pronuntiatur a Desiderio cardinali abbate Cassinensi, 1086. III. rursus ab eodem moriente pontifex pronuntiatur, & cardinalibus traditur, 1087. XVI. ab iisdem eligitur, 1088. I. III. Urbanus II. cognominatur, III. significat omnibus catholicis suam electionem, promittitque se vestigiis Gregorii VII. inhæsurum, IV. Cassini ægrotans, sanatur a s. Benedicto, V. de certitudine ejusdem corporis Cassini quiescentis ab eodem docetur, *ib.* rogatur a Rogerio & Boamundo Northmannorum ducibus in Apuliam proficisci ad consecrandam ecclesiam monasterii Bandusiensis, VIII. eamdem monit insigni privilegio, *ib. & seq.* primatum ecclesiæ Toletanæ confirmat Bernardo ejusdem archiepiscopo, eidemque dat pallium, XII. *& seq.* quantum sollicitus fuerit pro reformatione ecclesiæ Mediolanensis, XXVI. injungit Gebehardo Constantiensi episcopo legationem apostolicam per Alemanniam, 1089. I. sententiam excommunicationis a Gregorio VII. in schismaticos prolatam confirmat cum limitatione, *ib.* absolvit Alexium Comnenum imp. ab excommunicatione, IV. Barim contendit, & quænam ibi egerit, V. Eliam Barensem archiepiscopum consecrat, & privilegio donat, *ib. & seq.* 1090. VII. celebrat concilium primum Trojanum, 1089. VIII. Mathildem comitissam jungit matrimonio cum Welphone juniori Bajoariæ duce, & quare, IX. rescriptum mittit ad Godofredum Lucensem episcopum, de absolvendis iis qui schismaticos excommunicatos interfecerint, XI. curat synodum Tolosanam in Galliis cogi, 1090. I. celebrat concilium Melphitanum; & accepto fidelitatis juramento a Rogerio duce Northmannorum, eumdem investit, *ib.* diversos in eo canones constituit, *ib. & seq.* commendat monasterium Bandusiense Boamundo & Rogerio ducibus Northmannorum, XXI. privilegio munivit monasterium Vallis-umbrosæ, XXIX. colitur officiose a catholicis, 1091. I. excommunicat Guibertum antipapam cum asseclis in concilio Beneventano, II. mitram mittit ad Petrum Cavensem abbatem, *ib.* ejus in adversis constantia laudatur, IV. decreto confirmat institutionem vitæ communis laicorum apud Germanos, *ib.* diplomate luculento donat Berengarium Ausonensem episcopum ad archiepiscopatum Tarraconensem translatum, XI. *& seq.* eumdem pallio ornat, XIII. consecrat Ivonem episcopum Carnotensem, 1092. II. scribit ad Carnotenses de deposito Gaufredo, & consecrato Ivone, III. ejusdem post Ivonis consecrationem sermo, V. evocat ad se s. Brunonem Chartusianorum institutorem, & invitum diu retinet, XII. eximit ecclesiam Danicam intercessione Erici regis a subjectione archiepiscopi Hamburgensis, XIV. eamdem Metropoli ornavit, *ib.* dedicat ecclesiam sanctissimæ Trinitatis in monasterio Cavensi, XV. eamdem munit privilegiis, *ib. & seq.* iisdem subscribit propria manu, XXVIII. celebrat concilium Trojanum, 1093. I. excommunicat rursus Henricum imp. ob immane flagitium in uxorem admissum, IV. Romam ingreditur, cum summa omnium gratulatione, VI. *& seq.* gratulatorias accipit de reditu ab Ivone Carnotensi, VII. ab eodem docetur de Richerii Senonensis archiepiscopi in se injuria, *ib. & seq.* quam fuerit pacis amans, XI. & *Bar. t. xviii.* 1094. I. apostolicæ sedis legatus Quintilineburgi in Germania synodum celebrat, *Pag. t. xvii.* 1085. II. a Gregorio VII. successor in sedem Romanam designatur sed ob absentiam non eligitur, VI. Victorem III. papam consecravit, 1087. VI. eum in papam eligi jubet Victor, VII. Otto pontifex creatur & Urbanus II. vocatur, 1088. I. ab omnibus agnoscitur præterquam ab Henrico Germaniæ rege, II. Gallus natione erat, I. Bernardum Toletanum archiepisc. pallio donat, & totius Hispaniæ primatum instituit, VI. *& seq.* Tarraconensem, & Narbonensem episcopos ei parere cogit, VIII. Bernardum apostolicæ sedis legatum dixit, *ib.* primam Romæ synodum celebrat, 1089. I. Alexium Græcorum imperatorem ab excommunicatione non absolvit, *ib.* confirmat unionem ecclesiæ Canosinæ cum Barensi, II. concilium Trojanum celebrat, & quo anno, III. 1093. I. in Siciliam pergit, 1089. IX. Rogerii comitis Siciliæ opera utitur ad Græcorum schisma extinguendum, *ib.* Melphiæ concilium habet, & quo anno, 1090. III. *& seq.* Beneventi concilium celebrat, 1091. I. Metropolisum jam Tarraconensi sedi restituit, IV. *& seq.* Ivonem Carnotensem episcopum ordinat, 1092. III. *& seq.* X. s. Brunonem Carthusiensium fundatorem Romam vocat, XII.

Otho Ostiensis episcopus in Panthco muratur securitatis causa, *Bar. t. xviii.* 1094. III. creat Hugonem Lugdunensem archiep. legatum apostolicum per Gallias, V. querelis impetitur ab Ivone propter absolutum clericum monetarium, XXV. *& seq.* accipit librum de INCARNATIONE VERBI ab Anselmo Cantuariensi archiepiscopo, XXVII. *& seq.* Theobertum Pisanum episcopum donavit archiepiscopali honore, 1095. I. indicit & celebrat concilium Placentinum in campo, & quare, *ib. & seq.* absolvit Praxedem imperatricem a peccatis non sponte commissis, II. ab Alexio imp. Græcorum rogatur auxilium contra paganos subministrare, & multos ad expeditionem contra eosdem suscipiendam juramento adigit, III. quænam in concilio Placentino constituerit, *ib. & seq.* consecrat Udalricum Augiensis monasterii abbatem, & eidem interdicit omnem potestatem episcopalem in insulæ Augiensis clerum & populum, VI. quanto sit affectus honore a Conrado Longobardorum rege Henrici III. imp. filio, VIII. eumdem suscipit in filium S. R. E. *ib.* in Gallias proficiscitur, & indicit concilium Claramontense, *ib.* monetur ab Ivone Carnotensi, ut sibi caveat a fraude Legatorum Philippi regis Francorum, IX. *& seq.* quid de eodem ad Galliarum episcopos scripserit, XII. excommunicat Philippum regem in concilio Claramontensi, XXIV. Bertradam ejus pellicem excommunicat, *ib.* quos in eodem conc. canones sanxerit, XXV. *& seq.* laborat pro colligendo christianorum exercitu contra infideles, XXXIV. concionem habet in concilio Claromontensi de miseriis ingentibus Terræ sanctæ & sepulcri Dominici, XXXVI. *& seq.* hortatur christianos ad suscipiendum contra paganos bellum, XL. *& seq.* XLIII. *& seq.* eorumdem bona dum absunt, libera debere esse sancit, L. iisdem pro stipendio donat omnium peccatorum indulgentiam, *ib.* instituit officium b. Virginis omni sabbato recitandum, & quare, LI. *& seq.* dimittit s. Brunonem Carthusianorum fundatorem, LII. proclamatur legitimus pontifex per regnum Angliæ jussu Guillelmi regis, LVI. recipit in communionem Herbipolensem episcopum schismaticum, 1096. I. celebrat concilium Turonense, *ib.* Strazburgensem episcopum conditionaliter absolvit, *ib.* Philippum regem Franc. absolvit, II. privi-

var-

tis

Roma-

,a sede

aives

P

Pco ;

coronat, *Pag. s. xiv.* 823. I. cum Romani calumniantur, II. a calomnia se purgat, III. Ebuni erchiep. Rhemensi licentiam dat Evangelium Danis, seu Nordalbingis annonciandi, IX. *& seq.* moritur, 824. I. *& seq.* in ecclesia s. Praxedis sepelitur, *ib.* recognoscit se nullum habere dominium in jure monasterii Farfensis, V.

Paschalis II. papa, Urbani II. successor, legatos a latere misisse probatur in Siciliam, *Bar. t. xviii.* 1097. XLIII. creatur, 1100. II. quamdiu sit in pontificatu, & qualiter victurus, a quodam religioso per visionem revelatur, *ib.* ejus patria, genus, parentes, & totius vitæ cursus, III. invitus pontificatum renuntiarat, IV. consecratur & coronatur, VI. urbem & orbem quieti restituit, *ib.* Mathildem comitissam ad conservandam pristinam erga ecclesiam Romanam fidem hortatur, VII. literas accipit a Daiberto archiepiscopo Pisano & Godefredo Bolionio de Jerosolyma capta, & necessitatibus Terræ sanctæ, VIII. ab Ivone Carnotensi monetur de disponenda ecclesia Gallicana, & in Gallias legatione mittenda, XIV. instigatur a suis contra Guibertum pseudopapam, & reliquos schismaticos, XVI. a Rogerio Siciliæ comite salutatur, & pecunia juvatur, *ib.* recuperat civitates ab ecclesia Romana alienatas, VIII. Petrum de Columna ecclesiæ Romanæ rebellem coercet, & urbibus spoliat, *ib.* alios item ecclesiæ Romanæ rebelles domat, XIX. concilium in Galliis celebrari jubet contra Philippum Gallorum regem adulterum, & legationem dirigit, *ib.* mittit in Orientem, XXVIII. ad exercitum christianorum in Asia militantem scribit, *ib.* Gebehardo Constantiensi episcopo legationem per Germaniam committit, XL. monasterium s. Alberici ordinis Cisterciensium privilegiis donat, XLI. recusat in gratiam Henrici Anglorum regis infringere statuta sanctorum Patrum, 1101. II. 1103. VII. c. Ansel. per literas juret falsa esse, quæ legati regis Henrici se Romæ obtinuisse sparserant in Anglia, 1101. III. excommunicat ob mendacium episcopus legatos, IV. monetur ab Ivone Carnotensi, ne facile Philippum Francorum regem fraudulentum absolvat, VII. rogatur ab eodem, ne accusationes laicorum de episcopis facile admittat, X. item ut impediat electionem ad episcopatum Belluvacensem Stephani clerici improbissimi, XI. confirmat primatum ecclesiæ Toletanæ, XII. concilium generale Romæ celebrat, & Henricum III. imperatorem anathemate percellit, & multa alia ordinat, 1102. I. increpat archiepiscopum Panormitanum nolentem jurare obedientiam sedi apostolicæ pro pallio archiepiscopali, *ib.* eadem de causa scribit ad archiepisc. Polonorum, VIII. literas accipit ab Ottone electo Bambergensi de sua investitura per imperatorem, XV. eidem cum gaudio respondet de illius erga Romanam ecclesiam constantia, XVI. Robertum Flandriæ comitem adversus Leodienses lahismaticos instigat, *ib.* mittit Bernardum cardinalem ad Mathildem comitissam legatum, XXII. quæ cum Ottone Bambergensi episcopo electo coram egerit, 1103. I. commendat eumdem ecclesiæ Bambergensi, & eos in fide Romanæ ecclesiæ persistere hortatur, IV. Ottoni duplicatis diebus usum pallii concedit ex singulari gratia, *ib.* legatum regis Angliæ audit pro investituris perorantem, VI. quid legato respondeat, VII. regem Anglorum paterne monet & salubriter de non concupiscendis investituris ecclesiarum, VIII. variis de rebus per literas instituitur ab Ivone Carnotensi, XII. dispensat super consanguinitatis impedimentum in quarto gradu inter regem Poloniæ, & filiam ducis Russiæ, XIV. Barcinum in Apolie monasterium quo anno pontificatus privilegiis donaverit, XV. Gallonem Parisiensem episcopum ad Polonos cum legatione mittit, 1104. I. legatum in Gallias ablegat ad absolvendum regem Philippum, II. ab Ivone docetur, cur absolutio sit impedita, III. rogatur ab eodem pro transferendo Gallone episcopo Bellovacensi, IV. interpellatur per apologiam ejusdem contra clericos licentiose nimis suos episcopos deserentes, XI. jubet comitem Cenomanensem excommunicari; & quare, XIII. audita Daiberti Jerosolymorum Patriarchæ querela, Jerosolymam mittit ad cognoscendam ejus causam, XIV. increpat s. Brunonem Signiensem episcopum ob dimissum absque suo consensu episcopatum, & redire ad oves jubet, XV. eumdem cum legatione in Gallias mittit, XVII. per literas monet Didacum Compostellanum episcopum, ut ecclesiam suam ordinet secundum præscriptum sacrorum canonum, XVIII. *& seq.* convenitur secreto per literas ab Henrico III. imp. de ineunda pace, sed fraudulenter, 1105. VI. in Galliam Cisalpinam proficiscitur, & concilium indicit, 1106. XXV. audit rumorem de Antichristi adventu, *ib.* indictum concilium Guastallæ in Galliæ Cisalpina celebrat, XXVIII. quam laudabilia, & quam necessaria ibi gesserit, *ib.* decretum edit de ordinationibus tempore schismatis factis, XXVI. archiepiscopatum Ravennatensem ob rebellionem suorum archiepiscoporum contra ecclesiam Romanam multis civitatibus privat, XXXII. investituram laicalem interdicit, XXXIII. de tumultibus in Germania ortis ob communionem cum schismaticis, quid debeat fieri, per literas Constantiensi & Pataviensi episcopis significat, XXXIV. *& seq.* Augustanæ ecclesiæ de Hermanno illius episcopo scribit, XXXVII. annuit postulatis Parmensium, & Bernardum cardinalem ibi episc. consecrat, ecclesiam Dei Genitricis dedicat, XLI. in Gallias iter dirigit XLII. cur Moguntiam, ut constituerat, non sit profectus, multæ dantur causæ, *ib.* de Rudolphi Rhemensis archiepiscopi restitutione per literas ab Ivone Carnotensi fit certior, L. concilium Trecense in Galliis celebrat, 1107. I. maximo cum honore a Gallis excipitur, *ib.* ab Henrico Germaniæ rege legationem accipit, *ib.* item a Dolensi clero pro novo archiepiscopo, III. rogatur ab Ivone Carnotensi, non consentire electioni Dolensium de Vulgrino Carnotensi Cancellario, *ib.* de translatione corporis s. Benedicti cum monachis Floriacensibus agit, V. Romam ex Gallia revertitur, *ib.* monachos Cassinenses contra Ottonem suum abbatem agentes redarguit, *ib.* s. Brunonem episcopum Signiensem in abbatem eligi consentit, *ib.* literas accipit querelis plenas ab Ivone Carnotensi de miserrimo statu ecclesiæ Northmannicæ, X. Gibelinum archiepiscopum Arelatensem Jerosolymas mittit ad deponendum Ebremarum intrusum patriarcham, XV. electo eodem Gibelino Jerosolymorum patriarcha ad Arelatenses scribit de novo eligendo archiepiscopo, XX. invasores rerum acclesiæ Romanæ compescit, 1108. I. concilium Beneventi celebrat, & quæ ibi sanxerit, II. luxum clericorum in vestitu arguit, & interdicit, *ib.* intercessione s. Brunonis Signensis episcopi dedicat ecclesiam s. Benedicti Capuæ, *ib.* hortatur Joannem monachum monasterii s. Vincentii ad continuandam historiam ecclesiasticam, III. Gerardo Eboracensi archiepiscopo per li-

car-

re

sed

Patro-

 gen-

tis, *ib.* pontificatum Sixto IV. prædicisse fertur, *ib.* impudentissima a novatoribus calumnia illi temere aspersa, *ib.* ejus obitus, *in not. Ray. t. x.* 516. ejus fama a multis proscissa, *ib.* ab aliis defensa, *ib.* ejus in pontificatu successor, *ib.*

Paulus III. pontifex maximus, antea Alexander Farnesius sacri collegii decanus, *Ray. t. xiii.* 1534. I. de coercendis Tunetanorum prædonum grassationibus agit, IV. thiara pontificia a cardinale Cybo redimitur, II. decimas concedit Cæsari ad parandam classem contra Tuneti pyratas, *ib.* & 1535. IV. disciplinæ ecclesiasticæ sarciendæ concilio celebrando, & paci inter principes conciliandæ studet, III. *&* *seq.* & XXIX. XXXVII. Ferdinandum, & Joannem de regno Hungariæ decertantes componere nititur, VI. Joannis Lusitaniæ regis oratorem excipit, eique gratias agit, VIII. Jacobum Scotiæ regem ad prosequendam fidei catholicæ defensionem hortatur, X. in America plures constituit episcopos, 1534. XIII. 1535. LIX. cardinales creat Alexandrum Farnesium nepotem, & Guidonem Ascanium Sfortiam, 1534. XIV. plures cardinales, inter quos Joannem Fischerium in vinculis pro fide catholica detentum, creat, 1535. VII. de ejus morte, cæterisque Henrici VIII. persecutionibus graviter conqueritur, X. contra Henrici tyrannidem imperatorem, regesque commovere nititur, XI. *&* *seq.* privatum regno Henricum declarat, XIII. ipsum ejusque fautores excommunicationis sententia percellit, XVIII. Sabaudiæ ducem, ne Bernensibus assentiatur, commonet, XXVI. Helvetios catholicos quid illo tempore agere ipsos oporteat, edocet, ac stipendia pro mille sclopetariis eisdem statuit, XXVII. duci Venetorum gratias agit, pro sollicitudine in hæreticis puniendis adhibita, XXVIII. hæreticos resipiscentes benigne recipit, ac fovet, *ibid.* tuendæ in Polonia fidei studium commendat, XXIX. concilii celebrationem cum Imperatore promovet, *ibid.* Petrum Paulum Vergerium in Germaniam ad id peragendum literis datis Romanorum regi, & imperii electoribus mittit, XXXI. *&* *seq.* Joannis Eckii pietatem commendat, XXXIII. 1536. XXXVIII. triremes Carolo V. in Tunetana expeditione suis sumptibus mittit, XLIII. magistrum equitum Rhodiensium ad suarum triremium cum aliis conjunctionem literis sollicitat, *ib.* Gallorum item regem, sed frustra, XLV. *&* *seq.* classem in Turcas paratam, ut cum benedictione sua dimittat, Centumcellas se confert, XLIV. supplicationes ad divinam opem in hac expeditione implorandam indicit, 1535. XLIV. XLVIII. *&* *seq.* de Guletæ expugnatione Cæsari gratulatur, XLIX. referuntur in consistorio fœdera cum Muleasse Tuneti rege a Carolo V. post Tunetanam expugnationem pacta, LXV. legatos ad Cæsarem in Italiam adventantem decernit, LIV. ministrum generalem ordinis Minorum ad Cæsarem pro Africana expeditione persequenda mittit, LV. ad illam adjuvandam Lusitaniæ regem sollicitat, LVI. Alphonsum Congi regem strenuum fidei catholicæ propagatorem suis literis commendat, LIX. Carolum V. Romam venientem summo honore excipit, ne de pace, & concilio longius differit, 1536. I. *&* *seq.* eidem apologiam de rebus suis recenti in cardinalium cœtu respondet, utrumque se potestate ecclesiastica contra leges pacis respuentem indicit, VII. purgat se cum Gallis oratoribus de apologia a Cæsare facta, IX. Gallorum regem, ut dimissis cum Cæsare simultatibus, contra Turcam arma assumat, vehementer obtestatur, XII. XV. idem a Cæsare exposcit, XVIII. cardinalem Trivultium legatum ob id ad regem mittit, XIV. Annæum Memorantium, qui paci componendæ studebat, ac Vencaisinum comitatum a grassatione defenderat, summis laudibus effert, XIX. *&* *seq.* ut congressu armorum Cæsar, & rex abstineant, suis nuntiis impetrat Paulus, XX. ad Turcas in Dalmatiam, & Poloniam irrumpentes propellendos, quas adhortationibus, quas subsidiis incumbit, XXII. *&* *seq.* regem Galliæ ad affinitatem cum rege Scotiæ contrahendam, ac ne Henrico VIII. opem ferat, hortatur, XXX. Jacobum Scotiæ regem a societate cum Henrico ineunda deterret, XXXII. bullam pro concilio Mantuæ celebrando in consistorio legi jubet, XXXIII. inde in s. Petri basilica, *ib.* refertur diploma indictionis, XXXV. acceptis a Joanne Fabro episcopo Viennensi pluribus super concilio monitis, cum gratiarum actione respondet, XXXVI. *&* *seq.* Joannem Eckium suis literis commendat, ac Joannem Petrum Caraffam, & Reginaldum Polum pro concilio maturando ad se vocat, XXXIX. *&* *seq.* Europæ reges ad concilium missis nuntiis invitat, XLI. *&* *seq.* reviviscentem Mediolani Beghinarum hæresim exercet, XLV. cardinales creat, XLIX. per literas, & nuntios ad pacem imperatorem, & regem Galliæ extimulat, 1537. I. *&* *seq.* ducem Mantuæ ad res pro concilio disponendas monet, rosamque a se benedictam illi dono mittit, IV. concilium per viros præcipuos ubique indicit, V. Joanni Morono instructionem mittit, quomodo se gerere debeat in Germanica & Hungarica legatione, VII. *&* *seq.* item episcopo Aquensi per inferiorem Germaniam nuntio, XII. Pauli Brevia elector Saxoniæ vix accepta remisit, XIV. præsidiarias copias a Ferdinando Mantuæ duce concilii tempore postulatas, ne concilio libertas adempta dicatur, omnino denegat, XXVI. concilium ea de causa prorogat, XXVIII. Carolum V. de totius rei successu certiorem facit, XXIX. item Ferdinandum Romanorum regem, & cardinalem Tridentinum, XXX. supplicationes pro pace universali christiano orbi imperat, XXXII. a Venetis pro concilio urbem aliquam exposcit, XXXIII. Vicentiam concedunt, XXXIV. prorogato ad kalendas Maii inchoatione concilii, imperatorem, ut adesse velit, invitat, *ib.* & LV. item Ferdinandum Romanorum, ac Franciscum Galliæ reges, LVII. Aloysium Lippomanum, & Hugonem Rangonium ad reddendas senatui grates ac cuncta disponenda pro concilio præmittit, XXXIV. LX. cardinalem Langium Salisburgii archiepiscopum, quod alieno tempore synodum coegerit, atque alio, quam par erat, ordine, celebraverit, corrigit, XXXV. Joannem Fabrum strenuum catholicæ fidei pugilem episcopum Viennensem commendat, XXXVI. Reginaldum cardinalem Polum legatum in Angliam destinat, XXXVIII. abeuntem ingenti pecuniæ vi adjuvat, ac Leodiensi cardinali commendat, XLII. eumdem concordiæ interpretem inter Carolum V. & Franciscum I. cum per ipsorum fines transiret, deputat, XXXIX. Scotiæ regem ad opem Reginaldo Polo ferendam, atque ad pacem promovendam hortatur, *ib.* eidem regi gladium cum pileo in nocte Nativitatis Domini benedictum dono mittit, XL. Galliæ regem ad pacem, & ad Reginaldum cardinalem Polum suis auxiliis fovendum invitat, XLI. Mariam Hungariæ reginam Belgii gubernatricem ad legatum Polum regiis officiis complectendum extimulat, XLII. Polum in capitis discrimen ob Henrici VIII. in-

ſidias

doctis

doctis ad dietam Wormatiensem designat, LII. instructiones illi datæ, LIV. Albertum Pighium comitem Thomæ adjungit, LVI. Antonium Perenotum Granuellanum Atrebati episcopum suis literis ad tuitionem catholicæ fidei in dieta Wormatiensi accendit, LVII. Strigoniensem archiepiscopum, aliosque Hungariæ regni episcopos post Joannis regis mortem, ne ad Turcas deficiant, ardenti, sed irrito studio per epistolas commonet, LXII. *& seq.* episcopum Veronensem pro reformatione cleri Romam vocat, ac cardinales pro tribunalium reformatione deputat, LXV. Eborensem in Lusitania ecclesiam ad archiepiscopalem dignitatem evehit, *ib.* s. Franciscum Xaverium apostolicum legatum in Indias mittit, LXVI. societatis Jesu sodalitium confirmat, LXVII. Gasparem cardinalem Contarenum legatum in Germania declarat, 1541. I. præceptiones illi datæ, *ib.* fœderi catholico se conjunctum declarat pontifex, ac pecuniam apud mensarios deponit, XX. XXXIII. protestantes armis aggredi non consulit, XXI. articulos quosdam parum catholicæ religioni consonos vel ad tempus tolerari, omnino dissentit, XXII. *& seq.* concilium proponit, XXIII. XXVI. plurima ad Germaniæ reductionem conducentia eidem suggeruntur, XXV. cardinalem Contarenum ab invidis insimulatum mirifice laudat, ac Bononiæ legatum creat, XXXVIII. Gerardum Kildariæ comitem Hibernum pro fide catholica extorrem Leodiensi episcopo commendat, XL. Wimniæ princeps strenuus catholicæ religionis pugil meritis a Paulo III. encomiis celebratur, XLI. Joannem Codurium, & Alphonsum Salmeronem societatis Jesu ad fulciendam Hibernorum in fide catholica constantiam submittit, XLII. regem Scotiæ ad arma contra Henricum Angliæ regem provocat, XLIII. Helvetiorum validam manum contra Turcas contrahit, XLV. Perusinos rebelles pullis vestibus, & laqueo ad collum apposito ante pedes in porticu s. Petri veniam deprecantes absolvit, XLVI. Lucam, ut cum imperatore conveniat, relicto Romæ legato cardinali Pio, se confert, & quæ ibi cum imperatore transegerit, XLVIII. *& seq.* missu in Gallias protonotario Dandino, a rege exposcit, ut ab induciis cum Cæsare non discedat, L. sanctissimum Christi corpus pont. iter agentem ex antiqua consuetudine præcedit, LI. agit cum cardinalibus de concilio inchoando, LII. item de fœdere catholicorum contra hæreticos firmando, pluraque super hoc agitantur, LIII. rex Galliæ exposcit a pontifice, ut judicet de violatione pactorum a Cæsare commissa ob necem Fregosii, & Rinchonii, LIV. Cæsarei urgent pont. ut pro liberatione Georgii Austriaci Valentini archiepiscopi apud Galliarum regem instet, *ib.* qui tandem liberatus est, LXI. Nicolaum Ardinghellum pro his nuntium mittit, XLIV. LXI. cardinalem Contarenum e Ratisbonensi dieta revertentem Romæ in consistorio audit, LXII. decem cardinales pro reformatione ecclesiasticæ disciplinæ delegat, *ib.* cardinales in Gallia agentes pro celebratione concilii adhibendos Romam vocat, LXIII. Hispanos similiter, indulgens in gratiam regis duntaxat cardinalibus Toletano, atque Hispalensi, ut in Hispania remanerent, *ib.* Hieronymum Verallum ad regem Romanorum nuntium missum variis, ac salubribus monitis instruit, LXIII. Margaritam Navarræ reginam antea hæresis insimulatam, cum catholicæ pietatis speciem exhibuisset, suis epistolis commendat, LXVI. concilium œcumenicum Tridenti indicit, *Ray. t. xxv.* 1542. I. XII. Joannem Moronum pro reformatione cleri Germaniæ ac concilii indictione Spiram mittit, II. V. VIII. auxilia contra Turcas exhibet, VII. XI. Cameracum, vel Tridentum, posthabitis Italiæ civitatibus, proponit pro concilio celebrando; Germanisque catholicis Tridentum placuit, protestantibus vero nullus gratus locus, quia nullum a pontifice indictum concilium celebrari volebant, XI. *& seq.* bullam indictionis concilii Tridentini promulgat, XIII. reges ac principes ad tam pium opus sollicitat, XIV. *& seq.* Othonem Truchses Tridentum, ac Norimbergam pro eadem concilii indictione mittit, XV. triremes pontificias pro Marani recuperatione dare non posse Christophoro Tridentino episcopo scribit, XX. nova extimescens inter reges bella Joannem Riccium Politianum in Hispaniam pro pace constanter tenenda mittit, XXI. cardinalem insuper Contarenum, & Sadoletum legatos pro pace amplius urgenda declarat, XXII. defuncto Contareno Michaelem cardinalem de Sylva sufficit, XXVII. card. Contarenum defunctum laudat, magnumque fuisse virum prædicat, XXIV. Galliæ regem, & Delphinum per epistolas ad pacem provocat, XXVII. *& seq.* revocatur a legatione card. de Sylva, eam parum gratus fuisset imperatori ob simultates, quas cum Joanne Lusitaniæ rege habuerat, XXX. imperatorem, & Galliæ regem ad novum iterum colloquium invitat, XXXI. XXXIII. Henricum ducem Brunsvicensem bello a Lutheranis lacessitum suis literis consolatur, XXXVIII. episcopum Hildesheimensem ad constantiam in adversis hortatur, XXXIX. item Sigismundum episcopum Merseburgensem, XL. Hermannum pariter magistrum ordinis Theutonicorum in Livonia, XLI. Joannem Thomam Sanfelicium Cavensem, & Joannem Matthæum Gibertum Veronensem episcopos Tridentum pro concilii præparatione mittit, XLIII. Petrum Paulum Parisium, Joannem Moronum, ac Reginaldum Polum S. R. E. cardinalem concilii Tridentini legatos declarat, *ib.* Helvetios ad concilium properare, datis literis extimulat, XLIV. *& seq.* & 1543. VIII. Lotharingum cardinalem aliosque, quod segnius pontificia jussa de repetenda urbe complerent, perstringit, 1542. XLVII. consistorium habet in basilica ss. XII. apostolorum, *ib.* edicta quædam nefaria in Polonia proposita datis ad regem, & episcopos literis revocari jubet, XLVIII. *& seq.* Paschasium Broetium societatis Jesu in locum Codurii defuncti suffectum, & Alphonsum Salmeronem apostolicos in Hiberniam nuntios missus legationem quoque in Scotia exercere jubet, LI. Franciscum archiepiscopum Senonensem in librorum hæreticorum detentores, ex quibus hæresis clam in Galliis serpebat, regio quoque implorato auxilio, animadvertere imperat, LII. Armeniorum literis episcopum deposcentium perlectis, Benedictum ordinis s. Dominici Naxivanensem episcopum creat, LVII. cardinales creat, LVIII. Cæsarem ex Hispania in Italiam descendentem convenire decernit, cum pro concilii, tum pro pacis negotiis, 1543. V. Bononiam ea de causa se confert, IX. encyclicis literis præsules omnes ad concilium invitat, VI. Ferdinandum Romanorum regem, aliosque Germaniæ principes ad præsules mittendos invitat, VI. *& seq.* ad colloquendum cum Cæsare pontifex Buxetum profectus, XIII. concilium ad aptius tempus suspendit, XVI. Germaniæ antistites, & principes, ac Poloniæ regem de causis suspensionis concilii per epistolas certiores facit, XVI. *& seq.* Coloniensem senatum, & clerum, deficiente a catholi-

tulatur Cæsarei de victoria contra Saxonem, CI. Maximi, ac fortissimi titulo illum decorat, CV. Romanorum regi, quod tumultuantes Bohemos compescuerit, gratulatur, CIV. Henrico Brunsvicensium duci de liberatione a custodia, qua ab hæreticis premebatur, congaudet, CV. ad belli semina, quod inter imperatorem, & regem Galliæ timebatur, escindenda, duos legatos mittit Franciscum Sfondratum cardinalem ad Cæsarem, & Hieronymum de capite Ferreo card. s. Georgii ad regem Galliæ, CVI. CXVIII. ad Cæsarem pro restituenda Farnesiæ genti Placentia scribit, CX. nuntios mittit, CXII. *& seq.* justa solemniter Francisco Galliarum regi defuncto persolvit, CXVI. Henricum Galliarum regem de patris morte per epistolas, & per cardinalem s. Georgii legatum solatur, CXVII. *& seq.* pluralitatem ecclesiarum ure ipsis cardinalibus concedendam statuit Paulus, CXVIII. oratorem Henrici Galliarum regis obedientiam exhibentis excipit, CXIX. defuncto Henrico VIII. pro revocanda ad fidem catholicam Anglia legatos decernit, CXXII. literas amoris plenas ad Anglos mittit, CXXIII. Hibernos in fide catholica retinenda mirifice constantes commendat, CXXV. Scotos ad eandem asserendam animat, CXXVI. *& seq.* Mariam ipsorum reginam graviter excitat, CXXVIII. Lusitaniæ senioribus, rege deprecante, ac benignitatem pollicente, administrandæ in Neophytos censuræ facultatem restituit, CXXXI. *& seq.* Aloysiam Sygeam Toletanam, quod plurimas calleret linguas, suis epistolis laudat, CXXXII. Sigismundum regem juniorem Polonorum ad patris sequenda vestigia hortatur, CXXXIII. cardinales creat, CXXXIV. in India episcopatum fluminis argentei, vulgo *Rio della Plata* nuncupatum instituit, CXXXV. urgetur a Cæsareis oratoribus, ut iterum Tridento concilium restituat, 1548. II. statibus imperii id ipsum exposcentibus quæ responderit, III. coram pontifice protestationem super concilii translatione, quam irritam volebat, Cæsareo nomine habet Didacus Mendoza, XIX. responsio pontificis per Blosium Fulginatensem episcopum reddita, XXVI. *& seq.* cardinales quatuor super translationis concilii validitate judices constituit, XXXI. retardari progressum concilii, quo clarius interim elucescat translationis validitas, jubet, XXXII. cardinalem Paccecham, cæterosque Hispanos præsules, qui Tridenti obfirmate substiterant, coarguit, ac ut Romam defensores mittant, imperat, XXXIV. idem patribus Bononiensibus jubet, XXXV. parent Bononienses: differunt, ac renuunt Tridentini, XXXVII. XXXIX. *& seq. ubi de hac materia agitur usque ad* XLII. & 1549. XVI. *usque ad* XX. a pontifice ad concilium ob translationis negotium Cæsar appellans visus pene dilabi in schisma, 1548. XIII. facultates pro nuntiis in Germaniam ad morum reformationem delegandis expetit, XLV. judicium de ipsis a legatis concilii Bononiæ exposcit pontifex, XLVI. XLVIII. Prosperum Sanctacrucium episcopum Chisameolem nuntium in Germaniam mittit, L. plura, inconsulto pontifice ac præsertim *Interim*, molitur Carolus quintus, LV. LIX. episcopum Fanensem ea de causa ad Cæsarem mittit, LVI. petitionibus de sacerdotum conjugio, calice a laicis usurpando, jejuniis tollendis breviter, ac graviter respondit pontifex, LVIII. de fœdere inter pontificem, & Henricum Galliæ regem ineundo agitur, LXV. nuntii apostolici pro reformatione in Germania curanda eliguntur, LXXII. pro universali reformatione instituenda plura molitur Paulus III. ac præsules

ex cunctis orbis partibus advocat, LXXIV. LXXVIII. Poloniæ regem, defuncto Sigismundo patre, suis epistolis consolatur, atque ad fidem catholicam fortiter asserendam provocat, LXXXII. equites Rhodios Carolo V. commendat, LXXXIV. librum exercitiorum spiritualium s. Ignatii de Lojala ad preces Francisci Borgiæ Gandiæ ducis approbat, LXXXVI. Carolum Borbonium cardinalem creat, LXXXVII. hæreticis ad ecclesiam revertentibus plura benigne indulget, 1549. I. Henrico Brunsvicensium principi de fide catholica in suis ditionibus restituta gratulatur, IV. Cæsar Placentiam pontifici restituere detrectat, IX. referuntur, quæ circa Placentiæ jura fuere agitata, tam a Cæsare, quam a pontifice, X. *& seq.* concilium Bononiense concordiæ studio dimitti jubet, XXI. XXIII. conqueritur apud Cæsarem, quod impudentissimos hæreticorum libros contumeliis refertos pervagari sineret, XXIII. Petrum Paulum Vergerium apostatam a fide episcopatu privat, pœnisque in hæreticos statutis subdit, *ib.* pro restruenda in Anglia catholica religione apud Cæsarem laborat, XXVII. cardinales creat, XLV. reginæ Poloniæ nondum corona redimitæ, ut inter divina mysteria evangelium, & patena illi deosculanda porrigerentur, indulget, XLVI. Parmam ecclesiæ, & Octavio nepoti Camerinum restituere meditatur, XLVII. Octavii epistolis exacerbatus animo deficit, ac post quatuor horas recreatus, convocatis cardinalibus ecclesiam ipsis commendat, conservatores urbis gratia exemptionis quorumdam vectigalium donat, *ib.* moritur febri, & catharro oppressus, XLVIII. consanguineis ditandis nimium indulsisse sub finem vitæ dolet, *ib.* ejus virtus, *ib.* ejus mors, *in not. Ray. t. xiv.* 380. virtutes, & vitia, *ib.* qui ei in pontificatu successerit, 381. concessit Germaniæ episcopis populum sub utraque specie communicare, *Ray. t. xv.* 1562. LII.

Paulus IV. antea Joannes Petrus cardinalis Caraffa, quæ ante pontificatum gessent, *vide*, Joannes Petrus Caraffa. prædictum illi ab eremita valde probato, dum adhuc in matris utero portaretur, pontificale fastigium, *Ray. t. xiv.* 1555. XXI. die Ascensionis Domini pontifex renuntiatur, XXII. circa ecclesiarum provisiones aliqua salubria statuit, XXIII. reges de obtento pontificatu certiores facit, XXIV. legationem Anglorum recipit, XXV. *& seq.* episcopos plures in Anglia constituit, *ib.* Hiberniam in regnum evehit, XXVII. damnato Thoma Crannero Cantuariensi archiepiscopo velati hæretico, Reginaldum cardinalem Polum ecclesiæ illi sufficit, XXX. *& seq.* reges ad concordiam, interprete cardinali Polo, redigere conatur, XXXV. curæ pontificis pro pace, XXXVI. XXXIX. privilegia per Leonem X. Francisco I. concessa Henrico II. confirmat ea conditione, ut pacta tunc conventa ab administris regiis non violarentur, XLI. Colonienses ob præclarum fidei catholicæ studium commendat, XLII. Alberti Bavariæ ducis pietatem laudat, novisque ad eam stimulis excitat, XLIV. *& seq.* & 1556. XXI. Carolum V. ut Ferdinando fratri impigre pro religione tuenda adsit, hortatur, 1555. XLVI. Ferdinandum regem, quod collegium societatis Jesu Pragæ excitare ad tuendam fidem catholicam meditaretur, commendat, & ad opus urget, L. comitia Augustana dissolvere conatur, *ib.* graviter de Augustano decreto conqueritur, LII. constitutionem contra hæreticos edit, LIV. Aloysium Lippomanum in Poloniam ad comprimendas insurgentes hæreses mittit, regemque, ac reginam, regnique episcopos suis epistolis extimulat, LVI. *& seq.* Poloniæ episco-

Pau-

Pau-

Paulus diaconus Aquilejensis Desiderii regis studiosissimus, *Bar. t. xiii.* 774. XVIII. ei a secretis, *ib.* captivus cum Desiderio in Gallias ductus, *ib.* Carolo insidias parare accusatur, *ib.* in exilium a Carolo Magno ablegatur, XIX. clam ex insula Beneventum asportatur, *ib.* ejus lucubrationes, *ib.* in monasterio Cassinensi vitam degit, XX. regulam s. Benedicti exposuit, XIX. 787. LXXII. moritur, 774. XIX. quo tempore libellum de Metensibus episcopis composuerit, *Pag. t. xiii.* 774. XVI. in exilium a Carolo Magno missus, *ib.* Homiliarium, & Gregorii M. vitam composuit, 807. VII.

Paulus diaconus Rom. ecclesiæ vicedominus jugulatus a Joanne exarcho, *Bar. t. xii.* 709. III.

Paulus diaconus, qui inferius subdiaconus dicitur Ravennatis ecclesiæ, in concilio generali Romæ habito nomine archiepiscopi sui residet, *Bar. t. xiv.* 853. XXXII. ejusdem nomine subscribit, XLI.

Paulus diaconus ecclesiæ Placentinæ episcopum vi exturbans a Nicolao papa increpatur, & episcopatus suffragio privatus, *Bar. t. xv.* 865. LXXI.

s. Paulus Thebæus primus eremita sub Decio cœpit, *Bar. t. ii.* 253. CXI. quo anno solitudinem ingressus, CXIII. ejus ætas, CXV. moritur, *Bar. t. iv.* 343. I. ejus vita a s. Hieronymo scripta, ab hæreticis recentioribus revocata in dubium defenditur, II. moriens fidem catholicam egregie testatam reddidit, VI. quo anno defunctus, *Pag. t. iv.* 341. II. sub hujus sancti nomine militans congregatio, quo auctore, quove tempore instituta, *ib.* ordo eremitarum ejusdem sancti confirmatus ad Caroli regis Ungariæ preces, *Ray. t. v.* 1328. LXXXIII.

Paulus monachus in Syria celebris, *Bar. t. v.* 370. LXXXIII. & 375. XVI. petit ab Epiphanio ad se mitti librum de hæresibus, *ib.*

s. Paulus anachoreta magnæ sanctitatis quo tempore claruerit, *Bar. t. xvi.* 944. XVI. ejus salutaria consilia a Constantino imp. non audiuntur, XX. a Photio patricio velum lineum æquale imagini Christi applicari petit, XVI. Christi effigiem expressam in velo solus videt, *ib.* frequentatur undique principum legationibus, XVIII. etiam a Rom. pontifice colitur, *ib.* moritur, 956. VI. quanta s. Æcaterinæ festum cum alacritate celebrare soleret, *ib.* miraculose pluviam impedivit, *ib.* ejus patria, & parentes, VII. ubi vitam anachoreticam duxerit, *ib.*

Paulus ordinis Prædicatorum dum Deiparam peccati originalis labe non caruisse declamat, repente extinctus, *Ray. t. vii.* 1361. III.

Paulus confessor cum Dionysio Alexandrino, *Bar. t. iii.* 260. XXVII.

Paulus loco episcopi Neapolitanæ ecclesiæ administrator, *Bar. t. x.* 592. XIII.

Paulus idemque Agilulphus rex Longobardorum, *Bar. t. x.* 590. L.

Paulus Mauritii imperatoris filius, *Bar. t. xi.* 602. XII.

Paulus Odescalcus ad Rhetos nuntius mittitur, ut fluctuantes in fide catholica confirmaret, *Ray. t. xiv.* 1553. XXXVIII.

Paulus, & Macarius a Constante imp. ad Africanam ecclesiam Donatistarum schismate divisam catholicæ uniendam missi legati, *Bar. t. iv.* 348. XVIII. eisdem Donatistæ invidiam quomodo concitarint, XXX. *& seq.*

Paulus cum Joanne legatus ad Innocentium papam, *Bar. t. v.* 406. XXVI.

Paulus, & Dionysius; eorum legatio ad Theophilum pro electione Synesii, *Bar. t. v.* 410. LXXVII.

Paulus dux a Wamba Hisp. rege contra rebelles Septimaniæ missus se regem dicit, & in vincula conjicitur, *Pag. t. iii.* 673. III.

Paulus patricius Monothelita missus ad Maximum, *Bar. t. xi.* 656. I.

Paulus patricius, & exarchus in Italiam ad Gregorii papæ necem inferendam missus, *Bar. t. xii.* 726. XXXIV. anathemati a Gregorio p. subjectus, XXXVII.

Paulus Ursinus pontificii exercitus dux suburbana Romæ pro Innocentio VII. recuperat, *Ray. t. viii.* 1405. X. Columnenses urbem subire Ladislao regi annitentes propulsat, 1407. VII. Ladislaum in eam irrumpere sinit, XIV. Romam, excusso Ladislai jugo, ad Alexandri V. obsequium redigit, 1409. LXXXV. Ludovicum Andegavensem in expeditione Neapolitana secutus Ladislaum prælio insigni fundit, 1411. IV.

Paulus Knes Mathiæ regis dux victoriam de Turcis refert, *Ray. t. xi.* 1482. XXX. cadit in prælio, *ib.*

Paulus Barchitius globi ictu interfector exercitum Ferdinandi regis Hungariæ, cujus dux erat, maximum in discrimen adducit, *Ray. t. xiii.* 1537. LXV.

Paulus dux classis Constantinopolitanæ, *Bar. t. xiii.* 810. XVIII.

Paulus de Thermes Galliæ regis orator; de eo pontifex conqueritur, quod bellum contra ecclesiam suis consiliis roboraret, *Ray. t. xiv.* 1551. XIX. regem in consistorio a nota illi inflicta purgare nititur, quod ecclesiam scindere vellet, XX. literis Genuensium interceptis, falsisque suffectis, magnam Corsicæ partem, Turcis adjuvantibus, Gallorum regi subigit, 1553. XXXV. in Corsica a fatrorum ministrorum judicio abstinere jubetur, 1555. VII.

Paulus jureconsultus sub Alexandro, *Bar. t. ii.* 225. I.

Paulus legatorum apostolicæ sedis interpres jussu Constantini Monomachi imp. cum filio cæsus Cerulario traditur patriarchæ, *Bar. t. xvii.* 1055. XXII.

Paulus Afiarta cubicularius Stephani papæ IV. *Bar. t. xiii.* 770. II. Christophoro primicerio, & Sergio insidiatur, *ib. & seq.* detinetur in custodia, & quare, 772. X. Sergium necari curat, I. se cædis Sergii reum manifestat, XIII. in exilium mittitur, *ib.* retinetur, ne mittatur in Orientem, *ib.* Longobardorum regi pro Mauritii filio vicarius datus, *ib.* occiditur opera Leonis archiepiscopi, XIV.

Paulus Chartophilax cum reliquis imperatoris officialibus legatos apostolicæ sedis Constantinopoli excipit, *Bar. t. xv.* 869. XI. per Ignatium patriarcham Hadriano papæ commendatur pro dispensatione obtinenda, 871. V. item a Basilio imperatore, VIII.

Paulus Orosius, *vide*, Orosius.

Paulus præfectus; ejus lauræ simplicitate abutuntur hæretici, *Bar. t. ix.* 522. II.

Paulus Concordiæ quid accepit a notario s. Cypriani, *Bar. t. ii.* 216. XIX.

Paulus nepos Cyrilli in afflictionibus mortuus, *Bar. t. vii.* 445. II. *& seq.*

Paulus satelles Vitaliani occiditur, *Bar. t. ix.* 520. I.

Paulus Chartularius a Leone imp. ad ulciscendum imperium affectantes mittitur, *Bar. t. xii.* 718. III.

Paulus Kinisius Turcas ex Hungaria propulsat, *Ray. t. xi.* 1492. XIX. in Missia duas arces Turcis eripit, 1494. XL. immanissimo vindictæ genere proditores necat, *ib.*

Paulus mercator Genuensis a Clemente ad Basilium ducem Moscovitarum missus, *Ray. t. xii.* 1524. LXXI.

Paulus Justinianus Venetus pontificiam classem in Tunetana expeditione, consilio, & periculo suo adjuvare jubetur, *Ray. t. xiii.* 1535. XLIII.

Pau-

dul-

Pela-

Per-

re-

238.

46. I. reprehensione admonitus Paulo consentit, 51. XLVII. etiam Galatis prædicavit, 54. II. Corinthiis etiam, sed post Paulum, 57. IV. ad Britannos usque penetravit, 58. LVII. an fuerit Romæ, cum Paulus scriberat ad Romanos, LI. ad expugnandum Simonem magum Romam pergit, 44. XXV. LIII. pascha die Dominico celebravit, 58. LXXXIV. in coronam attonsus, CXXV. is & Paulus iterum se Romam contulerunt, 68. I. is & Paulus prædicunt cladem Jerosolymitanam, *ib.* Simonem magum de sublimi deiicit, XVI. is & Paulus cur a Nerone carceri mancipantur, XXIII. XXV. is & Paulus multos in carcerem ad fidem convertunt, & male habentes curant, XXIV. is & Paulus cur in carcere diutine detinentur, XXIII. fuga sibi suisque consulit, 69. VI. mox ad carcerem revertitur, *ib.* in regione Judæorum Romæ crucifixus qua parte, IX. is & Paulus quo Neronis anno martyrium subierunt, III. quo die & an eodem uterque anno, *ib.* & *seq.* is & Paulus a Nerone cur, & quando condemnati, V. Processum & Martinianum baptizat, 68. XXIV. is & Paulus ante martyrium cæsi verberibus, 69. VIII. ad mortem ducti ab invicem separantur, IX. quomodo in Janiculo passus & in Vaticano dictus, XVI. cur inverso capite crucifigitur, XIX. a Marcello presbytero magnificentissime sepelitur in Vaticano, XX. gentiles ad gratiam quomodo admitteret, 34. CCXLVI. ubi sepultus, 69. XV. & *seq.* Romam non venit sub Claudio imp. *Pag. t. I.* 43. II. sed sub Nerone tantum, III. & 54. III. qui sub Claudio venisse contendunt, absurda acttera cogantur, 43. II. & *seq.* unde orta opinio, Petrum Romæ annis vigintiquinque sedisse, *ib.* Petrus a Nerone necatur, 65. II. 67. III. & *seq.* & *Pag. t. III.* 258. III. ejus corpus sæpius ad catacumbas translatum quam crediderit Baronius, *ib.* & *seq.* Petri, & Jacobi pseudoevangelia, *in. app. Bar.* LXIV. primum episcopum dedit Byzantiis s. Petrus, *Bar. t. III.* 314. XCVI. ejus basilica Romæ a Constantino erecta, *Bar. t. IV.* 324. LXII. qualis ea fuerit, LXIII. quæ eidem dona ab eodem Constantino collata, LXIV. etiam a barbaris honore habita, *Bar. t. VI.* 410. XXIII. & *seq.* hujus basilicæ confessio a Valentiniano imp. ornata, *Bar. t. VII.* 440. IV. a Valentiniano, & Galla Placidia augustis humiliter visitatur, *Bar. t. VIII.* 449. CLVII. CLIX. s. Petri ecclesia, & sepulcrum, 461. V. ad ejusdem basilicam confugit Symmachus papa, *Bar. t. IX.* 502. XII. eidem basilicæ obtulit pulcherrima munera Justinus imp. 523. VII. ante illius atrium affixum edictum Athalarici regis contra simoniacos, 533. XLI. s. Petri confessiones universitas appetit videre, 534. V. ejusdem confessionem ornavit argenteis tabulis Pelagius papa, *Bar. t. X.* 590. XII. illius basilica tecta æreis tegulis ab Honorio papa, *Bar. t. XI.* 638. II. ad ejus instaurationem trabes longissimæ ex Calabria quæsitæ, 602. IX. ornata a Sergio papa, *Bar. t. XII.* 701. V. aucta columnis per Joannem VI. papam, 705. I. ejusdem ecclesiæ ornatus ab Hadriano papa donatus qualis, *Bar. t. XIII.* 774. IX. studium Joannis s. Nicolai in carcere Tulliano diac. card. qui postea sub Nicolai III. nomine pontificatum gessit, in s. Petri canonicis ad altam functionem traducendis, *Ray. t. III.* 1277. XIV. sacerdotiis, & vectigalibus aucta ab eodem pontifice, 1278. LXXIX. instaurata a Nicolao III. papa, 1280. XXV. s. Petri palatium ab eodem pontifice conditum, *ib.* sacerdotiis, & vectigalibus rursus aucta a Bonifacio VIII. *Ray. t. IV.* 1299. XXXIV. s. Petri altari plurima munera a fidelibus anno jubilæo illata, *Ray. t. VI.* 1350. III. de eorum partitione decretum Innocentii VI. papæ, *ib. vide*, Vaticana ecclesia, & Ecclesia s. Petri.

s. Petrus apostolus; ejus nomen in Formata aut apponi solitum, *Bar. t. IV.* 325. CLXIX. ejus nomine tres sedes patriarchales institutæ, a quibus Romana primatum tenet, CXXIX. illius catenæ, quibus Romæ vinctus est sub Nerone imp. donatæ Eudociæ augustæ a Juvenale episc. Jerosolymitano, *Bar. t. VII.* 439. IV. & VII. earum altera Romam missa ad Eudoxiam augustam, *ib.* in vinculorum Petri honorem in Esquilino monte basilica ab eadem erigitur, *ib.* ipsius catenæ anniversaria memoria Constantinopoli, IV. & *seq.* ejusdem catena miraculum operatur, *Bar. t. XVI.* 969. XV. ejusdem gladius Constantinopoli in ecclesia reconditus, & miraculis fulget, *Bar. t. VII.* 439. VI. Petri navicula salvatur incolumis in naufragio multorum episcoporum, *Bar. t. VIII.* 449. XLVIII. illius confessione stabilis fides, 483. LXXI. in Petri sacratissima sede sedet summus pontifex, *Bar. t. IX.* 515. X. s. Petrus apparuit s. Gallæ, 504. LXI. solvit, & ligat, 518. XXXIX. ad eum oblationes mittit Justinianus comes, 519. XXI. eidem tenenti clavum assidet papa, 521. XXV. ei consecrabantur primitiæ imperii, 518. LXVII. ei obtulit munera Theodoricus rex Italiæ, 523. VII. & *seq.* item Justinianus imp. 533. XVII. sub illius protectione muros Romæ, 538. II. cæteris apostolis præeminet, & est caput apostolorum, XXVII. ejusdem successorem non destituit Deus, licet sit malus, 540. X. s. Petro pulchra dona offert Belisarius, 545. X. ejusdem locum tenet papa, *Bar. t. X.* 550. XXXIV. 551. XVII. & *seq.* de s. Petri clave grande miraculum, 585. IV. aliam clavem fecit Autharit rex, & misit Pelagio, *ib.* custodit Urbem, 595. XVIII. ejusdem tres peculiares sedes, 597. IX. apparat piscatori, *Bar. t. XI.* 610. XI. tanuit s. Bertolfum abbatem, 626. XLI. quomodo dictus fundamentum ecclesiæ, 690. XXXV. ejusdem fides tenenda in successoribus, 664. XIII. & *seq.* illius ecclesiæ pandecte a s. Hieronymo translata dono datur a Ceolfrido rege, *Bar. t. XII.* 717. V. epistolæ ejus aureis literis descriptæ, 724. VII. ejus imaginem se confracturum Leo Isauricus minatur, *pag.* 352. ejusdem qui cultus in Occidente sit, *ib.* ejus claves cum vinculis ad Carolum Martellum a Gregorio II. papa missæ, 726. XLI. ecclesia illius a Longobardis deprædata, 739. VII. ei Anglia tributaria, 740. XV. monasterium ejus a Luithprando institutum, 744. XXIII. peculiares ejus filii Franci, 755. XIX. ejusdem primatus, *Bar. t. XIII.* 785. XVI. ejus protectio proficua regibus, 794. LI. Methodium carcis incendio liberat, *Bar. t. XIV.* 843. IV. ejus basilicam Sarraceni deprædantur, 846. I. idem apostolus non tam thesauris colligendis, quam animarum salutem procurando intentus est, *Bar. t. XV.* 865. XXVI. a Barda Cæsare videtur sedens in throno Ignatii patriarchæ, 867. LXXVII. in eumdem ulciscitur, *ib.* ejus merita in successores quoscumque fluunt, 768. XXII. per se, aut suos successores omnium Occidentalium ecclesiarum fundator, 909. VI. ad barbæ ejus reliquias Gesedim translatas plurima miracula patrantur, 922. III. cum s. Ambrosio in consecratione Geronis archiep. Coloniensis oleum fundere cernitur, *Bar. t. XVI.* 967. X. divinitus prædicit futuram diaboli in fine Mundi astutiam in decipiendis hominibus, 1001. VIII. tres sedes tenuit, & quamdiu Romæ sederit, *Bar. t. XVII.* 1046. XVII. dire ulciscitur in papam, balsamum pro lampade sua destina-

Sac-

Sarracenos denuntiatione, *Ray. t. v.* 1333. I. III. Philippum regem Gallosque principes crucis symbolo induit, XI. ad eum libellum in controversia de visione beatifica transmittit pontifex, XLVIII. *vide*, Clemens VI.

Petrus Rogerius Clementis nepos, in pontificatu dictus Gregorius XI. creatus card. *Ray. t. vi.* 1348. XXVI. ejus ætas, & virtutes, *ib.* Urbani V. in pontificatu successor, *in not. Ray. t. vii.* 193. *vide*, Gregorius XI. papa.

Petrus, sive Perinus Thomacellus, postea in pontificatu dictus Bonifacius IX. creatus diaconus s. Georgii in Velabro, *Ray. t. vii.* 1381. XXVI. *vide*, Bonifacius IX.

Petrus Cretensis archiep. Mediolanensis, creatus card. tit. basilicæ duodecim apostolorum, *Ray. t. viii.* 1404. VII. dictus postea Alexander V. papa, *ib.* creatus legatus in Liguria, & Insubria, XVII. jussus adversus antipapam armorum fœdus cum regibus, & principibus inire, XVIII. seductus promissis Balthasaris Cossæ dicitur, 1408. LXIV. exauctoratus a Gregorio VI. papa, *vide*, Alexander V.

Petrus Barbus Eugenii IV. ex sorore nepos, creatus diaconus card. s. Mariæ Novæ, deinde translatus titulo s. Marci, *Ray. t. ix.* 1440. XI. in pontificatu Pauli II. nomen sibi indidit, *ib. vide*, Paulus II. papa.

Petrus Leonis, qui postea Anacletus II. pseudopapa, pessime functus, & avare admodum in Anglia legatione, *Bar. t. xviii.* 1117. VIII. interest electioni Gelasii II. papæ, 1118. IV. cum eodem in Gallias proficiscitur, XVI. a Callisto II. presbyter cardinalis ex diacono factus, 1124. VI. s. Stephanum ordinis Grandimontensis fundatorem convenit, 1126. XVII. contra Innocentium II. schismatic. pontifex eligitur, auctore Petro Portuensi cardinali episcopo, 1130. I. Anacletus secundus appellatur, II. vituperatur e s. Bernardo, *ib.* Innocentium contemnit, & potentia sua nixus eumdem vi pellere conatur, *ib.* ecclesiam s. Petri auro & argento spoliat, *ib.* item alias Urbis ecclesias, III. populum Romanum pecuniis corrumpit, *ib.* mendaciis conatur apud principes christianos suam stabilire schismaticam electionem, VI. bestiæ Apocalypseos comparatur, & Antichristus vocatur a s. Bernardo, *ib.* defenditur constanter a Petro cardinali episcopo Portuensi, IX. excommunicat Innocentium papam, & cardinales ei adhærentes, eosdemque deponit, XII. scribit ad Lotharium regem Romanor. de sua legitima electione, sed mendacissime, XIII. invehitur in Haimericum cancellarium, & Joannem Cremensem cardinales adversarios, XIV. XVI. rursus scribit ad Lotharium regem, XIII. de eadem re scribit ad reginam Lotharii uxorem, XXII. commendatur calide Lothario Rom. XXV. Ludovico regi Francorum per legatum suum se conatur insinuare, XXVII. scribit item de sua electione ad quemdam principem, XXIX. dat alias epistolas de eadem re ad diversos, XXX. *& seq.* laudat egregie Gallicanam ecclesiam a fidei catholicæ constanti semper observantia, XXXIV. dextre sanctorum pontificum animos in se conatur exprimere, *ib.* Gregorium diaconum cardinalem ad Cluniacenses suos in Aquitaniam ablegat, XXXV. ab omnibus monachorum & clericorum ordinibus rejicitur & contemnitur, XXXVI. Gregorio legato diversas ad diversos epistolas tradit, XLI. Girardum episcopum Engolismensem legatum per Aquitaniam constituit, *ib.* Joannem Comnenum imperatorem Constantinopolitanum de sua electione monuit, XLVI. de eadem scribit ad episcopum Druvestinum, XLIII. scripsit item ad regem Jerosolymorum, XLVIII. mendacissime dixit sibi communione conjunctos patriarchas Orientales, LV. 1131. V. functiones pontificales in Urbe exequitur, 1130. XLIX. ecclesiam s. Laurentii dotat, *ib. & seq.* pluribus modis conatur eluere maculam ex deprædatione ecclesiarum Urbis contractam, sed frustra, LI. Rogerium Apuliæ & Calabriæ ducem in suas partes pertrahit oblatione regii nominis, *ib.* eumdem regem Siciliæ creat, LII. regiam illi dignitatem solemni diplomate confirmat, *ib.* subscribit, *ib.* comitem cardinalem suum in Siciliam mittit ad eumdem coronandum, LIII. Siculæ monarchiæ fundamenta jacit, *ib.* deridetur a s. Bernardo, LIV. ad Justinopolitanos rescribit de accusato ab illis episcopo, *ib.* ab episcopis Galliæ Anicii excommunicatur, *ib.* item Rhemis, LVI. conqueritur de archiepiscopo Rhemensi, quod se excommunicaverit, 1131. V. avocat s. Norbertum ad sedem apostolicam ab archidiacono suo accusatum, VI. suadetur a Lothario rege Germanorum resipiscere, 1133. I. eodem ab Urbe regresso, per Urbem grassatur, VI. audita Beneventi per Rogerium captione, illuc contendit, 1334. XI. videns suorum defectionem, & Innocentii incrementum, mœrore tabescit, 1137. V. moritur impœnitens, 1138. I. ubi e suis sepultus sit, nemo catholicorum potuit scire, II. 1159. LIX. in Galliam & Angliam legatus a Callisto II. mittitur, *Pag. t. xviii.* 1121. XXI. in Anglia honorifice excipitur, sed non admittitur, *ib. & seq.* jam presbyter card. erat, XXIII. iterum legatus in Galliam mittitur, 1122. VII. Carnoti, & Bellovaci concilia celebrat, 1124. III. *& seq.* a Judæis originem ducebat, *ib.* fuit monachus Cluniacensis, *ib.* e Paschali II. papa, non vero a Callisto II. cardinalis creatus fuit, XXIII. quo anno ejus legatio finita, 1126. VI. eligitur antipapa sub Anacleti II. nomine, 1130. III. *& seq.* consecratus, V. mores ejus, & Leonis avi, XIII. Petrus pravis moribus in juventute infectus fuit, XIV. legationis apostolicæ munere pessime functus est, XV. impure, & flagitiose vixit, XVI. Girardum Engolismensem episc. sibi adhærentem universæ Galliæ legatum constituit, XVII. XIX. Ottonem episc. Tudertinum legatum in Galliam mittit, XXVI. reges Galliæ, Germaniæ, & Angliæ ad suas partes pertrahere frustra tentat, *ib.* Scotos adhærentes habet, XXVIII. cardinalem de Comitibus legatum mittit, qui Rogerium Siciliæ regem coronet, 1130. XXIX. *& seq.* in concilio Stampensi a Gallis rejicitur, XXXIV. *& seq.* in concilio Aniciensi excommunicatur, XXXIX. item in concilio Rhemensi, 1131. XI. Beneventi auctoritatem suam firmat, XXV. *& seq.* ejus sectatores regiæ majestatis rei declarantur a Lothario imp. 1133. VIII. Petrus damnatur in concilio Pisano, 1134. II. tres ex suis cardinalibus ad tractatum de pace cum Rogerio Siciliæ rege habendum mittit, 1137. XIII. moritur, 1138. I. ordinationes ab eo factæ rescinduntur in concilio Lateranensi II. œcumenico, 1139. VII. primus fuit monarchiæ Siculæ fundator, & quare, *Bar. t. xviii.* 1097. LVIII.

Petrus e Corbaria, postea pseudopapa, tinctus hæresi invitam dimittit uxorem, ut se Minoritis aggreget, *Ray. t. v.* 1328. XLIII. pseudopontificatum Ludovici Bavari studio invadit, *ib.* quam improbe monachatum gesserit, *ib.* creat pseudocardinales, XLIV. simoniam publice exercet, *ib.* thyaram a Ludovico accipit, *ib.* pseudolegatum creat, *ib.* persecutionem in clerum catholicum indicit, *ib.* & in populum catholicum, XLV. ex Urbe fugere cogitur, L. ejus acta publice exusta, *ib.* ipsum administri

 bonis

fam

ſam & in Dei injuriam vergentem damnat, X. detecta ejus in propagando ſchiſmate nequitia, XI. pſeudocardinales ſuos in ſuam ſententiam trahere nititur, *ib.* contendunt ejus aſſentatores, conſcientiam ejus a ſolo Deo judicandam, XII. Joannis Azonis pro eo concluſiones erroneæ ſupponentes falſum principium, *ib.* in ipſum celebrata Pariſiis ſynodus, XIV. ejus hypocriſis, *ib.* qui mille pontificatuum honores pro unione ſe abjecturum jactaverat, pſeudopontificatum abdicare reſpuit, *ib.* annatas ipſi denegant Galli, & collationes ſacerdotiorum eripiunt, *ib.* falſo ſpondet honore ſe habiturum, ſi abierit pontifex, ut in eum catholicos conciet, & ita ipſum opprimere molitus, 1396. II. mittit ad Bonifacium oratores, ut pacis ſpecie in eum incitet Romanos, III. illi urbis aditu prohibiti a Bonifacio, *ib.* tumultum ciere adverſus Bonifacium ipſum moliuntur, *ib.* Trinacriam Martini Aragonii opera ſibi ſubjicit, IV. Clementi VII. in ſchiſmate ſub Benedicti XIII. nomine ſubrogatus, *in not. Ray. t. an.* 574. quo die electus, & coronatus, *ib.* ablegatos ſuos Romam mittit, cur & quando, 601.

Petrus e Luna provocatur e Bonifacio papa ad concilium œcumenicum, ut in eo dirimatur controverſia, *Ray. t. ann.* 1397. V. ſollicitatus a pſeudocardinalibus ſuis repulſam dat, *ib.* conjurat cum Martino rege Aragonum in eundem Bonifacium, VI. Caſtellæ regis ad Aragonum regem literæ de Petri e Luna abdicationem recuſantis pertinacia, VIII. ut repudiarit concilium œcumenicum, quod offerebat Bonifacius, obtruſerit compromiſſum, XI. Carolus rex ſe ab ejus obſequio cum Gallis ſubducit, 1398. III. objectum illi perjurium, IV. objecta perfidia, *ib. & ſeq.* repudiato concilio, voluit, ut conventiculum vim haberet concilii, VII. ut ſaluti publicæ antipaparum faſtum prætulerit, X. collegio ſuo vim intulit, ut fratribus ſuis faverent, ſpretis ſupplicum preces & lachrymas, *ib.* divulgat urgeri ſe ad ponendos apices a Gallis, ut Gallus aligatur, XI. objecta illi hæreſis, XIII. deſeritur a ſuis pſeudocardinalibus, XVI. via juſtitiæ ab eo repudiata, *ib.* profeſſus perſtiturum in ſententia contra univerſalem eccleſiam, etiamſi ante moriendus foret, *ib.* virtutis opus peccatum reputavit, *ib.* perditurum ſe eccleſiam impie comminatus eſt, *ib.* convincitur ſchiſmatis & hæreſeos e Guillelmo de Agrifolio ſeptemplici argumento, XVIII. ſi animam pro grege debet ponere, multo magis thyaram, XX. obtendit mendaciſſime abdicationem aerſum iri in Dei injuriam, *ib.* & in mali exempli perniciem, *ib.* convincitur impoſturæ, XXI. oblatæ ab eo compromiſſi oſtenſæ ineptiæ, *ib.* voverat abſoluta gradu ceſſarum ſe, etiam ſine hypotheſi abdicationis alterius, *ib.* e Gallis obſidione cinctus, XXIV. pſeudocardinales illi adhærentes ſpecie colloquii ab eo abducti, *ib.* claſſis Aragonia ad eum liberandum Rhodanum ingredi nequit, *ib.* Henricus rex Caſtellæ ab eo deſciſcit, XXV. pro ipſo liberando rex Aragonum oratores mittit ad Francorum regem, 1399. IX. jurejurando ſpondet, gradu cedente, vel extincto pontifice, ceſſarum, & venturum ad ſynodum, X. ſedes non mutaturum ſine regum & pſeudocardinalium conſenſu, *ib.* illudit perjurio omnia promiſſa, XII. Columnenſes ſubornat, qui bellum quinquennale gerunt cum Bonifacio, 1400. III. eorum opera urbem proditione ſibi ſubjicere molitur, *ib.* eorum molitiones infandæ diſſipatæ, IV. ſubornat Ludovicum Aurelianenſem ad corripiendam ipſius clientelam, 1401. XII. ut Avenionem niſus ſit evertere, *ib.* laceſſiti Avenionenſes in eum Gallos concitarunt, *ib.* concordiam redintegrat cum anticardinalibus, XIII. ſpondet abdicationem ut abigatur tertius, promittit aditurum concilium, *ib.* fallacia ſchiſmaticis promiſſa dat, XIV. ex Avenionenſi cuſtodia aufugit, 1403. XVII. contendunt nonnulli a rege Gallo non potuiſſe illi denegari obſequium, *ib.* eadem convincunt ab Urbano VI. Gallos jure non diſceſſiſſe, *ib.* Tuloſana academia contendit a Gallo obſequium illi reſtituendum, XVIII. Galli iterum in ejus obſequium procumbunt, XXIX. Aurelianenſem ducem fautorem habet, *ib.* oſtentat nunquam ceſſaturum pro reſtituenda eccleſiæ pace, 1404. III. miſſus a Carolo rege princeps Aurelianenſis, ut ad promiſſa ſervanda eum permoveat, *ib.* queritur, detractores ipſius falſo ſparſiſſe, nolle ipſum de gradu honoris diſcedere, *ib.* ubi expedierit, facturum mentitur, *ib.* quod diplomate publico mendaciis referto confirmat, *ib.* illudit ſuis ſectatoribus, *ib.* ſtruit Bonifacio anteo diſcedat, VI. mittit oratores, qui pacis ſpecie illum oppugnent, *ib.* alia Romanis, alia cardinalibus & Bonifacio exponant, *ib.* invitat Bonifacium ad colloquium, in eoque non autem in concilio œcumenico controverſiam vult exequi, VII. ſpretis ejus impoſturis, reſpondet Bonifacius, ut cum Petrus a Luna ad abdicationem ſe obſtrinxerit, gradu cedat, *ib.* pungunt dictis aculeatis Bonifacium illius oratores atque mortem accerſunt, *ib.* monentur a cardinalibus conclave ingreſſuris ejus oratores, ſi Petrus e Luna thyaram pontificiam poſuerit, una cum Gallis communi conſenſu pontificem delectum iri, IX. negant ſe ea poteſtate inſtructos, neque Petrum illam poſiturum, *ib.* cardinales in conclavi ſchiſmatis extinguendi ſtudio futurum pontificem obſtringunt ceſſurum pontificali gradu, cum Petrus e Luna ceſſerit, *ib.* oratores ad Innocentium vana afferentes mittit, 1405. XI. jubentur de abdicatione quid ſolidum afferre, *ib.* poſcit futila & fallax colloquium, XII. denuntiatum illi ab Innocentio, ſi de abdicatione paciſci voluerit, ejus oratores exceptum iri, *ib.* accedit in Italiam & corrupto cardinali Fliſco, Genuenſes trahit in ſchiſma, qui peſte puniti, XXXVII. Piſenos ad ſe allicit, qui in ſervitutem a Florentinis adducti, *ib.* creatus ab Innocentio adverſus eum legatus in Liguria & Inſubria, XVII. juſſuſque fœdera cum regibus & principibus percutere adverſus antipapam, XVIII. aliqui Bohemi ad eum ſpectant, in quos celebrari ſynodum juſſa ab Innocentio, *ib.* ſollicitatur a Gregorio XII. ad mutuam abdicationem, 1406. XIV. admonetur non ſummo jure certare Gregorium, ubi de pace eccleſiæ agitur, *ib.* ceſſiſſe piam matrem ſuo jure, ne filius diſſecaretur, *ib.* recenſitæ antipapæ fraudes in conventibus Gallicis, XVIII. ut olim jactarit potius minorum paupertatem profeſſurum, quem propagaturum ſchiſma pro retinenda dignitate, *ib.* tam facile pontificatum, quam veſtem exuturum, *ib.* obſtitiſſe ne eligeretur Carthuſianus pro abdicatione facienda, *ib.* dato parto pſeudopontificatu profeſſum malle mori, quam illum abjicere, *ib.* illius odio nonnulli Galli controverſiam de papæ & concilii auctoritate agitant, *ib.* expilat Gallicanam eccleſiam, regemque Carolum ad ſuſcipiendam illius clientelam adigit, *ib.* queritur rex, illum recuſaſſe concilium generale, *ib.* annatæ ipſi ereptæ ab eodem rege, *ib.* ſcribit plenas fraudibus literas ad Gregorium XII. 1407. I. fingit viam exuere tuliſſe, & controverſiam non vult diſcuti in concilio, *ib.* vana dat promiſſa, II. diffidunt Galli perjuro homini, III. colloquii ſpecie

ib. jactantia de pia intentione communis illi est cum hæreticis, *ib.* posset sibi uni renuntiandi pontificis potestatem dari, *ib.* rescissa ejus nefaria sanctio contra ecclesiæ pacem, V. denuntiatum illi a Castellæ rege, impium videri fovere schisma, VI. lamenta Petri a Luna, *ib.* illusus fuit a dæmone, *ib.* ecclesiam ad Paniscolensem nidum redactam somniavit, VII. falsis vaticiniis fuit illusus a dæmone, *ib.* dicta illi dies peremptoria, *ib.* contra illius vanas argutias definitum ambiguos pontifices se abdicare teneri divino & humano jure, VIII. recensitæ ejus fraudes, *ib.* fingit ineptam hæresim si cessisset, tum in ecclesia non futuras claves, nisi Deus iterum incarnatus esset, *ib.* ex ipsius verbis Urbano fuisse parendum convincitur, IX. non concilii, non Cæsaris, non regum monitis flecti potuit, *ib.* in Constantiensem synodum blasphemavit quasi esset acephala, X. pios appellavit tantum eos, qui cum ipso sentirent, *ib.* contendit se majorem esse concilio, XI. pars, quæ Petro e Luna non parebat, erat decupla major alia, *ib.* etiam si non foret schismaticus vel hæreticus, potuit exauctorari quia dubius, *ib.* post Gregor. Joannisque abdicationem apparuit ipsum causam fuisse schismatis, *ib.* damnatur hæreseos oppugnantis articulum: *unam sanctam catholicam*, *&c.* XII. omni jure & honore exauctoratur, *ib.* repugnat & sedem pestilentiæ retinet Paniscolæ, *ib.* Paniscolæ pseudosynodum cogit, 1417. LI. consilium illi, ut insignia pontificalia abjiceret, *ib.* & permittitur Martinum deligi a suis pseudocardinalibus, *ib.* allaturum ecclesiæ publicam offensionem, *ib.* propositum illi hæreseos & schismatis notam non posse defugere, *ib.* his spretis, perstet in flagitio, *ib.* ad eum armata manu in ordinem redigendum missus in Aragoniam Alamannus tit. s. Eusebii presbyter cardinalis, 1418. XII. urgetur a suis ut tantum malum ex ecclesia tollat, *ib.* obgannit spernendum veluti scandalum Pharisæorum, *ib.* refellitur impia ejus calumnia propositis sanctorum præsulum, qui de statu dignitatis sponte recesserant, & Christi, qui se dimisit, exemplis, *ib.* adductæ s. Augustini authoritates, *ib.* propositum s. Gregorii Nazianzeni, qui patriarchatu Constantinopolitano se abdicavit, exemplum, XIII. sacramentum ab ipsomet nuncupatum convincitur Petrus e Luna, *ib.* propositum illi a suis nunquam ipsum, vel ejus prædecessorem habitos veros pontifices a majore parte christiani imperii, sed habitos intrusos, *ib.* urgetur e suis ut se purget ob objectis, *ib.* deseritur a pseudocardinalibus, XIV. b. Vincentius Ferrerius se confert ad Petrum e Luna & multis argumentis adhortatur, ut pareat Constantiensi concilio, XIV. in pertinacia perstantem deserit, *ib.* fovetur antipapa ab Alfonso rege Aragonum, XV. nonnulli Hispani cum illo sentiunt, *ib.* Scoti eidem adhærent, *ib.* Balthassare Cossa ad Martini pedes se abjiciente, hæret in pertinacia, 1419. VI. solemni ritu anathemate damnatus a Martino papa, *ib.* ejus pertinacia ab Alfonso rege Aragonum de industria alitur, VII. internuntii ad eum ferro edomandum curæ classæ, *ib.* Petrus cardinalis Fonseca ad populos cruce insigniendos contra illum legatos creatus, 1420. II. Paniscolam expugnare jussus, *ib.* successu irrito dissoluta expeditio, III. fovetur antipapa ab Alfonso rege Aragonum ex politicæ artis impietate Martini V. pontificis odio, 1421. III. declamat antipapa impie in Constantiensem synodum, *ib.* ejus sectatores in judicium vocati, 1422. XXV. connivente prædicto Alfonso rege Aragonum, schisma confirmat, 1423. IV. lata in eum & sectatores a Martino V. sententia, V. in schismate & hæresi misere moritur, VII. procurante Aragonum rege, novus antipapa illi suffectus, *ib.* cardinales suos mittit ad cardinales Gregorii XII. ut de pace redintegranda egerent, *in not. Ray. t.* XVII. 208. concilium indicit Perpinianum, *ib.* celebrat, 230. patrum concilii numerus, *ib.* quid in ipso actum sit, *ib.* viam cessionis a papatu admittere se profitetur, *ib.* quatuor ab eodem antipapa cardinales recedunt, & ad Martinum V. transfugiunt, 491. an aliqui cardinales illi superfuerint, *ib.* illius obitus quo anno, 564. *& seq.* sententia, qua ejusdem memoria a Senensi concilio damnatur, ad quem annum sit referenda, *in not. Ray. a. IX. t.*

Petrus tit. s. Chrysogoni presbyter card. Constantinopolim profecturus epistolas Joannis papæ ad imperatorem, & Photium defert, *Bar. t. XV.* 879. XXXII. XXXVI. item ad clerum Constantinopolitanum, & patriarchas, LX. *& seq.* commonitorium pro recipiendo Photio legatis apostolicis directum confirmat, LII.

Petrus tit. s. Damasi card. interest conventui Ottonis imp. contra Joannem XII. congregato, *Bar. t. XVI.* 963. XII. eidem interfuit

Petrus tit. Pammachii card. *ib.*

Petrus presbyter card. quid de Joanne XII. mali referat, *Bar. t. XVI.* 963. XVI.

Petrus tit. s. Laurentii card. interest synodo Romanæ contra Leonem pseudopontificem collectæ, *Bar. a. XVI.* 964. VI.

Petrus card. e Joanne Placentino pseudopapa in Gallias mittitur ad consecrandam ecclesiam, *Bar. t. XVI.* 996. XXII. *& seq.*

Petrus Damiani monachus congregationis s. Crucis Avellanæ, postea episc. card. deplorat s. Romanæ ecclesiæ calamitatem ob pseudopontifices violenter intrusos, *Bar. t. XVI.* 1033. VIII. hostis acerrimus simoniacorum, & schismaticorum, 1044. VI. VIII. congratulatus Gregorio VI. pontifici de sua promotione, VIII. commendat eidem episcopum Sempronensem promovendum, IX. quando floruerit, *Pag. t. XVII.* 1046. III. *& seq.* scribit ad Clementem II. papam, *Bar. t. XVII.* 1047. XIV. eumdem contra simoniacos instigat, *ib.* adhortatur suos monachos, ne se in aulas principum sinant pertrahi, XV. *& seq.* precibus Hugonis abbatis Cluniacensis rogatus colligit gesta s. Odilonis ejusdem monasterii abbatis, 1049. II. Leonem IX. monet de clericis luxuriosis, & hortatur, ut remedium ponat, X. *& seq.* librum de vitiis carnalibus conscriptum, & Gomorrhæum inscriptum eidem dedicat, *ib.* calumniatorum opera in Leonis offensionem lapsus per epistolam se purgat, XII. *& seq.* conqueritur de libro Gomorrhæo sibi ablato, XV. mittit librum gratissimum de simoniacis ordinatis ad Henricum Ravennatem archiepiscopum, 1052. IV. a modestia commendatur, V. adhortatur episcopos, ut contra hæresim novam de reordinandis a simoniacis ordinatis, insurgant, VII. sugillat Leonem IX. papam contra Northmannos bella gerentem, 1053. X. XIII. explicatur ab auctore, XIV. ab eodem erroris convincitur, XVII. quænam referat de condemnatione Benedicti IX. papæ ad inferos, 1054. LIV. de ejusdem damnatione ostensam visionem explicat, LVI. objurgat quemdam episcopum, quod prædia ecclesiastica distraxerit, 1055. II. eleganter discurrit de modis redimendæ & commutandæ injunctæ pœnitentiæ, IX. *& seq.* monachos suos ad recitandum b. Virginis officium hortatur, ut e miseriis liberentur, 1056. V. *& seq.* primus creditur auctor ejus recitandi fuisse, VII. Petrum quemdam monachum disciplinæ usum improbantem arguit,

Petrus archiep. Viennensis quo anno dictus legatus apostolicæ sedis in Galliis, *Pag. t. xviii.* 1116. X. 1125. IV.

s. Petrus Tarentasiæ archiep. constans in fide erga Alexandrum III. legitimum pontificem persistit, *Bar. t. xii.* 1160. XXXVI. deprecatur Mediolanensium culpam apud Fridericum imp. *ib.* constantissime agit contra schismaticos, & multos ad ecclesiæ catholicæ gremium reducit, 1161. II. sæpius apud Fridericum Imp. accusatur, sed nihilominus ab eodem colitur, *ib.* Romam vocatur ab Alexandro papa, I. *& seq.* Fridericum revocat a persecutione catholicorum, *ib.* Herebertum schismaticum Chrysopolitanæ ecclesiæ episcopum interficis spiritu oris sui, *ib.* Romam proficiscitur, III. miraculose liberatur a grassatore, *ib.* revocat jussu Alexandri III. reges Galliæ, & Angliæ ad pacem, VII. erga pauperes quam fuerit propensus, IX. a consilio de spontanea paupertate suscipienda revocatur per Henricum Claravallensem abbatem, *ib.* ægrotans ægrotos multos curat, X. panes miraculose multiplicat, *ib.* cæcum illuminat, *ib.* & XIV. claudam a nativitate sanat, XI. mutam loquelæ restituit, XIII. quantum sit cultus ab Henrico Anglorum rege, XIV. aliam claudam curat, XIII. egit de pace inter Franciæ, & Angliæ reges, *Pag. t. xiv.* 1174. X. moritur, XI. ejus mortis annus, XII. dies mortis, XIII.

Petrus e Corbolio magister Innocentii III. ad Senonensem archiepiscopatum evehitur, facetum ipsius Innocentio datum responsum, *Ray. t. i.* 1199. XLIX. quo anno Senonensis archiep. effectus, *in not. Ray. t. i.* 57. ejusdem electæ quæ causa dilata, *ib.*

Petrus Amelius archiep. Narbonensis, *Ray. t. i.* 1225. XXXV. data illi ab Innocentio IV. puniendi Albigenses authoritas, *Ray. t. ii.* 1243. XXXI. Montem securum expugnat, ac ducentos & amplius hæreticos flammis injicit, *ib.*

Petrus e Palude ordinis Prædicatorum insignis theologus, postea Ierosolymitanus archiep. *Ray. t. v.* 1318. XVII. conciliandæ Belgas inter & Gallos paci operam navare jussus, *ib.* vocatus in crimen, ipsum Belgas in pertinacia obfirmasse, XX. scribit insignes commentarios de potestate ecclesiastica, 1321. XXXIII. creatus archiep. Jerosolymitanus, 1329. XLIV. successit Raymundo, *ib.* ex Soldani aula responsum pontifici refert, 1331. XXX. legationem apud Soldanum obierat, *ib.* jubetur Gallos pro recuperanda Palæstina cruce insignire, *ib.* eum capta Smyrnam submissum a pontifice, *Ray. t. vi.* 1345. I.

Petrus e Luna archiep. Cæsaraugustanus interemptus ob turbas in regia Aragonia motas, *Ray. t. vi.* 1336. XLIX. promoti a pontifice adversus illum ordinum conventus, *ib.* accersitur in judicium apud sedem apostolicam, 1337. XXV.

Petrus Lundensis archiep. declarat in synodo Scaniam Sueciæ conjunctam, *Ray. t. vi.* 1339. LXXXV.

Petrus Arelatensis archiep. camerarius gazam pontificiam diripit schisma meditatus adversus Urbanum VI. *Ray. t. vii.* 1378. CVII. percellitur anathemate ab Urbano, *ib.*

Petrus Tenorius archiep. Toletanus scribit commentarium de schismate, *Ray. t. vii.* 1380. XIV. objicit schismaticis cardinalibus, cum Urbanus neget eorum dicta, proponatque probaturum contraria, audiendum in judicio, etiamsi diabolus inferni foret, *ib.* non deferendum fuisse accusatum pontificem, antequam de objectis constaret, *ib.* electores, qui peccasse ajebant, intruso antipapa, non potuisse secundam electionem celebrare, *ib.* vacante sede, nulla judicandi potestate pollere cardinales, XV. possessorem pontificatus non convictum damnasse per nefas, *ib.* non esse evidens Orbi Urbanum intrusum esse, si maxima pars Orbis illi adhæreat, XVI. hanc causam tangere universalem ecclesiam; ergo ad eum judicium spectare, XVII. deplorat pias mentes in maximos æstus conjectas, *ib.* infideles dissidentibus christianis insultare, *ib.* opinari Hispanus rebellasse cardinales ex odio in Urbanum, *ib.* diffidentes causæ concilium aversari, *ib.* concilio solo ecclesiæ vulnus curari posse, *ib.* respondet illi Petrus s. Eustachii schismaticus, viam concilii non exitialem modo, sed nec mandari quidem operi posse, XVIII. futiles propositæ argutiæ, *ib.* succumbit sub metu regio, prodita veritate, atque antipapam colit, *ib.* cum ecclesiasticis conventibus præesse deberet, in causa schismatis regem ferre sententiam sinit, 1381. XXIX. Castellanos in schismate retinet, 1391. IV. ob excitatas turbas in vincula conjectus, 1393. VI. percusso ab antipapa consensu rege, solutus, *ib.*

Petrus Tarraconensis archiep. creatus pontificiæ classis adversus Turcas legatus, *Ray. t. x.* 1455. XXVIII. sacramento obstrictus insectandorum Turcarum, XXIX. prodit impie Christi causam, 1456. XII. crucesignatum navalem exercitum avertit in Ligures, *ib.* in eum, ut proditorem christianæ rei declamat Callistus, *ib.* in gratiam postea cum ipso pontifice reversus legatus decernitur pro componenda pace inter Carolum Vianæ principem, & Joannem regem, 1458. XXXVI.

Petrus Brillandus, seu Berlandus archiep. Burdegalensis miraculis clarus, *Ray. t. x.* 1463. CV. de illis inquiri jubet Pius II. & interrogationum formulam mittit, *ib.*

Petrus Antonius Capuanus archiep. Hydruntinus a legatis concilii summopere commendatur, quod sedis apostolicæ dignitatem naviter fuisset tutatus, *Ray. t. xiv.* 1573. CXCIII.

Petrus Alexandrinus episc. quando creatus, *Bar. t. iii.* 300. I. ejusdem epistola canonica dicta, 305. XX. scribit canones pœnitentiales, XXI. ejus sententia de redemptione martyrii, XXXV. & *Bar. t. ii.* 205. XVII. erga pœnitentes qualis, *Bar. t. iii.* 306. XLVII. ejus de controversia cum Meletio fidelis historia quæ sit habenda, XLVIII. LII. cur se a Meletio sequestraverit, LII. ecclesiasticæ disciplinæ tenacissimus, L. quomodo dictus sit improbasse baptismum schismaticorum, LI. fuga persecutionem declinans ad suos scribit, LII. quot annis sedit, 310. II. IX. 311. XLVIII. ejus acta, 310. IV. commonitio ejusdem ad suos de non recipiendo Ario, *ib.* quæ visio ei de Ario ostensa, V. ejus martyrium, IX. ne inter christianos, & milites pugnæ oriantur, clam e carcere ad martyrium egreditur, VII. martyrio jam coronandus quid Deum rogaverit, VIII. quid de eo virgo quædam Christo sacra divinitus audierit, IX. Alexandrinorum episcoporum martyrum postremus, VIII. XVIII. corpus ejus, licet capite truncatum, mansit erectum, X. nobile ejusdem funus, & sepultura, *ib.* cur in s. Marci cathedra sedere noluerit, XI. *& seq.* quid de his, qui ad baptismum absque fide accedunt, responderit, XIII. natalis ejus dies anniversaria celebritate ab ecclesia nobilitatus, *ib.* ejusdem scripta, XIV. Theonæ succedit, & quo anno, *Pag. t. iii.* 300. II. quarto persecutionis Diocletianeæ anno canones suos in lucem emittit, 305. IV. martyrio coronatur, 310. IV. & 311. XX. Petri visio de Ario, ejusque martyrii acta a veritate aliena, 310. IV. illius ecclesiasticæ regulæ, *Bar. t. i.* 1. LII. ejusdem testimonium adversus Origenem de animæ

Pe-

Pe-

quæ

lam apostolicam cum Majoricarum regno, cui praerat, 1233. LXVII.

Petrus rex Lusitaniæ Alphonso patri succedit, *Ray. t. vii.* 1357. XI. a pontifice ad sectandas regias virtutes excitatur, *ib.* ejus obitus, 1367. XIX. Ferdinandum filium successorem relinquit, *ib.*

Petrus Lusitaniæ regiæ princeps crucem induit adversus Bohemos hæreticos, *Ray. t. viii.* 1410. XII.

Petrus Lusitaniæ regiæ princeps, dum tyrannidem affectat, in prælio ab Alphonso cæsus, *Ray. t. ix.* 1452. XII.

Petrus Lusitaniæ regiæ princeps, renuntiatur princeps a Catalonis, *Ray. t. x.* 1464. XXXII. Aragoniæ, & Siciliæ titulos arripit, *ib.* post multa prælia spem cum morte commutat, *ib.* gentilitio stemmati inscripsit hanc sententiam: *Labor pro lætitia*, 1466. XIX. veritatem cum experitur, dum pro solio sepulcrum nactus est, bellicis curis oppressus, *ib.* eo defuncto, Renatus a Catalonis adversus Joannem excitus, *ib.*

Petrus Friderici regis Trinacriæ filius insigni regio a patre Friderico Panormi exornatur, *Ray. t. v.* 1321. XIV. ad Ludovicum Bavarum se confert pro bello in Robertum regem vertendo, 1328. LII. in reditu tempestate laniata ejus classis, *ib.* a patre contra fœdera vetera sceptri hæres relictus, *Ray. t. vi.* 1337. XXVI. molitur eum Robertus Siciliæ rex, favente pontifice, Insulæ imperio depellere, *ib.* comes Vintimiliensis, dum Roberto favet, oppressus, *ib.* oratorem cum literis decernit ad Benedictum XII. papam, 1338. XXXIII. poscit Trinacriam apostolica liberalitate conferri, *ib.* censum annuum pollicetur, XXXIV. solvi censuris fingitat, *ib.* repulsam passus, *ib.* monitorum pontificiorum in eum acta judiciaria, 1339. XLIV. *& seq.* censuris defigitur, 1340. LXIII. Mylas emittit, *ib.* ex castrensi labore moritur, *ib.* successorem principatus inique detenti filium Ludovicum relinquit, *ib.*

Petrus rex Cypri patri Hugoni succedit, *Ray. t. vii.* 1360. XIII. defert pontifici regia obsequia, *ib.* Hugo Lusinianus ex fratre Guidone majore natu nepos litem de regno intendit, XV. Sataliam Turcarum urbem opulentam expugnat, 1361. VIII. Candelorii tyrannum vectigalem efficit, *ib.* ejus ad Urbanum V. adventus, 1362. XVII. pontificem, ac Joannem regem Francorum ad expeditionem in Saracenos instruendam sollicitat, 1363. XIV. *& seq.* ut Sataliam expugnarit, *ib.* imminentis christianæ reipublicæ a Turcis pericula exposuerit, *ib.* crucis symbolum de pontificis manu accipit, XVI. decreta illi ab Urbano V. auxilia, ut securum exercitui iter muniat, XIX. imperator, aliique reges, ac principes, & Veneti, ut illi auxilia darent sollicitati, *ib.* Sataliam oppugnant Saraceni, eo in Occidente agente, XXIV. ab Urbano sollicitatus, ut redeat in Orientem, *ib.* reges adit, eos ad bellum sacrum accensurus, *ib.* pacem inter pontificem, ac Bernabonem conciliat, 1364. IV. solemnibus regum conventibus Cracoviæ habitis interest, X. sollicitatur ab Urbano, ut in regnum redeat, XXVI. pacem init cum Genuensibus, 1365. XVIII. monetur, ut iter in Orientem paret, *ib.* et crucesignatam expeditionem ad divinam gloriam referat, XVI. Alexandriam Ægypti regiam capit, XIX. *& seq.* nonnullorum ignavia eam deserere cogitur, *ib. & seq.* subsidia ab Urbano petit, 1366. XIII. pontificiæ ad eum literæ de Alexandria ab ipso infeliciter dimissa, *ib.* arguitur ab Urbano adulterio se contaminare, 1367. XIV. vetatur inire monomachiam cum Sparte regulo, *ib.* Urbanum Romæ convenit, 1368. X. cæsus a fratribus, 1369. VII. succedit illi filius Petrinus, *ib.* necis ipsi illatæ auctores capite truncati, 1373. VIII.

Petrus junior rex Cypri ereptus ex insidiis Petro parenti succedit, *Ray. t. vii.* 1369. VII. qui illius moderatores fuerint, 1371. IX. optimis a pontifice consiliis instruitur, *ib.* ad regias virtutes a Gregorio excitatus, 1372. XXXI. in illius regiæ unctionis solemnibus funestum inter Genuenses, & Venetos exortum dissidium, *ib.* qua die regia corona redimitus, *in not. Ray. t. vii.* 126. Genuenses in Cyprios classem instruunt, *Ray. t. vii.* 1372. XXXI. in eos Genuenses parant arma, 1373. VIII. Turcæ Sataliam illi eripiunt, *ib.* & Famagustam Genuenses, *ib.* paternæ necis auctores capite cæsi, *ib.* ad iniquas pacis leges coactus, *ib.* ad Genuenses oratorem mittit pro impetrandis mollioribus pacis legibus, 1374. VII. Genuenses iterum postulant de temperandis acerbioribus pacis legibus, quas ipsi imposuerant, 1375. XII.

Petrus Roberti regis Siciliæ frater in acie a Gibellinis cæsus, *Ray. t. v.* 1315. I.

Petrus Urseolus Venetorum dux quomodo ad ducatum pervenerit, *Bar. t. xvi.* 977. IV. ecclesiam s. Marci incendio absumptam privatis sumptibus splendidius restaurat, V. a Guarino abbate remedium animæ pro suis delictis petit, VI. qua astutia ducatum, & mundum reliquerit, *ib. & seq.* conscensa navi, in Gallias ad monasterium Guarini se confert, *ib.* vitam anachoreticam profitetur, *ib.* filio ad se in Gallias venienti futura prædicit, & ad pietatem, & justitiam adhortatur, *ib.* quando factus Venetiarum dux, *Pag. t. xvi.* 977. I. fit monachus, II. ejus mortis annus incertus, *ib.*

Petrus Urseolus Venetiarum dux Barium a Saracenis obsessum liberat, *Pag. t. xvi.* 1002. XIII. moritur, *ib.*

Petrus Zianus succedit Dandulo duci Venetiarum, *Ray. t. i.* 1205. XXXVII. abbatem s. Felicis in archiepiscopum Jadertinum eligi jubet; negatur electo pallium ab Innocentio III. & cur, *ib.* expeditionem in Saracenos comparat, 1213. II.

Petrus Jacobi Tempuli Venetiarum ducis filius præfectus Mediolanensium magna strage deletur a Friderico, *Ray. t. ii.* 1237. VII. *& seq.* capitur cum Carrucio, X.

Petrus Gradenicus Venetiarum dux defixus anathemate ob Ferrariam ereptam Romanæ ecclesiæ, *Ray. t. iv.* 1309. VI. in eum conjurat Boamundus Theopulus, 1310. XXX. liberatus feliciter ex eo discrimine, *ib.* conjurationis ejusdem narratio ab ipso edita, *ib.* oratores pro impetranda censurarum remissione ad Clementem V. decernit, XXXI. moritur, XXXII. succedit in ducatu Marinus Georgius, *ib.*

Petrus Zenus Venetæ classis præfectus una cum fœderatis Smyrnam capit, *Ray. t. vi.* 1344. II. *& seq.*

Petrus Mocenicus Venetæ classis dux plura Turcarum loca diripit, incenditque, *Ray. t. x.* 1473. I. Sichinum, Seleuciam, & Coricum ad deditionem tormentis cogit, restituitque Caramano, II. audita Jacobi Cypri tyranni morte, in Cyprum navigat, *ib.* Catharinæ Corneliæ clientelam, repulsa Carola, suscipit, IV. submittit suppetias Scodrensibus obsessis, eaque propulsatæ, 1474. XIII. occisis Cornelio regiorum patronis, Famagustam cum classe applicat, 1475. XXXI. in conjuratos animadvertit, *ib.* præfectos Venetos arcibus imponit, *ib.*

Petrus Auria Genuensis classis præfectus Venetos gravissimis cladibus afficit, *Ray. t. vii.* 1379. LIV. postulatam de pace eam superbe dare abnuit, *ib.* in prælio cruento cæditur, *ib.*

Pe-

Pe-

pos,

7

Phi-

Colo-

regi

regii amicis spes illi injecta, *ib.* de affinitate cum Cæsare jungenda agit, XCII. resistunt Belgæ, ne regium nomen sibi comparet, XCIII. monitus de clade ingenti a Turcis illata Venetis, 1464. V. ut Corinthus frustra oppugnata a Venetis, *ib.* ut Veneti exercitus dux fato obtritus, *ib.* Pii ad illum cohortatio, ut sacrum bellum suscipiat, VII. cur non sit differenda expeditio, *ib.* additi novi sacri stimuli, ne concitatam de se expeditionem fallat, VIII. occupet hostem, qui celeritate valet, *ib.* deficit ab egregie cœptis, XXV. sollicitatur a Pio, ut perstet in constantia, *ib.* ne vota temere infringat, XXVI. meminerit valetudinis divinitus ipsi restitutæ, *ib.* & promissorum, *ib.* ex illius adventu promulgato fractos Turcarum animos, XXVII. si absistat cœptis illius famam extinctum iri, *ib.* divinam iram, si domi hæserit, formidandam, XXVIII. se profecturum in Turcas etiamsi non venerit, XXIX. proposita illi divina beneficia, *ib.* totius orbis spem fallit, XXX. culpam derivat in Galliæ regem, *ib.* bellum civile adversus Ludovicum XI. Gallorum regem, misso Carolo filio, favet, 1465. X. sitas ad Somonam urbes recipit, XIII. ejus filius a Dionanteis fusus, 1466. XVII. Dionanteos filii opera delet extrema clade, *ib.* Leodienses gravi bello petit, *ib.* eos delet ad Trudonense oppidum Caroli filii opera, 1467. XXII. moritur, *ib.* ejus elogium, *ib.* Mahumeticam in libidinibus licentiam sectatus in Mahumetanos bellum suscipere non est ausus, XXIII. succedit illi filius Carolus, *ib.*

Philippus Cliviensis dux Virginis ope divinitus osse ferrea vincula diffringit, atque ex carcere evadit, *Ray. t. x.* 1471. LXXXI. Hallas cum magno exercitu oppugnat, *Ray. t. xi.* 1489. XXIV. divino prodigio repellitur, *ib.*

Philippus Bavarus Cæsarei exercitus dux propulsat Vienna Solymannum, *Ray. t. xiii.* 1531. LXXVIII. a Philippo Lantgravio vincitur tumultuario prælio, 1534. XVII.

Philippus Hassiæ Lantgravius frustra Zuinglianos conciliare nititur cum Lutheranis, *Ray. t. xiii.* 1529. V. monet Zuinglium, & Œcolampadium de perspicuitate, & certitudine verborum Christi, VI. quid ipsi ab Œcolampadio responsum, *ib.* non potest obtinere, ut se fratrum loco habeant, VII. fœdus percutit cum Zuinglianis adversus Carolum V. imp. 1530. CXXI. rebellat in Ferdinandum, 1534. XII. tumultuario prælio fundit Ferdinandi exercitum, XVII. pacem init cum Ferdinando, XVIII. in suas partes Philippum trahere Joannes e Bukelson Anabaptistarum rex frustra studet, 1535. XXXVIII. *& seq.* quam male nuntium apostolicum acceperit, 1537. XIV. fœderis a catholicis contra hæreticos sanciti formato factus conscius Smalcaldicos socios convenire Francofordium ad retundendos catholicorum animos incitat, 1539. II. dum simul habet uxores, in *not. Ray. t. xiii.* 537. id agit, consultis Protestantium theologis, *ib.* in Cæsarem conjurans decretoria sententia proscribitur, *Ray. t. xiv.* 1546. CVIII. *& seq.* bellum Carolo V. imp. immissa in cuspide sagittæ epistola, indicit, CX. pace frustra a Cæsare petita, noctis tempore fugit, CXI. ob victorias a Carolo V. partas metu agitatus, supplex ad ejus genua veniam deprecans, impetratis quibusdam conditionibus, absolvitur, 1547. CV.

Philippus Augustalis præfectus in Ægypto christianus, *Bar. t. ii.* 188. I. persequitur magos, & Judæos, *ib.* quæ passus est, 204. VI.

Philippus præses Pauli episc. Constantinop. necator divinam expertus est vindictam, *Bar. t. xv.* 351. XLVIII.

Philippus præfectus a Leone imp. cædi jussus, & quare, *Bar. t. xii.* 736. III. ejus judicium de strigis, *ib.*

Philippus fit Flandriæ comes, *Pag. t. vix.* 1157. IX. rebellionem filiorum Henrici II. Angliæ regis fovet, 1173. I. Henrico regi reconciliatur, 1174. VIII. cum Ludovico VII. Franciæ rege Cantuariam pergit s. Thomam veneraturus, 1179. XIV. & *Bar. ib.* XIV. cum Philippo Augusto pacem facit, *Pag. t. xix.* 1182. IV. Cotarellos hæreticos igni addicit, 1183. VII. *& seq.* crucem suscipit, 1188. II.

Philippus comes Namurci Balduini frater captus a Francis, *Ray. t. i.* 1190. XLIV. cum insigni contritione pie moritur, 1218. XXXIX.

Philippus comes Virtutum Astensem ecclesiam opprimit, *Ray. t. viii.* 1417. V. intentatæ illi a Constantiensi concilio censuræ, *ib.*

Philippus comes Palatinus Rheni ad servandas indictas inducias, ut bellum geratur in Turcas, sollicitatus, *Ray. t. xi.* 1481. XXVIII. Julii II. ad eum de componendo bello Bavarico literæ, 1504. XXV. pacem respuit, XXVI.

Philippus pater Alexandri IV. papæ, *Ray. t. ii.* 1254. d. error Panvinii, qui Gerardum illum vocat, *ib.*

Philippus Ybelinus a rege Cypri regno Jerosolymitano præfectus, *Ray. t. iii.* 1284. XXXIII.

Philippus e s. Ginero Roberti regis Siciliæ dux Pistorium intercipit, *Ray. t. v.* 1318. XLVIII.

Philippus Sciabottus Gallorum dux Sabaudiam, & Pedemontium miræ celeritate occupat, *Ray. t. xiii.* 1536. XI.

Philippus e Mazeriis Cyprii scrinii magister, una cum b. Petro Thoma in Italiam missus, restituendæ paci operam navat, *Ray. t. vii.* 1364. VI. contendit, retinendam a christianis Alexandriam, 1365. XX. b. Petrus Thomas moriens extremam illi voluntatem suam commendat, 1366. XVIII. scripsit ejusdem sancti vitam, XVII. *& seq.*

Philippus Strozzius a Cosmo Florentiæ duce in carcere detentus seipsum jugulat, *Ray. t. xiii.* 1538. XLVII. varia de ejus morte fama, in *not. Ray. t. xiii.* 496.

Philippus Lascaris a Turcis ad nostros profugus, eorum proditis consiliis, plurimum Melitensi liberationi proficit, *Ray. t. xvi* 1565. XI.

Philippus Winghius nobilis Lovaniensis, juvenis eruditus, ac rerum antiquarum studiosissimus, *Bar. t. v.* 362. CXX.

Philippus a Turre quo circiter anno consignet præfecturam urbanam Gracchi, *in not. Bar. t. v.* 552.

Philippus competitor Sisinnii in episcopatu Constantinop. *Bar. t. vii.* 426. I. competitor Nestorii in eodem episcopatu, 429. XIX. competitor item Maximiani in eodem episcopatu, 431. CLXXIII. parum felix in historia christiana conscribenda, 426. II. *& seq.*

Philippus Parisinæ academiæ cancellarius damnatis æternis cruciatibus, *Ray. t. i.* 1238. XXXII. terribile de eo objectum visum, ob quæ scelera iis pœnis addictus, *ib.*

Philippus Strelanus Anabaptista a dæmone illusus specie s. Michaelis Archangeli, *Ray. t. xiii.* 1526. CXVIII. discurrit per Basileam pœnitentiam perversissimam prædicans, *ib.* pulsus finitima loca inficit, *ib.*

Philippus Melancthon desiderium concordiæ simulat, cui tamen fidem adhibendam Cochlæus negat, *Ray. t. xiii.* 1540. II. peccati authorem Deum facit, XLIX. eloquentiæ suæ phaleras in Wormatiensi colloquio ostendit, LIX. de originali peccato cum Eckio disputat, *ib.* in conventu Ratisbonensi cum catholicis disserit, 1541. VII. de fide justificante, atque abusibus ecclesiæ emendandis multa scribit, XVII. de falsi crimi-

Philo-

suos

tario

Pin-

tur, *ib.* Monobasienses olim Spartani missa legatione se illi subjiciunt, LVIII. mittit ad eos Pius præsidiarios milites, *ib.* præfectum mittit ad ineundam Spartæ possessionem, LIX. Scanderbegum meditantem ferre auxilium Ferdinando incitat, ut ferat, LX. submittit exercitum in regnum Neapolitanum adversus Gallos, LXII. monet Ferdinandum ne pugnet cum Gallis, sed velitationibus eos fatiget, LXIII. Terracinam ad pontificium obsequium revocat, LXIV. Galli ab eo pacem efflagitant, LXVII. insolens eorum dictum forti responso refringit, LXVIII. susceptæ Aragoniæ factionis odio tumultus in eum concitati, LXIX. urbanos magistratus de non coercitis seditiosis increpat, *ib.* Romæ excipitur publica omnium maxima lætitia, LXX. turbas in ditione ecclesiastica motas componit, *ib.* rebelles urbem concitare ad perduellionem ausi supplicio affecti, LXXI. fert censuras in Sigismundum Malatestam Picenum occupantem, LXXII. ejus consilio Galli Genua propropulsati, minarum iniquarum pœnas dant, LXXIII. Georgii regis Bohemiæ hæretici hypocrisi deluditur, LXXIV. concordiæ leges inter eum & Wratislavienses catholicos fert, *ib.* agit concordiæ interpretem inter imperatorem & Hungarum, LXXVI. Bessarionem cardinalem ea de causa mittit, *ib.* novos conventus pro Germania pacanda indicit, LXXVIII. Georgium Bohemum de affectato Imperio increpat, LXXXII. denuntiat ecclesiam laturam opem Friderico, LXXXIII. Germanos hortatur, ut saluti publicæ consulant, LXXXV. Fridericum decreta Mantuana in opus provocare jubet, LXXXVII. & Bessarionem cardinalem, ut in id incumbat urget, LXXXVIII. auxiliare aurum Matthiæ regi spondet ne inducias cum Turca paciscatur, XC. Bosnensem principem regia corona exornat, XCI. querentem ea de re Hungarum demulcet, *ib.* subsidia pro Cypro adversus Ægyptios defendenda decernit, XCV. Jacobo Cypri tyranno regium nomen denegat, XCVI. minaces literæ a tyranno Ægyptio apostata scriptæ, XCVII. a Pio confutatæ, XCVIII. & *seq.* orientalium regum insignem legationem excipit, CI. centum viginti millia auxiliarium bellatorum polliciti, CII. Eboracensem factionem adversus Lancastrensem tuetur, CVI. Armaniaci comitem pœnitentem venia donat, CX. pœnæ illi inflictæ, CXI. & *seq.* Philippum ducem Burgundiæ sacro ense donat, & regem Aragonum rosa aurea, CXIV. vires in tuendo Ferdinando contra Gallos consumit, 1461. I. de auctis rebus illi gratulatur, II. pollicetur nunquam illi se defuturum, *ib.* Gallicam factionem anathemate defigit, III. cum Ferdinando affinitatem contrahit, *ib.* Neapolitani regni proceres in Ferdinandi obsequium redire jubet, IV. turbæ adversus Pium motæ in ditione ecclesiastica, VII. Anconitanos cardinalis s. Susanæ opera ad obsequium revocat, VIII. in Malatestam Picenum opprimentem Neapoleonem Ursinum mittit, IX. ob negatam immortalitatem animæ, Sigismundum Austriacum censuris urget, XI. damnat eumdem reum hæresis quod non credat in unam sanctam ecclesiam, *ib.* Mediolani ducem sollicitat, ut illi bellum inferat, XII. in eumdem concitat Helvetios, XIII. sollicitat septemviros, ut Francisco Sforriæ jus principatus Mediolanensis conferant, *ib.* negat pacem dandam Austriaco, nisi ecclesiæ se submiserit, *ib.* Friderico imperatori clientelam apostolicam spondet, XIV. admonet ut publicis cœtibus intersit, *ib.* Bavaro respuenti juri stare censuras incutit, XV. Dietherus archiepiscopus Moguntinus in Pium rebellat ac provocat ad concilium, XVI. appetitur calumniis ob redactum aurum ex indulgentiis, *ib.* provocationis illius iniquitatem demonstrat, XVII. Bessarionem card. monet, ut infelices successus committat divinæ providentiæ, XVIII. & det operam, ut Palatinus belli sacri dux eretur, *ib.* monet principes Germanos ne quid noveant in Cæsarem, XIX. Dietherum Moguntinum archiepiscopum honore dejicit, XX. Adulphum Nassoviensem in ejus locum subrogat, XXI. Joannem Carvajalem card. s. Angeli Hungariæ defendendæ contra Turcas incumbere jubet, XXVII. equites Rhodios conferre se Rhodum jubet, *ib.* Joannem Aragonum regem monet, ut classem auxiliarem in Cyprum mittat, XXX. Jacobi tyranni Cypri oratores increpat, XXXI. commendat regi Francorum Trapezuntini imperatoris & aliorum regum oratores, XXXV. Ludovico Minoritæ munus confert, ut occidentales reges ad sacrum bellum urgeat, *ib.* partas a Callisto insulas in oriente expugnari sinit, XLII. excusat sese, *ib.* Thomam Palæologum despotam profugum excipit, XLIII. liberaliter eum sustentat, *ib.* rosa aurea eum donat, *ib.* Mahometem de amplectenda religione christiana sollicitat, XLIV. rogat amice, ut discutiat an vera dicantur, *ib.* exponit christiani imperii fortitudinem, *ib.* Italiæ expugnandæ difficultatem quoque explicat, XLV. pugnandi cum Italis disparem esse rationem docet quam cum Asiaticis, *ib.* unam e quatuor nationibus vincere Turcas posse, *ib.* Græcos quos vicit non fuisse veros christianos, XLVII. a paucis crucesignatis profligatum Belgradi fuisse, *ib.* qua ratione inter christianos imperium propaget, aperit, *ib.* Wladislai conversi exemplum proponit & aliorum, *ib.* errantes populos ab eo ad veritatem adduci posse, *ib.* nec armis nec ratione christianos vinci posse, XLVIII. si fiat christianus ab eo Ægyptios, Arabes & Afros subactum iri, *ib.* Europæos illi laturos auxilia, *ib.* totum orientem eo converso christianum futurum, *ib.* objectionem de mutuis christianorum bellis dissolvit, XLIX. exponit rationem Mahometi retinendi imperii etiam mutata religione, L. Clodovei gentilis in Gallia conversi exemplum proponit, *ib.* Richardi in Hispania, *ib.* Agilulphi in Longobardia, *ib.* alterius in Iberia, *ib.* Constantini in Romano imperio, *ib.* felicissimum fuisse postremum post amplexam christianam religionem, *ib.* fœlicitatem in hoc orbe & in altero Mahometi proponit si christianus fiat, LI. mundanam fœlicitatem vanam esse sine æterna, *ib.* discrimen christianorum a Mahometanis edocet, LII. curandam maxime salutem animæ, *ib.* divinitatem & immortalitatem animæ fateri Turcas, *ib.* vitam ob brevitatem non faciendam plurimi, LIII. de æterna maxime curandum, *ib.* sine Christi fide neminem consequi salutem posse, LIV. doctrinam christianam exponit ipsi Mahometi de creatione mundi, LVI. de Adami peccato, *ib.* de diluvio, *ib.* de Pentapoli subversa, *ib.* de Abrahamo, Mose, & prophetis, *ib.* eumdem instruit, ut aberret a vera fide, LVII. urget, ut inquirat quæ sit vera religio, *ib.* vaticinia de adventu Christi illustrat, LVIII. Deum e cœlo testimonium perhibuisse de Christo, LIX. sequi Mahometenos mortuum hominem sine ratione, sine miraculis, *ib.* eorumdem testimonio vinci Mahometem a Christo, *ib.* consentire Mahometanos cum christianis unum esse Deum creatorem cœli & terræ, LXI. dissentire dum fingunt Deum corporeum & providentiam ejus negant, *ib.* eorumdem ineptias ob quas negent filium Dei refellit, *ib.* de generatione Verbi divini mysteria aperit,

cieta-

cietatem pro redimendis captivis confirmat, XL. in Africam tres familias equestres transferri jubet, XLI. clericorum inopia Ghineæ & Canariæ ecclesiis praeficit religiosos, XLII. rapientes in servitutem neophytos censura percellit, ib. decumana subsidia Henrico regi contra Granatenses tribuit, XLIII. contemplantes passionem dominicam, vel pium opus in ejus memoriam patratoris indulgentiam unius anni confert, XLIV. grassantem in urbe luem fugit, XLVI. Corsinianum natale oppidum episcopatu ornatum Pientiam vocat, ib. Ilcinensem ecclesiam illi conjungit, ib. de civili bello ab internuntio in Anglia concitato se excusat, XLIX. illum ex Interamnensi episcopatu dejectum monasterio mancipat, L. Romam revertitur, ib. gravibus præceptis Paulum Fregosium Genuæ archiepisc. creatum ducem instruit, LI. concordiam inter imperatorem & Hungariæ regem missis oratoribus conciliat, 1463. I. illius capita confirmat, III. solvit Hungarum sacramenti religione de regni juribus servandis, X. Friderici hostes, qui illum ad deditionem compulerant censuris defigit, XI. efflagitat Hungarus ab eo auxilia, XII. subsidiarium aurum mittit proponitque indulgentias eum secuturis, ib. preces publicas imperat, XIII. reginam Bosniæ e regno profugam excipit, XVII. sollicitat principes ad ferendam Rhodo periclitanti opem, XX. ab eo Macedones poscunt auxilia, XXI. Burgundum admonet, ut votum compleat, ib. oratores Burgundi ducis de instruendo apparato bellico excipit, XXIII. cœtus principum Italicorum cogit, XXIV. maxima illi spondent Veneti, ib. Florentinorum invidum consilium respuit, XXV. illius ad principum oratores consilium, ib. decernit mortem oppetendam pro Christi causa, XXVI. quos speraverit socios, ib. duos legatos creandos decernit; alterum qui sacris, alterum, qui politicis rebus præsit, ib. se Christo devovet pro tuenda ejus causa, ib. cardinales se illum secuturos profitentur, ib. illius decretum a præcipuis Italiæ principibus admissum, XXVIII. qua verborum formula conceptum fuerit, XXIX. Turcarum crudelitatem in victos perfidiamque in dedititios exponit, ib. ob sacrum intermissum bellum omnia in pejus lapsa, XXXI. contestatur omnia pro Christo profundenda, ib. Burgundum Venetumque futuros socios exponit, ib. a Matthia rege Hungaricum exercitum eductum iri, XXXII. & Albanenses & Græcos se conjuncturos, ib. argutias negantium suscipiendam expeditionem confutat, ib. respondet se non ferro, sed precibus pugnaturum, ib. principes officii commonet, XXXIII. hortativa ad christianos oratio, ut pro Christo stringant arma, XXXIV. deliberat, in Adriatico mari classem conscendere, XXXVI. illius ad Deum oratio, XL. cum Venetis & Burgundo fœdus init, XLI. Maurum ducem Venetorum, ut ipsum sequatur, incitat, ib. Mediolani ducem ad sacrum bellum sollicitat, XLII. Francisci Sfortiæ ducis ad ipsum responsum, ib. & seq. Blancam ducissam Mediolani hortatur, ne a sacra expeditione virum avocet, XLVII. promulgari jubet ineundam ab ipso expeditionem, ib. terrestre & maritimum bellum Turcis indicit, LIII. regibus, ut accedant sacro fœderi, jus reservat, LIV. Genuenses admonet, ut Chium communiant, LV. Paulum Fregosium archiepiscopum & ducem Genuæ praeceptis salubribus instruit, LVI. Bessarionem cardinalem, mortuo Isidoro patriarcha, Constantinopolitanum & archiepiscopum Euboeæ renuntiat, LIX. Sigismundum Malatestam defigit anathemate, LXXV. in eumdem arma distringit, ib. plura oppida ea eo recipit, ib. eum in gratiam admittit ea lege, ut hæreses ejuret, LXXVI. permittit ei Arimini præfecturam, imposito mille aureorum vectigali, ib. cisternam recuperat, LXXVII. Sora illi dedita ea lege, ut sit ecclesiastici juris, LXXVIII. Celani comitatum Pii nepoti dates, LXXIX. Ludovici regis Francorum de Pio querelæ, LXXXI. mittit legatos ad mulcendas iras regis, LXXXII. Valdenses in Atrebatensi comitatu repullulantes percellit anathemate & coerceri jubet, LXXXIII. Gregorium Hamburgensem & Dietherum & Palatinum censuris defigit, LXXXIV. & Marzani principem ob secutas Gallorum partes, ib. in Dietherum Moguntinum exauctoratum fert sententiam, LXXXV. & LXXXVIII. Burgundiæ duci regii apicis adipiscendi spem injicit, XCI. Dietherum post compositam cum Adulpho pacem absolvit, XCIV. Sigismondo Austriaco resipiscentiam præferenti sinum pandit, XCV. perstantem in priori perfidia censuris urget, ib. sententiam in Georgium regem hæreticum fert, XCVI. sacramenti religione Bohemos solvit, XCVII. Wratislavienses & Namslavienses in clientelam accipit, XCVIII. jubet catholicos iis opem ferre, XCIX. oranti pro Georgio Cæsari negat Georgium post susceptam hæresim regem esse posse, C. controversiam de sanguine Christi, an in terris illius pars remanserit, & sit unitus Verbo, in aliud tempus extrahit, CIII. vetat adversam partem alteri hæresis crimen impingere, CIV. de Petri Berlandi archiepiscopi Burdegalensis miraculis inquiri jubet, CV. testium interrogandorum formulam præscribit, ib. errorum, dum Basileensibus adhæresceret, retractationem promulgat, CXIV. & seq. retractat alium librum in juventute scriptum, quod impudicis offendiculo esset, CXXVII. nimis curis se conficit in Turcici belli apparatu, 1464. I. febrem ex doloribus arthriticis contrahit, ib. ducem Mediolanensem monet, ut crucesignatorum immunitati consulat, II. Perusinos ad pendenda subsidia, objecto anathemate, adigit, III. Burgundum monet Venetos a Turcis cladem accepisse, V. Corinthum frustra oppugnatam, ib. Examilio relicto quindecim millia Turcarum irrupisse in Peloponnesum, ib. Bosniam a rege Hungariæ recuperatam, VI. urget ne expeditionem differat, VII. occupandum hostem, qui celeritate valet, VIII. redigat in concordiam Gallum & Anglum, IX. Genuenses sollicitat, ut naves in Turcas instruant, X. deficientem a cœptis Burgundum monet, ut in constantia persistet, XXV. ne vota temere infringat, XXVI. meminerit de valetudine divinitus restituta, ib. ex illius adventu promulgato fractos Turcarum animos, XXVII. si cœptis destiterit, illius famam extinctum iri, ib. divinam iram, si domi hæserit, formidandam, XXVIII. se profecturum in Turcas etiam si non venerit, ib. honestiorem mortem quam pro Christo oppeti non posse, ib. proponit illi divina beneficia, ib. in Pisano portu parari classem jubet, XXXI. Nicolaum tit. s. Cæciliæ illi præficit, ib. Ludovicum tit. ss. IV. Coronatorum in Aragoniam decernit ad eam pacandam, XXXII. dexteram s. Joannis Baptistæ ecclesiæ Senensi dat, XXXIII. Georgio regi Bohemiæ judicium hæresis intendit, ib. delata sententia catholici oppressi, ibid. Sigismundum Austriacum resipiscentem venia donat, XXXV. Turcis operam commodantes anathemate defigit, ib. societatem peregrinantium propter Christum beneficiis afficit, ib. ex urbe proficiscitur ad

Tur-

indi-

indicit, LXIX. imperatorem, reges ac principes, & civitates quamvis Lutheranas ad concilium invitat, LXX. *& seq.* Cophtorum quoque patriarcham ad concilium invitat, LXXVII. Carolum IX. de electo Francisco II. fratre, ac Mariam Scotiæ reginam de sponso per epistolas consolatur, LXXXIII. obedientiam ab Antonio rege Navarræ, atque a Joanna uxore recipit, ac literas mittit, LXXXV. Philippi II. Africanam expeditionem subsidiis temporalibus, ac spiritualibus adjuvat, LXXXVIII. *& seq.* Venetos ob præclara in christianam rempublicam merita Nicosiensis archiepiscopi designandi prærogativa decorat, XCI. cardinales creat, & in bis sanctum Carolum Borromæum, quem & Mediolanensem archiepiscopum & supremum status ecclesiastici moderatorem constituit, XCII. *& seq.* Carolum, & Alphonsum Caraffas cardinales in Ælia arce custodiri jubet, XCVII. Joannem cardinalem Moronum ab omni criminis suspicione immunem declarat, XCVIII. Ursinæ familiæ Ducatus titulum attribuit, CIII. legatos ad concilium Tridentinum cardinalem Mantuanum, & Puteum, declarat, 1561. I. cardinalem creat, *ib.* cardinalem Seripandum, Hosium, ac Simonettam ad concilium legatos addit, *ib.* archiepiscopo Maccamano in Armenia pallium concedit, *ib.* diploma facultatum legatis tribuit, II. indulgentias ipsorum ingressui præsentibus impertitur, IV. facultatem si opus esset, alio concilium transferendi tribuit, VII. sancit, non ad concilium, sed ad cardinales pontificis electionem etiam concilio aperto spectare, VIII. *& seq.* pontificem non posse sibi successorem eligere, IX. indulgentias, ac supplicationes pro felici concilii inchoatione indicit, X. procuratores episcoporum a suffragio ferendo in concilio arcet, XI. circa præcedentias nulli jus acquirendum declarat, XII. reformationi datariæ, ac Camerariatus incumbit, XIII. tempore concilii cardinales non creandos decernit, *ib.* Sebastianum Portugalliæ regem, Albertum marchionem Brandeburg. magnum Theutonicorum in Livonia magistrum, Joannem Basilium magnum Moscoviæ ducem ad concilium invitari satagit, XIV. XVII. LV. missis ad Germaniæ principes Commendono, & Delphino, illos pariter ad concilium invitat, XVIII. principes Germaniæ quamvis Lutheranos, dilectos filios suis literis compellat, XXVI. Joachimus marchio Brandeburgensis, quamvis a fide alienus, de pontifice tamen, & Rom. ecclesia mentionem nunquam sine honore usurpavit, XXXIV. summo in honore Pium IV. semper habet Cliven. dux, XL. novis Lovanii exorientibus opinionibus silentium indicit, XLVI. Sueciæ, & Daniæ reges ad concilium invitare studet, XLVII. in Angliam pro concilii indictione nuntium mittit, sed insulæ aditu prohibetur, LI. s. Theresia Romam, Christo edocente, ad pont. pro novo Carmelitarum condendo monasterio mittit, LXI. nuntios ad imperatorem Æthiopiæ pro concilio Pius mittit, LXIV. Ferdinando Cæsari ac Philippo Hispaniarum regi, & Antonio cardinali Granvellano societatis Jesu sacerdotes commendat, LXV. *& seq.* difficultates in circumscribendis episcoporum limitibus in Belgio exortas tollit, LXIX. in Belgio, & America novos episcopos constituit, *ib. & seq.* severam de card. Caraffa, ac Paliano duce animadversionem sumit, LXXX. ad hanc se coactum literis ad duces Caraffenses datis testatur, *ib.* Carolum V. ac Philippum filium de calumniis, quibus a cardinali Caraffa impetiti fuerant, innocentes declarat, LXXXI. plures, ac saluberrimas contra homicidas, contra scelerum sollicitatores in confessionibus, aliasque, constitutiones, edit, LXXVIII. *& seq.* Lusitaniæ regi decimas indulget, ac regni Henricum cardinalem legatum creat, & Catharinam reginam, ne recedat ab administratione approbat, LXXIII. *& seq.* Carolum Francorum regem, misso Ferrariensi cardinali legato ad dissidia religionis compescenda, ac seditiones sedandas hortatur, LXXXIV. de eodem Antonium Navarræ regem, ac Ludovicum Condeum principem rogat, LXXXV. Gallici regni postquam hæreses fovit, calamitates deplorat, LXXXVI. Avenionenses inquisitores monet, ut accusatores hæreticorum non nominentur, CIV. Aostæ ducem ad repellendas e sua ditione hæreses extimulat, *ib. & seq.* Sabaudiæ ducem hortatur, ut in sua ditione omne studium inquisitoribus a magistratibus deferri curet, CVI. patriarcham Assyriorum fidem catholicam profitentem Romæ excipit, 1562. XXVIII. XXX. Armenios, ac Jacobitas ad conjunctionem cum Romana ecclesia tuendam hortatur, XXX. *& seq.* calicis usum clientibus imperatoris certis legibus permittit, LXXXV. a gravi morbo convalescens constitutionem edit, sede vacante, non a concilio, sed a cardinalibus pontificis electionem fieri debere, CV. conqueruntur de Pio apud concilium card. Lotharingus, & Gallici oratores, quod non idonea subsidia, eaque arctioribus conditionibus constricta, contra Hugonottos submiserit, CXV. procuratores episcoporum in concilio ad afferendas tantum excusationes, non vero ad suffragia admitti jubet Pius IV. CXXVI. Joachimum Brandeburgicum, et pios viros ad concilium mittat hortatur, CXXVII. Carthusiana ecclesiam s. Mariæ Angelorum ad Thermas Diocletiani attribuit, CLXXXIX. Lucenses datis literis commendat, quod Mercatores suos Lugduni agentes ab hæreticorum consuetudine omnino abstinere monuerint, CXXXVIII. Antonium Navarræ regem ob percussum pro catholica fide fœdus commendat, CXLI. Catherinam reginam fœdere catholico exultantem ad constantiam in fide tuenda hortatur, CXLII. subsidia Gallorum regno mittit, quæ variis pactionibus curat exigi, CLI. Catherinam reginam, proceresque Galliæ ad religionis causam tuendam novis literarum stimulis inflammat, CLVIII. de morte Antonii Navarræ regis Catherinam reginam, ac cardinalem Borbonium solatur, utrisque regni ac fidei tuitionem commendat, CLXXI. CLXXIII. Scotiæ reginam per literas ad fidem catholicam asserendam confirmat, CLXXXII. ordinem s. Stephani militarem confirmat, CLXXXV. auget indicta clero subsidia in Philippi Hispaniarum regis ad Turcas comprimendos, CLXXXVI. reformationem conclavis, ac tribunalium urbis inducit, CLXXXVIII. Marcum Antonium Columnam in gratiam, ac bonorum omnium possessionem admittit, *ib.* pro conclavi, et tribunalibus urbis a Pio IV. sancita, *ib.* proceres Galliæ ad funditus Hugonottam hæresim delendam literis adhortatur, 1563. II. cardinales creat, XII. Bononiam adire meditatus, discessionem differt, XXX. XL. *& seq.* a Ferdinando Cæsare Tridentum invitatur, XXXI. acceptis ab ipso longis super rebus concilii, ac reformationis, epistolis responsum reddit, XXXIV. XXXV. XXXVIII. Germanis plura gravamina obtendentibus prudenter respondet, ac injustas querelarum causas demonstrat, XLIV. contra hæreticos, sive hæreticorum fautores, quamvis fuerint ecclesiasticæ dignitatis viri, ab inquisitoribus judicabiter

& Me-

Pleg-

peri-

Poli-

res

Pom-

Quibus virtutibus præfulgere teneantur pontifices; eorum ministri, indumenta, & epistola.

Pontificia dignitas, officium, & spiritualis jurisdictio.

sua

icun-

ieunculorum, quæ *agnus Dei* appellantur, reservata soli pontifici, 1471. LVIII. Cæsareo oratori vocanti sæpius Cæsarem orbis monarcham contradicit palam cardinalis Rothomagensis, ac pontificem esse monarcham ait, 1473. XXIII. subinferenti esse in temporalibus negatum est, sed monarchiam totam esse pontificis, *ibid.* instaurata constitutio a Sixto IV. nemini jus acquiri in controversis regiis ob titulos a pontifice datos, 1475. XXXI. spectat ad pontificem cognitio causæ peccati, 1478. XIX. jure non tenetur ad reddendam facti rationem, XXI. ut potestat celebrandi concilii spectet ad pontificem, XXIII. monumenta insignia pontificum jura authoritatemque testantia in tria volumina compilata, XLVIII. promulgatam impias esse appellationes a pontifice ad concilium, 1480. XX. *& seq.*

Pontifex quo ritu excipiendus eam ad aliquem locum accedit, *Ray. t. xi.* 1506. XX. *& seq.* qua magnificentia excepit pontifices, 1507. II. sacramenta, & pactiones adversus pontificem non tenent, 1510. XV. probatur, quod pontifex sit caput ecclesiæ collective sumptæ, 1511. VIII. a Christo, non ab ecclesia authoritatem accipit, XII. si peccet pontifex, quæ remedia adhiberi possint, 1512. XVII. an valeat adversus pontificem argumentum petitum ex oraculo *dic ecclesiæ*, *ib.* pro æquitate bella gerere pontificem, demonstratur, *Ray. t. xii.* 1513. XI. *& seq.* pontificiorum decretorum interpretatio pontifici reservatur, 1514. XXXV. conciliorum authoritas inferior pontificia, 1516. XXV. vetera concilia paruere pontificibus, *ib.* pronuntiatum esse de necessitate salutis subesse pontifici, XXVII. instaurata a Leone X. sanctio de sacramento fidei ab episcopis pontifici præstando, 1517. CXIV. cur pontifex de creato Cæsare publicam lætitiam celebrare non debeat, antequam literas ab eo acceperit, 1519. XXIV. ut intelligendum sit, quod papa succedat Cæsari, 1520. XL. papæ in ecclesia primatus constantissime a sanctissimis viris usque ad sanguinis effusionem asseritur, *Ray. t. xiii.* 1535. IV. 1540. LXIV. illius potestas non modo legitima, laudabilis, & necessaria, verum etiam divini juris, & præscriptionis a Thoma Moro affirmatur, 1535. XV. de illius primatu authores varii erudita tractant, 1536. XXXVII. papæ iter agenti, ex antiqua consuetudine, Sanctissimum Sacramentum præcedit, 1541. LI. ad ipsum spectat de ecclesiæ ministris judicium ferre, *Ray. t. xiv.* 1555. VII. ejus conditio multis casibus obnoxia, XV. magnæ in Tridentino concilio obortæ concertationes cum oratoribus Gallis super verba, *quod pontifex habebat plenam authoritatem pascendi, ac regendi universalem ecclesiam*, *Ray. t. xv.* 1563. VII. *usque ad* XII. plures in concilio contendunt a pontifice non conferri potestatem jurisdictionis, sed locum, clavesque non tantum Petro, sed etiam episcopis collatas nonnulli inferunt, 1562. CIV. de pontificia authoritate in concilio plures sententiæ, CIV. CXXIII. concilium esse supra papam plures declarari contendunt, sed Tridentini legati fortiter renuunt, 1563. III. *& seq.* de ejus in universam ecclesiam authoritate discussum, VIII. Lusitani theologi pontificis authoritatem constantissime tuentur, IX. in pontifice Petrum locatum, testatum reliquit concilium Chalcedonense, XXXII. legatus concilii pont. consulare, perpetuus in ecclesia usus fuit, LXVIII. *& seq.* ad pont. appellare ab ipsis ecclesiæ exordiis consuetum ostenditur, XLIV. pontificum gesta a consiliariis Cæsaris male interpretata, Pius IV. jure facta ostendit, *ib.* pontificem superiorem esse concilio in ipso mortis articulo, testatum scripto voluit Petrus de Soto ordinis Prædicatorum, LXXI. Romani pont. in universam ecclesiam auctoritas, quam quidam impugnabant, ss. patrum, & concil. authoritatibus comprobatur, XCIX. C. CXVIII. CXIX. CXXI. pontificem Romanum patrem, ac caput totius mundi fatentur Armenii, 1564. LII. excommunicatum, decedente episcopo, vel sacerdote, qui ipsum excommunicavit, a solo pontifice Romano absolvi posse, tenent Armenii, *ib.* pontificia authoritas a pluribus labefactata a Tridentinis legatis, aliisque præsulibus egregie defenditur, 1563. III. *& seq.* ab ipso concilium robur, & auctoritatem accipit, 1562. LXXXVII. differtur, utrum pontifex possit permittere, ut etiam constituti in sacris ordinibus contrahant nuptias, & sacerdotio fungantur, 1563. XLVI.

Pontificia temporalis jurisdictio.

Pontificis potestas etiam in sæcularibus rebus, *Bar. t. viii.* 496. XXVI. illius potentia, *Bar. t. x.* 595. XVIII. temporalia, & spiritualia curat, 598. IX. quando illius auctæ vires, *Bar. t. xii.* 701. X. quando civilium rerum administrationem, tam Romæ, com in exarchatu exercere cœperit, *in not. Bar. t. xii.* 519. nonnisi post donationem Pippini asserens Pagius hallucinatur, *ib.* illius authoritas in imperium, *Bar. t. xiii.* 800. XIV. item in reges, & principes, XV. illius defensores Francorum reges a Carolo Magno constituuntur, 806. XXIV. pontificum quorumdam negligentia status Romanæ ecclesiæ concidit, *Bar. t. xvi.* 1044. XIII. quomodo suos hostes materiali gladio debellare consueverint, *Bar. t. xvii.* 1053. XIV. 1074. XLIX. illorum esse, verbo Dei pugnare, imperatorum gladio materiali, quomodo intelligendum, 1053. X. *& seq.* eorum leges latius dominatæ sunt quam imperatorum, 1073. XXX. plenam jurisdictionem tenuerunt, & exercuerunt in utriusque Siciliæ regno ab Innocentio III. usque ad Carolum V. imperatorem, *Bar. t. xvii.* 1077. CXXIX. Robertus Calabriæ dux parentis Caroli II. regis nomine Siciliam pontificali liberalitate, & beneficentia teneri profitetur, *Ray. t. iv.* 1306. VI. ejusdem Caroli item habentis ratam literæ, *ib.* Jacobus rex Aragonum iterum Sardiniam, Corsicamque Clementi V. acceptas refert, & publica ea de re documenta, X. Eduardus II. Romanum pontificem supremum Angliæ, & Hiberniæ dominum agnoscit, *Ray. t. v.* 1316. XXIV. *& seq.* Jacobus rex Sardiniæ, & Corsicæ acceptarum ergo Joanni XXII. fidem obstringit, *ib.* vacuo augustali solio administratio imperii ad pontificem spectat, 1317. XXVII. & 1319. XLVI. 1320. XXII. & 1322. XIII. illius summa potestas in principes, 1321. XLVIII. Henricus dux Haleciæ heresque regni Poloniæ clientem Romani pontificis se profitetur, 1324. LIII. Wladislaus Poloniæ rex Russiam Romani pontificis vectigalem ait, *ib.* Stetinenses duces sui principatus supremum imperium Romano pontifici addicunt, 1331. XXIII. Pomerania Romani pontificis vectigalis, *Ray. t. vi.* 1334. XXIV. Lusitania pontifici censum pendit, 1338. XXVII. pendit Aragonius ob Sardiniam, & Corsicam pontificia liberalitate acceptas, XXVIII. Scotia pontificis beneficiaria, *ib.* Cenetensis comitatus ejusdem vectigalis, XXIX. Bononienses profitentur, Bononiam juris esse pontificii, XXX. Petrus Trinacriæ detentor petit Trinacriam sibi apostolica liberalitate conferri, censumque pollicetur, XXXIV. Italia ob interregnum a Clemente VI. administrata, 1344. XV. dat idem Clemens jure

fidu-

tem

Præ-

Præsti-

Principibus diversis ab aliquibus summis pontificibus data monita, & consilia.

Principes diversi, & illorum gesta.

pro

Pro-

Pseu-

Pul-

Q

Qua-

R

 Ra-

Ram-

Rea-

rimæ

Re-

s. Ba-

Tra-

car-

Rhaz

initis

eolao

V. Jo-

V. Joannes illi afferit, XXIX. iterum creatur Urbis senator, ib. Ferrariam administrorum culpa amittit, ib. gravi bello ab Amadeo Sabaudiæ comite in Pedemontio venatur, XXXIV. designata die pro tractanda cum Friderico rege Trinacriæ pace sedi apostolicæ se non sistit, 1318. XXXI. corripitur a pontifice, ib. implicatur Genuensi bello, id. obsidetur Genuæ a Gibellinis, ib. delata illi a Guelphis Genuæ pretura, id. arguitur, inconsulta sede apostolica, ipsum illam excepisse, XXXIII. jubetur Genua discedere, ib. ob hostium imminentem vim moras trahit, ib. Gibellinos Genuenses magna clade profligat, IX. ad pontificem se confert, ib. s. Ludovici fratris translationem celebrat, 1319. XXX. monitr Insubres, ut Roberto regi, imperii vicario, obsequantur, 1320. IX. Philippus comes Cœnomanensis pro gerenda ejus nomine vicaria præfectura cum exercitu missus, ib. is redire in Gallias turpiter compulsus, id. Robertus a Friderico Trinacriæ rege bello appetitur, XIV. perjurii nota ob id Friderico inusta, ib. vetat pontifex, objecto anathemate, Robertum bello peti, ib. Friderici classem duce Raymundo Cardona in fugam vertit, XVII. Raymundum exercitui in Vicecomites præficit, 1321. XL. Florentiæ præfecturam civibus restituit, 1322. V. ægre comparatas vitæ insidias evadit, XIV. filium ad populandam Trinacriam mittit, ib. ducum opera Januam Gibellinorum obsidione liberat, 1323. XXV. Raymundo Cardona submisso, plures Insubriæ urbes Galeatio Vicecomiti eripit, XXVI. ejus exercitus Mediolano propulsatus, XXX. dedit Carolo filio magistrum conformandorum morum s. Eleazarum comitem Ariani, LXVIII. Carolum filium maxima instructum classe ad recuperandam Trinacriam immittit irrito casu, IX. & seq. animum divinis rebus addicit, XI. filium ducem Calabriæ, ad Etruriæ expeditionem mittit, 1326. III. Senæ ejus filio urbis imperium ad quinquennium conferunt, ib. promulgatur Florentiæ, vacuo solio imperiali, prorex cæsarem, ib. Fridericum regem Trinacriæ in extremas angustias conjicit, XVIII. Trinacriam populatur, ib. consulitur a pontifice pro conciliando Romanæ ecclesiæ Andronico imperatore, XXVIII. a Romanis senatoria dignitate exauctoratur, 1327. VIII. Joannam Peloponnesi principem ad tuendam adversus Ludovicum Bavarum Romam mittit, sed is propulsatur, V. vastat agrum Romanum, & fauces Tyberinas obsidet, ib. in eum Ludovicus Bavarus latam ab Henrico VII. imperatore capitalem sententiam repetit, XVIII. & Romæ, 1328. XLIII. jussus a pontifice Robertus cruentos carbonarii ludos supprimere, 1327. L. una cum pontifice tamquam hæreticus a Ludovico Bavaro damnatur, 1328. XXXVII. Pistoriam a Roberti duce interceptum, XLVIII. Ludovicum in Urbe Robertus exagitat, ib. aditu prohibet, ne in regnum Neapolitanum penetret, XLIX. Romam ad pontificias partes revocatam præsidio munit, ib. ejus administrationem recuperat, ib. Carolum filium unigenitum morbo extinctum luget, LIX. monetur a pontifice, ut Genuenses a bello regi Cyprio inferendo retardet, LXXXVI. armorum fœdus cum Venetis sancit in Turcas, ib. a Pisanis de pace postulatur, 1329. VIII. rogatur a pontifice, ut Pisanos in gratiam admittat, XI. illum inter & Fridericum regem Trinacriæ frustra tentata concordia, XVII. Roberto Urbis senatoria dignitas ob militum ejus licentiam a Romanis abrogata, XVIII. adversus Joannem regem Bohemiæ & legatum pontificium conjuret, cum Guelphis & Gibellinis, 1331. XIX. Carolus rex Ungariæ paternum Salerni principatum ab eo repetit, XXVI. pontifice adhibitus interpres, ib. inter Saonenses & Genuenses fert concordiæ leges, ut pro pontifice stent adversus Bavarum, ib. adversus Bohemum illiusque fœderatos cum Guelphis & Gibellinis contrahit, 1332. X. arguitur de sumpto aliquorum Fraterculorum patrocinio, XX. sollicitatur a pontifice, ut in Provinciam ad colloquium habendum de bello Syriaco cum Philippo rege appellat, 1333. XI. ad Turcas reprimendos cum Venetis, Gallo, Rhodiis, Cyprio, ac pontifice fœdus init, XIII. XVI. creatur senator Urbis a pontifice, XXIV. cum Guelphis & Gibellinis adversus Bohemiæ regem arma jungit, XXVI. tentat Trinacriam, XXVII. Carolum regem Ungariæ venientem excipit, ib. pronepotem ex fratre Andream Joannæ nepti despondet, ib. in Fridericum expeditionem parat, & quo anno, in not. Ray. t. v. 326. congrediuntur, id. Idem Robertus Burgundiæ infestus Ludovico Bavaro, ne in gratiam ecclesiæ admittatur, Ray. t. vi. 1335. VII. monetur a Benedicto XII. ut socia arma jungat in Turcas, XXIX. Trinacriæ bellum infert, XLIII. liberatur labore adeundæ sedis apostolicæ pro referendo accepto pontificiæ liberalitati regno, XLIV. decreti internuntii apostolici, qui sacramentum fidei ab eo exigant, ib. plura monumenta de clientela addicta pontifici transmittit posteritati, XLVI. & seq. urget Benedictum, ut judiciorum severitate Trinacrium percellat, XLIX. respondetur ipsi tentandam prius clementiam, ib. rescindit Ludovicus latam in eum capitalem sententiam, 1336. XVIII. & compositurum se cum eodem lites pontificio arbitrio spondet, XXII. eumdemque legatum imperii in Etruria se renuntiaturum, ib. monetur Robertus, ut Fraticellos agentes Neapoli inter Minoritas coerceat, LXIII. ruptum cum eo fœdus violatum ab Aragoniis, 1337. XXV. Friderico Trinacriæ extincto, pollicetur illi opem Benedictus ad recuperandam Siciliæ insulam, XXVI. adhibitus Robertus ab Andronico imp. pro paciscendo Græcorum cum Romana ecclesia fœdere, sermonum interpres, XXXI. sollicitatus, ut rem apud sedem apostolicam promovendam curet, ib. admonitus Ludovicus Bavarus, ut cum Roberto lites suas componat, 1338. XVII. poscit opem a Benedicto papa, ad repetendam Trinacriam a Petro detentore, XXXV. decreti ad ejus gratiam internuntii apostolici, ib. promulgatum, contra fas insulam a Petro detineri, XLVI. illi & sequacibus objectæ censuræ, ib. tentati a pontifice Trinacrii literis, ut ad Roberti obsequium redeant, XLVIII. præficit expeditioni in Trinacriam Carolum Dyrrachinum, ib. res non prospere gestæ a Roberti ducibus. ib. monitus Aragonius, ne Roberto bellum inferret, id. certior fit de gestis cum Andronici imp. legatis, qui de reconciliatione cum Romana ecclesia egerant, 1339. XXXVII. internuntii pontificii ad ejus gratiam judiciaria acta in Petrum insulæ Siciliæ detentorem edunt, XLIV. pronuntiatum nullo Petrum in insulam jure potiri, XLV. Robertum verum illius principem esse, XLVI. exercitum ad recuperandam insulam Siciliæ mittit Robertus, LIX. Liparim in suam redigit potestatem, ib. id ipsi gratulatur pontifex, ib. ejus classis laniata venit, LX. Asta illi erepta a marchione Montisferrati, LXIX. Ludovicus Bavarus illi bellum movere molitur, 1340. LXII. Trinacriam bello tentat, LXIII. Mylas cepit, ib. poscit a pontifice, ut Philippo Balean novam religiosam familiam condere liceat, LXIV. repul-

ea in

Roge-

chiep. Salernitano, *ib.* increpat Henricum II. Anglorum regem sibi pessima minitantem, & reddit amicum, 1166. II. refutatur, & abjuretur in conciliabulo Wirtzburgensi, IV. frustra conatur Romanos a schismaticis pecunia corruptos in officio continere, XV. pecuniis adjuvatur a Willelmo Siciliæ rege, XVI. ab Emmanuele Græcorum imperatore legatum & munera accipit, XVII. ad eumdem legatos suos mittit, & quare, *ib.* Gileberto Londoniensi episcopo diversa negotia cum Henrico Anglorum rege transigenda committit, XXIV. ab eodem responsorias recipit, & transacta cum rege cognoscit, XXVI. timore Friderici imp. deserit Lateranum, & in munitiones Frangipanum se recipit, 1167. III. succurritur pecuniis & triremibus a Willelmo II. Siciliæ rege, *ib.* easdem in Romanos sibi fideles distribuit, *ib.* Beneventum fugit, *ib.* congratulatorias accipit a s. Thoma Cantuariensi de cladibus Friderici imperatoris, 1167. XIV. eumdem creat legatum ad confusionem inimicorum, XVII. jubet Gileberto Londoniensi episcopo colligere per Angliam denarium s. Petri, XIX. certior fit a s. Thoma de rebus ab illo auctoritate sedis apostolicæ gestis contra consuetudines regias, & rebelles Angliæ, XXIV. commendatitias pro rege, & accusatorias contra s. Thomam accipit ab episcopis Anglorum, XLIII. confirmat sententiam a s. Thoma contra episcopum Jocelinum Saresberiensem latam, XLVIII. episcopos Angliæ cohibet terrore pœnæ, *ib.* rogatur ab Henrico rege, ut mittat Willelmum cardinalem Papiensem in Angliam, XLIX. decipitur ingentibus promissis a Joanne de Oxeneford regis Angliæ legato, & calumniis impetitur, LIV. *& seq.* docetur de calumniis contra se sparsis a Lombardo S. R. E. diacono, LIX. patitur Joannem Saresberiensem obtrectatorem, LXIII. defenditur ab auctore, & innocens ostenditur ab objectis ipsi calumniis, *ib.* legatos mittit in Angliam, & literas dat de legatorum qualitate, & negotiis tractandis ad s. Thomam, 1168. I. legatos eosdem a fidelitate commendat, III. s. Thomæ in mandatis dat, ut pro subsidio ecclesiæ Romanæ impendendo inducat comitem Flandrensem, *ib. & seq.* scribit Henrico Anglorum regi, & legatos suos ei commendat, *ib.* s. Thomam committit tutelæ Ludovici regis Francorum, V. legatis suis præcipit conciliare pacem inter reges Francorum, & Anglorum, 1168. XIV. decipitur a Willelmo Papiensi, XVII. audit gravibus querelis de conniventia legatorum cum rege contra s. Thomam, quæ nam illis scribat, XX. quid in Joannem Cumin Anglum fautum literarum proditorem fatebat, *ib.* consolatur s. Thomam, & hortatur ad constantiam in adversis, XXI. de toto negotio in Anglia tractato redditur certior a Willelmo Papiensi legato, XXIII item a s. Thoma, XXVI. querelis impetitur a s. Thoma, quod semel concessam ipsi auctoritatem abstulerit, XXXVI. item ab exulibus s. Thomæ sociis, quod legati apostolicæ sedis absolverint a s. Thoma excommunicatos, XLVIII. *& seq.* quid de excommunicatis a s. Thoma, & ab aliis absolutis sentiat, L. Fridericum imp. anathematizat in concilio Lateranensi, LIII. s. Galdino archiepisc. Mediolanensi decernit legationem per Longobardiam ad restituendos catholicos episcopos, & reconciliandos schismaticos, LIV. *& seq.* suscipitur a clero Laudensi, LVI. fortiter contemnit minas legatorum regis Angliæ, LXII. feliciter omnia gerit, LXIV. Alexandriam novam Longobardiæ civitatem in honorem suum extructam a consulibus sibi oblatam suscipit, LXV. Beneventum recedit, & Tusculum in fidem recipit, LXXIV. vanis Romanorum promissionibus illectus, permittit muros Tusculanæ civitatis dirui, *ib.* turrim Tusculanorum fossis, & muro munit, *ib.* Anagniam pergit, *ib.* laborat pro restituendo s. Thoma in ecclesiam Cantuariensem, 1169. I. contra eumdem sollicitatur promissionibus pecuniarum ab Henrico rege, *ib.* pro eodem novos legatos mittit in Angliam, V. quænam stricte iisdem observanda injungat, *ib.* de missis a se legatis rationem dat s. Thomæ, *ib.* eumdem consilio instruit cum rege agendi, VII. de suis legatis scribit ad Henricum II. Angliæ regem, VIII. præmonetur a Viviano sedis apostolicæ legato de rebus cum Henrico rege transactis, XIX. minis gravissimis regem agitat, & ad bonam frugem revocare conatur, XXVIII. constitutionem sancit contra investituras ecclesiasticas laicorum, XXIX. rursus ad regem Henricum legatos mittit cum minis, nisi obediat, XXX. *& seq.* ob nimiam erga Henricum regem indulgentiam male audit a diversis, XXXVII. de suspensione auctoritatis s. Thomæ se eidem excusat, XXXVIII. soldanum Iconii baptizari cupientem per literas convenit, XLIII. rursus aliam dirigit ad Henricum Anglorum regem legationem, XLVII. quænam legatis mandata exequenda dederit, XLVIII. interdicit episcopis Angliæ coronationem Henrici regis Angliæ filii, & quare, XLIX. querelis onératur ob solutum ab excommunicatione vinculo Londoniensem pessimum episcopum, 1170. IX. purgat se de calumnia & culpa absoluti Londoniensis episcopi, X. laudatur ab insigni mansuetudine, XI. purgat se de alia calumnia apud s. Thomam, XII. Henricum regem metu excommunicationis terret, & jubet redire in gratiam s. Thomæ, XX. fit certior a s. Thoma de composita cum rege pace, XXVIII. *& seq.* rationem eidem reddit, cur lentius visus sit ejus causam egisse, XXX. ad Rothomagensem, & Senonensem archiepiscopos scribit, ut pacta, & conditiones pacis curent perfici, XXXII. quantum laboraverit ad complendam pacem s. Thomæ, XXXIII. de eadem scribit ad s. Thomam, *ib.* item ad Henricum regem, XXXIV. a s. Thoma ultimis literis convenitur, & de regis animo mutato cognoscit, XL. visitatur legatione ab Emmanuele Græcorum imperatore, & rogatur, ut velit ei restituere coronam imperii Occidentalis, LIV. quidnam legatis respondeat, LV. dolose convenitur de componenda pace a Friderico imperatore, LVII. versutias ejusdem præsentit & eludit, LVIII. quidnam, & quam graviter respondeat legato Friderici imperatoris, LX. a diversis fit certior de nece s. Thomæ Cantuariensis, 1171. I. innocentiam Henrici Anglorum regis a nece s. Thomæ cognoscit ab episcopis Angliæ, II. indignissime fert eamdem, IV. interfectores & eorum consortes excommunicat, V. confirmat regi Hiberniæ regnum, XII. aliam mittit ad eumdem legationem, & quare, 1172. I. legatis apostolicæ sedis injungit, ut ecclesiam Cantuariensem cæde s. Thomæ pollutam aperiant, & reconcilient, XI. cognitis miraculis a s. Thoma editis, de canonizatione ejus consilium init, XII. prohibetur a Romanis ab ingressu urbis, *ib.* Tusculi commoratur, atque ibidem privilegium ecclesiæ Barensi concedit, XV. archiep. Bituricensi, & episc. Nivernensi demandat potestatem absolvendi episcopos Londoniensem, & Saresberiensem a s. Thoma olim excommunicatos, *ib.* s. Thomam adscribit albo sanctorum, 1173. I. *& seq.* de ejusdem canonizatione scribit ad alterum Can-

Roma illustrata sanctorum reliquiis, & prodigiis.

Romæ administratores.

Romæ calamitates.

Roma Tiberis inundatione, 589. LIV. a ventis diruta, 590. XXII. ejus prædictio, XXIII. dira fame vexata, XXXIII. inundatione Tiberis valde afflicta, *Bar. t. xii.* 717. IV. angine, seu eetherea pestilentissima laborat, *Bar. t. xvi.* 1004. VIII. vi ventorum in die veneris, & sabbati sancti concutitur, & pene subvertitur, & quare, 1017. VI. Ingenti fame laborat, *Bar. t. xviii.* 1130. V. ejus lugubris status tempore Arnaldi de Brixia hæretici, 1141. II. 1144. IV. 1145. III. & *Bar. t. xix.* 1155. III. peste affligitur, *Pag. t. xix.* 1167. VIII. *& seq.* item magna mortalitate, 1182. VI. Urbs Tiberis eluvione magna ex parte submergitur, *Ray. t. iii.* 1230. I. laborat peste, *ib.* proceres ac nobiles ad herbas edendas compulsi, *Ray. t. xiii.* 1527. LII. famem pestis consequuta plures depascitur, *ib.* plebs fame laborans e Julio III. pertransente panem petit, *Ray. t. xiv.* 1551. LXXV. annona sub Paulo IV. laborat, 1533. XXXVI. 1556. XIII.

Romani gentiles.

Romanorum mores optimi collapsi, *in app. Bar.* XVII. pro foribus templi ædstate solebant ad comprimendos tumultus, *Bar. c. t.* 68. XLIX. ne flagellentur quæ leges prohibent, 58. CXLIX non raro quini in mensa discumbebant, 34. XL. annulo ferreo utebantur, 57. LII. tecto capite Deos precabantur, Saturno, & Honore exceptis, 58. CX. tonso capite & barba incedebant, CXXXI. in signum luctus capillos, & barbam promittere soliti, *ib.* prius loti accumbere consuevisse, 34. XXXVII. barbam radere soliti & numini dedicare, 58. CXXIV. necnon servorum radere capita, CXXVI. porco uti soliti in signis militaribus, *Bar. t. ii.* 137. II. quo tempore incedebant personati, 183. XI. Brutios destinarunt ad pœnas inferendas, *Bar. t. i.* 34. LXXXV. uti lingua Græca jussi, 16. VII. eorum fastos, 58. LIV. adversus Judæos pugnant Sabini procuratoris tempore, 8. XIV. eorum quinquaginta millia obtrita apud Fidenas, 29. I. eorum odiorum prima germina contra christianos, 34. CXXIV. a Judæis cæsi, 68. XLVII. exarmati occiduntur die sabbati, XLVI. eorum clades in Britannia, 69. XLVII. quæ passi in Armenia, *ib.* capta Jerosolyma prædæ seitati, 82. XV. affliguntur cladibus ob necem martyribus illatam, *Bar. t. ii.* 170. II. 179. LV. subjiciuntur Deo Elagabalo, 220. IV. colunt sacra Ægyptiorum sæpe rejecta, 148. II. decepti ab Alexandro impostore, 145. XIV. graviter vexati a Commodo ob fusum sanguinem christianorum, 182. III. male habiti a Maximino, 237. XII. complures occisi ob necatos christianos, 214. III. eorum exercitus ex falso oraculo impostoris in discrimen adductus, 171. V. obsessi a barbaris, & siti enecti liberantur precibus militum christianorum, 176. VII. ob persecutionem christianorum dirissima patiuntur post Decium, *Bar. t. iii.* 255. XLI. redacti sub tributo in ultionem occisorum christianorum, XLII. diris cladibus exagitandi ob fusum martyrum sanguinem, martyrii præmonstratam in Numidia, 262. XLIX. quibus afflicti sint cladibus sub Gallieno, LIII. a barbaris devastantur, 263. XIX. pacantur sub Diocletiano, 292. II. peste, fame, & bello ob persecutionem christianis illatam vastantur, 312. II. a Maxentio dira passi, 309. IX. 312. VIII. antiquam suam superstitionem erubuerunt, 312. CI. ejus libidines a Constantino expurgatæ, 314. LXXIV. Romani nobiles gentiles nova moliti cœperant in Romanum imperium, *Bar. t. vi.* 391. VII. illis ara Victoriæ ab Eugenio reddita, 392. XVIII. creant Attalum imperatorem, 410. III. *& seq.* conspirant cum Alarico, II. V.

Romani Christiani.

Romani dicti catholici, *Bar. t. viii.* 456. XXIII. 471. XVIII. & *Bar. t. x.* 573. IX. 583. XLVII. Romani multis bonis donati propter adventum Petri in urbem, *Bar. t. i.* 44. LX. ob contemptum veri Numinis quanta sint passi, 35. XXIX. eorum fides eminent, 58. XLVIII. lætantur nece Maxentii a Constantino crucis virtute liberati, *Bar. t. iii.* 312. LII. *& seq.* eorumdem ad Constantinum ad Christum conversum acclamationes, *Bar. t. iii.* 324. LXXX. publica eorumdem post Constantini baptismum hilaritas, LXXXII. quæ Romæ passi disserim boni christiani occasione Manichæorum, *Bar. t. v.* 372. CXIII. eorum est persequi Manichæos, *Bar. t. vii.* 443. II.

Romani eligunt Jovianum imperatorem, *Bar. t. v.* 363. CXIV. Romanorum alii Hieronymo, alii Ruffino student, *Bar. t. vi.* 404. XXXI. insurgunt contra Symmachum præfectum pro Bonifacio legitime electo, *Bar. t. vii.* 419. IV. eorum zelus contra magos, *Bar. t. ix.* 504. XIV. triumphant de superata Orientalium perfidia, 519. LXXII. læti propter unionem ecclesiæ Orientalis cum Occidentali, *ib.* ad Gregorium conversi, *Bar. t. x.* 590. III. *& seq.* adversati hæreticos, *Bar. t. xi.* 653. I. quid in Martinum Romanum pontificem ne reciperet synodalem hæretici hominis, *ib.* fidei catholicæ studiosissimi execrati Philippicum imp. hæreticum, *Bar. t. xii.* 711. XII. omnes sacramento firmant sese pro salute Gregorii II. pontificis, 726. XXXII. Gregorium III. vi ad pontificatum eligunt, 731. II. benigne sanctum Bonifacium excipiunt, 738. I. *& seq.* Stephanum papam sequentes Ticinum sequuntur, 753. VIII. illis conjurationes in Gregorium II. papam patefactæ, 726. XXXIV. eorum zelus in defendendo summo pontifice, XXXVIII. mos illorum in colendis magni nominis, & famæ sanctitatis viris, 738. II. eorum publica confessio, *Bar. t. xiii.* 768. VIII. iidem, & peregrini Leonem III. papam e Gallia redeuntem recipiunt, 799. VII. aliquot eorum in Leonem papam III. invasio, 815. III. linguam eidem abscindunt, & oculos eruere tentant, *Pag. t. xiii.* 799. I. *& seq.* iterum in eum tumultuantur, 815. I. eorum acclamationes in coronatione Caroli M. *Bar. t. xiii.* 800. VI. olim pontificem eligendum postulabant, *Bar. t. xiv.* 827. III. Paschalem II. papam calumniantur, *Pag. t. xiv.* 823. II. gloriantur se habere corpus s. Gregorii Magni, 827. IX. juramentum præstant Othoni imp. de permisso ipsi libera pontificia creatione, *Bar. t. xvi.* 963. XI. utrum alicujus ponderis sit indicandum, *ib.* in eumdem conspirant, 964. I. 1001. XV. pœnas luunt, 964. II. 1001. XV. Joannem XIII. expellunt, 965. IV. eumdem metu imperatoris revocant, *ib.* ab imperatore puniuntur, II. a Græcis contemnuntur, 968. LXXVI. infenso animo Germanorum imperium semper tolerunt, 1001. XIV. 1014. II. 1027. I. pellunt sede Benedictum IX. papam, 1044. II. pro antiqua libertate recuperanda tumultuantur, *Pag. t. xvi.* 964. II. intercedunt apud Nicolaum papam II. ut Aldredo Eboracensi archiep. propter simoniam honore privato, honorem restituat, & pallium tribuat, *Bar. t. xvii.* 1059. XXXVI. Alexandrum papam II. legitimum repudiant in gratiam Henrici III. Germaniæ regis, 1064. II. Gregorium VII. a Cincio præfecto captum vi li-

Romanorum bella diversa.

LXVIII. CXIX. in maximum discrimen illorum exercitus ab eodem adductus, LXVIII. illi insperata pax oblata a Persis, CXXII. inter Valentinianum, & Valentem divisus exercitus, 364. XI. divino miraculo servantur, X. Romani exercitus strages sub Valente, 376. VIII. item cum Valentis interitu in Thracia, 378. XXV. Romanorum calamitas gentilibus insultandi in catholicus occasionem dedit, XXVII. eorum clades sub Valente hæresi adscribendæ, XXVIII. XXXI. eorum provinciæ a barbaris vexatæ, XXXII. instaurant mœnia ob timorem Alarici, Bar. t. v. 403. L. & *Pag. ib.* VIII. eorum Urbem capit Alaricus avidissime, *Bar. t. v.* 403. LIII. cur non a Deo data expugnanda Rhadagayso, sed Alarico, 406. VIII. magna auri vi pacem redimunt ab Alarico, 408. X. obsessi ab eodem, 409. I. iterum obsessi ab eodem liberentur solutione auri, II. eorum excidium quo consilio non per gentiles, sed per christianos, non tamen catholicos Deus perfici statuerit, IV. *& seq.* mittunt ad componendam pacem inter Alaricum, & Honorium legationem, X. rursus obsidentur ab Alarico, XI. eorum excidium non sine invidia renunciatum, XIV. *& seq.* Urbis periculum longe per orbem timetur, *ib.* Romani fideles urbis excidium fuga antevertunt, XXX. rursum obsidentur ab Alarico, 410. II. quo mense, vel die capta Urbs a Gothis, X. proditione capta, XVI. christianorum in clade urbis triumphos, XXVI. plurimi capta Urbe fugiunt Jerosolymam, XXXV. profugi in Africam, XXXVII. profugi ad vicinas insulas, XXXVI. modeste habiti a Gothis in Urbis excidio, XLI. *& seq.* Roma capta Honorius pro fide catholica rescribit adversus Donatistas, XLIX. Roma quo anno primo ab Alarico obsessa, *Pag. t. vi.* 400. II. *& seq.* ejus direptionis annus ex ingressu Wandalorum in Hispaniam probatur, XVI. ab Alarico capta, & quo anno, 410. II. *& seq.* illius direptionis annus probatur ex concilio Carthaginensi, XXII. probatur ex lege Honorii imperatoris pro collatione Carthaginensi, XXV. probatur ex Beda, XLII. Romanorum duæ legationes ad Honorium imperatorem pro pace cum Alarico facienda, 403. III. *& seq.* 410. III. vincuntur a barbaris, dum episcopi Orthodoxi Ephesi affliguntur, *Bar. t. vii.* 431. CXXXVII. *& seq.* a barbaris vincuntur ob crimen idololatriæ, 439. XIX. invaduntur ab Hunnis, 444. XXXIV. post Urbis excidium Roma paulatim frequentari cœpta, *Pag. t. vii.* 414. XVII. cum Persis pacem faciunt Romani, 422. XII. quo tempore in Valentiniani III. potestatem redacti, 425. III. cur a Gothis victi, *Bar. t. viii.* 468. XIV. in Romanos Dei vindicta, & quare, 476. III. ob Romæ liberationem solemnitas instituta, *Pag. t. viii.* 452. VII. a Genserico devastata, 455. IV. a barbaris occupatur, 476. II. *& seq.* Romani, & Persæ facti sunt hostes, *Bar. t. ix.* 522. XIX. in eos iniqui Gothi, 526. XXXIV. in eos benigna est Amalasuntha, *ib.* ad eos scribit Athalaricus rex, XXXVIII. Romanis se dat Gilimer Wandalorum rex, 534. LI. rogant Justinianum pro pace, LXXII. illis recuperavit Siciliam Belisarius consul, 535. XCIV. Romam ingressus est Belisarius dux exercitus Justiniani, 537. VI. quo tempore a Belisario fuerit capta, II. Romanis subjicitur post annum sexaginta, VII. *& seq.* obsessa a Vitige rege Gothorum, 538. I. reddita fortior explosa superstitione gentilitia, 539. XIII. quanto tempore obsessa, XIV. in Romanum imperium movit exercitum Cosrhoes rex Persarum, 540. XXXVIII. bis Romani superati a Totila rege Gothorum, 542. I. liberata Roma ab Arianis Vigilii opere, 544. I. Romanorum pax cum Persis rumpitur, *Pag. t. ix.* 502. XIII. Amidam auro redimunt, 503. XIII. cum Persis bellum continuant, 504. IV. cum iis pacem faciunt, 505. III. inter Romanos, & Persas alterius belli origo, 518. XI. bellum geritur, 527. VII. frustra de pace Romanos inter, & Persas agitur, 529. XIX. 530. X. quo anno pax composita, 530. IX. 533. V. Roma a Belisario recepta, 537. IV. a Gothis obsidetur, 538. II. obsidione solvitur, 539. VI. eam produnt Isauri, *Bar. t. x.* 547. X. Romani tractant cum ducibus quid agendum in prælio, VI. eorum miseria, VIII. Romam ingreditur Totilas, XII. muris aliqua ex parte spoliatur ab eodem, XXII. pro ea servanda literæ Belisarii ad eumdem, XXIII. in Romanos Totilæ regis benignitas, XXI. *& seq.* novis cladibus Roma affligitur a Gothis, 548. I. *& seq.* & capitur, 550. XIII. ad eam revocat cives Totilas, *ib.* a Romanis Franci victi, 555. XV. Romani profligantur in Colchis, XVII. eorum res in miserabilem statum redactæ a barbaris, 558. LXVIII. quæ passi sint a Longobardis, 573. V. Romanis se adjungunt Armenii, XXII. invaduntur ab Avaris, 574. I. eos depopulantur Persæ, *ib.* Persas superant, 579. V. positi in angustia propter Longobardos, 584. XVI. divinitus defensi, 585. III. veneranda Christi imagine victoriam obtinent, 589. XLIX. *& seq.* eorum status tempore ordinationis s. Gregorii, 590. XXII. ab Arnulpho infestati, 592. II. dira passi a Longobardis, 595. VI. eorum urbis excidium cui comparetur a s. Gregorio, IX. *& seq.* illius interitus deploratus ab eodem, *ib.* cur a barbaris eorum imperium minime eversum, XII. Roma cur non expugnata fuerit a Longobardis, XVI. *& seq.* quanta Romani passi a Longobardis, XXIII. captivi venditi Francis, *ib.* Roma a Totila capta, & quo anno, *Pag. t. x.* 547. I. *& seq.* Romanorum gesta anno DLII. in Colchide, 552. XXIX. Romani cum Persis pacem faciunt, 556. XX. pax firmatur, 561. IX. *& seq.* inter eosdem bellum renovatur, 572. V. *& seq.* Romani Nisibim obsident, 573. VII. vincuntur ab Avaris, 574. II. Nisibis obsidionem solvunt, III. inducias triennales cum Persis faciunt, 575. V. Romani de Persis insignem victoriam reportant, VI. *& seq.* Persarum ditiones vastant, 578. VI. & 580. VII. Persas memorabili prælio vincunt, 586. X. per loca Persidis grassantur, 587. III. Romanorum exercitus adversus Priscum ducem in Oriente rebellat, 588. II. inclytam sub Philippico de Persis victoriam reportant, III. cum duce suo reconciliatur exercitus opera Gregorii Antiocheni episcopi, 589. X. *& seq.* Romani Chosroem juniorem Persarum regem in regnum restituunt, 593. II. cum Persis pacem faciunt, IV. quanta passi a Longobardis, *Bar. t. xi.* 602. I. superati a Persis, 610. VI. victores adversus Persas Deo gratias agunt, 621. IX. olim semper soliti succumbere eisdem Persis, 622. I. *& seq.* ob temeritatem in discrimen adducti sub Heraclio imperatore, 624. II. *& seq.* dividuntur in tres partes, 625. II. *& seq.* Persas vincunt Dei genitricis ope, III. superati a Sarracenis, 649. LI. eorum provinciæ sub Heraclio restitutæ a Persis debellatis, *Bar. t. xii.* 685. I. captivi liberati, 702. II. a Longobardorum ducibus sæpe infestantur, 726. XXXV. eorum fines a Longobardis ad defensionem circumdantur, XXXVII. Romam invadere conatur Eutychius, 729. I. Romanorum intrusio in Aquileja, VII. Gregorii papæ hortatu penitus ab imperatore

rece.

Christi vicarium agnoscunt, *ib.* pontificiæ literæ, ut antipapæ & Ludovici Bavari gesta non valere sint professi, 1330. XXVII. defectionis veniam a pontifice poscunt, XL. sponsio ab iis præstita, *ib.* revocata ab iisdam gesta cum Ludovico Bavaro, XLI. & gesta a Marsilio hæresiarcha, *ib.* execrantur crimen schismatis, *ib.* donantur venia, XLII. dissentiones urbanas sedare studet pontifex, 1332. IX. Joannem papam in Urbem officiis allicere student, 1333. XXIV. pontificem Italiæ sedem restituere meditantem retardat Gallus rex, *ib.* urgent Benedictum XII. ut sedem apostolicam Urbi restituat, *Ray. t. vi.* 1335. III. assentitur pontifex, sed communicato consilio regi Gallo, eb eo retardatur, *ib.* Clementem VI. orant, ut sedem in Urbem traducat, 1342. XX. eam ob causam Petrarcham, & Nicolaum Laurentium Avenionem mittunt, *ib.* Carolus IV. non affectaturum se Romæ imperium sacramento spondet, 1347. IV. Roma egressurum eadem die, qua diadema imperiale susceperit, V. monitr ab Innocentio VI. ne Joannis e Vico tyrannidi se subiiciant, 1353. IV. Baroncello tribunitiam potestatem deferunt, V. eum obtruncant, *ib.*

Romani orgent Urbanum V. ut sedem urbi restituat, *Ray. t. vii.* 1365. IX. promulgat Urbanus Avenionem rediturus honorifice auriam ab his habitam, 1370. XVIII. Urbis imperium Gregorio XI. venienti restituunt, 1376. XII. ipsum magnificentissime excipiunt, 1377. I. Romani misso regionaria denuntiant cardinalibus in conclavi non contentos Italo pontifice, Romanum deposcere, 1378. IV. si secus egerint seditionis periculum intentant, *ib.* generose repulsa eorum petita a cardinalibus, *ib.* decretum a cardinalibus non eligendum Romanum, ne electio vi extorta credatur, *ib.* ante Romanorum seditionem Urbani electio celebrata a cardinalibus, *ib.* cardinalis Ursinus consulit fallendum populum Minorita Romano per simulationem in pontificatum intruso, sed reiicitur, V. Romanorum clamores spreti a cardinalibus, VI. ob inanes rumusculos tumultuantur, IX. cardinalis s. Petri eorum metu insignibus pontificiis exornatus, *ib.* fictæ fabulæ certiores fiunt, X. ubi se agnoscunt illusos cardinalibus intentant necem, *ib.* aliquos fugientes reducunt in conclava, ut per nefas Romanum deligant, *ib.* accipiunt responsum prorem electione rescindi non posse, *ib.* moliuntur Urbanum VI. adigere ad pontificatum ponendum, XI. Gallos, & Transalpinos Urbani odio diripiunt, *ib.* placati coronationis Urbani pompam cohonestant, XV. ad pontem Milvium proteruntur a Britonum, & Vasconum copiis, XXVII. Britones, & Vascones fundunt, 1379. XXIV. arcem Hadrianam e Gallorum manibus recuperant, XXV. Urbanum conviciis insectantur, XXXIV. visi a s. Catharina a dæmonibus incitari, *ib.* ea debitas populi pœnas in se suscipiente sola Urbani voca coerciti, *ib.* immisso a Joanne Raynaldo Ursino, ut pontificem caperet, commoventur, 1380. II. plures ca iis ab hoste capti implorata s. Catharinæ ope divinitus ejus precibus liberati, *ib.* Urbanum rogant, ut in urbem redeat, 1388. VIII. honorifice excipiunt, *ib.* in Romanos Bonifacius IX. exercet liberum imperium, 1389. XIII. schismaticos fundunt, 1393. II. Viterbium ad Bonifacii obedientiam reducunt, *ib.* rogant Bonifacium, ut in urbem redeat, V. pactiones cum eo conficiunt, *ib.* tumultuantur adversus ipsum, 1395. XVII. instauratis arce Hadriana, & Capitolina coerciti, *ib.* subornati ab internun-

tiis Petri e Luna in geminas factiones distracti, 1396. II. conciliantur inter se a Bonifacio, *ib.* eorum Urbem subiicere antipapæ proditione tentant Columnenses, *Ray. t. viii.* 1400 II. & *seq.* sollicitati frustre ad defectionem Romani, *ib.* ejusdem Urbis imperium affectat Ladislaus, 1404. XVI. Columnenses eam ipsi subiicere tentant, sed propulsantur a Paulo Ursino, 1407. VII. ad Romam occupandam absente Gregorio XII. quem specie colloquii deluserat antipapa, provolat cum classe, sed ventis divinitus retardatus, 1408. V. Romam ingreditur Ladislaus Paulo Ursino in suam partem pellecto, *ib.* Roma victis pulsisque Ladislai ducibus in Alexandri V. fidem revocata, 1410. III. a Gregorio, & Ladislao terra, marique obsessa, 1411. III. a Joanne XXIII. liberare, *ib.* ast locus divinitus electus pro sede pontificis, 1413. VIII. Roma Ladislao erepta, & ad Alexandri V. obsequium revocata, 1409. LXXXV. a Ladislao perfossis mœnibus capta, 1413. XIX. Romanorum pudenda inertia, *ib.* Roma dissensionibus plena, 1417. VI. illi Jacobus card. s. Eustachii præficitur, *ib.* Romani precibus s. Catharinæ post Bonifacii obitum turbas populares in urbe excitant, 1404. XVI. ineunte Innocentii pontificatu iterum tumultuantur, *ib.* pactiones nonnullas pro Urbis administratione cum Innocentio faciunt, XVII. ea pontificis indulgentia insolescunt, XIX. contra pacta militares copias contrahunt, *ib.* importuna postulata obtrudentibus respondet Innocentius nihil amplius ipsos exigere posse, quam pontificium pallium, *ib.* Romani a Columnensibus ad seditionem concitati specioso libertatis nomine adversus Dei vicarium, 1405. VII. ad eos sibi subiiciendos Ladislaus rex aspirat, *ib.* nonnulli Romani primarii a Ludovico e Melioratis pontificis nepote trucidati proditione, *ib.* adversus Innocentium hostilia parant, VIII. in fugam præcipitem dare sa cogunt, *ib.* episcopos coniiciunt in carceres, *ib.* diripiunt pontificium palatium, *ib.* conscindunt regesta, *ib.* produntur, ut in servitutem Ladislai regis addicantur, IX. propulsant proditores, *ib.* conciliantur Innocentio, *ib.* decernunt pro Ladislai tyrannide depellenda occumbendum, X. Capitolinos magistratus sentientes cum Ladislao expugnant, *ib.* liberant præsules carceribus, *ib.* Urbis imperium restituunt Innocentio, 1406. I. honorificentissime eum excipiunt, *ib.* eruptiones hostiles ex mole Hadriana passi, V. excusso Ladislai jugo in Alexandri V. potestatem redeunt, 1409. LXXXV. Romani a Martino V. jussi inducias inter se inire, 1419. IV.

Romani; imminentes eorum seditiones ostensæ divinitus s. Franciscæ viduæ Romanæ, *Ray. t. ix.* 1431. X. Columnenses in Urbem irrumpentes propulsant, *ib.* vexati a Nicolao Fortebrachio rebellant in Eugenium IV. pontificem, 1434. V. pontificem in carcerem detrudere impie moliuntur, IX. fugientem indigne insectantur, *ib.* eorumdem furor, *ib.* purgant se ab eo flagitio complures Romani, VIII. in gratiam admissi ab Eugenio, *ib.* post rebellionem ingentibus malis Romani attriti, XI. in pontificis obsequium revocati, *ib.* eorum Urbs, jactatis vocibus, cupidissime affectata a Mahomete II. *Ray. t. x.* 1470. XXXIII. illam Mahometis metu deserere Sixtus IV. cogitavit, *Ray. t. xi.* 1481. XXV. eamdem capera proditione tentat Alfonsus, 1488. VII. hujus civitatis eversio prædicta, *Ray. t. xiii.* 1527. I. excitati ad pœnitentiam Romani, II. prædicta etiam Romano clero divina ira nisi resipisceret a Joanne Fischero, *ib.* adscribit Thomas de Vio cardinalis excidium urbis peccatis cleri, *ib.* negant Romani pro Clemente pon-

Romana ecclesia auctoritas, primatus, prærogativa, & jurisdictio spiritualis.

mit

tant

Romani pontificis electio, & consecratio.

sol-

Ru-

Romæ

Ruo-

S

Tom. III.

quod

Sacrificia gentilium.

Sacrificium augustissimum Missæ quid sit, & cui offeratur.

anne

Sancti qui vocentur, & quomodo a Deo, & hominibus habeantur.

Sanctorum Gesta.

Sanctorum Canonizatio.

Sanctorum Cultus.

Sanctorum Intercessio.

Sanctorum Reliquiæ.

Justi-

Sar-

Satur-

rio

paga-

Tom. III.

Schismata diversa, & Schismatici.

subi-

exer-

ges

in

tura

Ge-

pacis

Sue-

Sueciæ regina ejus eucilium implorat adversus Danam, 1519. LVIII. Moscovitico bello implicitus opem ferre non potuit, *ib.* Moscovitarum dux Basilius in Lithuaniam irrumpit, LIX. divinitus victoriæ de Moscovitis releta, *ib.* queritur apud Leonem Albertum crucifcrorum principem pacem violasse, 1520. LXXIII. decretum edit pro tuenda religione, 1523. LXXX. Lutheri libros prohibet, *ib.* capitale supplicium & bonorum proscriptionem Lutheri sequacibus intentat, *ib.* typographos excudentes libros hæreticos pœna jubet affici, *ib.* Poloniam a peste Lutherana vindicat, 1525. XXXV. Plocensis episcopi ad eum omitiu, *ib.* sollicitatur a Clemente ad ferendam opem Ludovico nepoti Pannoniæ regi contra Turcas 1526. LXI. ad servandas cum Turca inducias infeliciter nepotem deserit, LXII. proditur a Turcis qui immissis Tartaris partem regni illius populantur, *ib.* nepotis illius deflende more, LXIII. crucifcrorum principem in apostasiem lapsum in clientelam male eccipit, ut religiosum principatum in tyrannidem sæcularem converter, CXXI. Bohemia, & Hungariæ regnis amissis quibus potiri poterat castigatur, *ib.* pactiones ab eo initæ cum Alberto, *ib.* Gedano pulsi catholici ad eum confugiunt, CXXIII. Gedanum se confert ac seditiosos Lutheranos supplicio afficit, CXXV. loca Poloniæ a Pomesaviensi episcopatu divelli poscit, cum pseudoepiscopus in apostasiem esset lapsus, *ib.* Gostavo regi Sueciæ petenti ejus filiam in uxorem promittit ea lege, ut fidem catholicam in Suecie restituat, *Ray. t. xiii.* 1527. LXXXV. repudiata impie a Gustavo conditio, *ib.* poscit a Clemente VII. ut b. Hyacinthos ordinis Prædicatorum in sanctorum numero ob ingentia miracola collocet, CV. Tartarorum in Lituaniam excursiones ducum opere reprimit, CVI. appellatur de fœdere contra Ferdinandum Hungariæ & Bohemiæ regem a Joanne Transilvano, CVII. eamdem repellit, *ib.* coercet Prussos Lutheranos negantes decumas episcopis, 1528. LXX. convincit eos, tam vere reges esse quam sacerdotes, quod sine crimine læsæ majestatis dicere nequeant, *ib.* sollicitatur a Clemente VII. ut arma in Turcas conjungat cum Ferdinando, 1530. CLXXVIII. inter Ferdinandum & Joannem Transilvanum concordiæ interpretem agit, CLXXXV. Albertum Prussiæ magistrum apostatam in clientelam eccipit, 1531. LVIII. Moldavi & Valachi Turcarum vectigales in Poloniam irrumpunt, LXXIV. ingenti clade deleti a Sigismundi ducibus, *ib.* de parta victoria illi gratulatur Clemens, LXXV. Albertum Brandeborgensem epostatam tuetur contra Carolum V. 1531. LVIII. rogatur a Clemente, ut opem ferat contra Solimannum Dalmatiam infestantem, LXIX. Moldavos & Valachos irruentes in Poloniam delet, LXXIV. sollicitatur ad christianum imperium contra Solimannum defendendum, 1532. VI. initas cum eo inducias abrumpere non vult, *ib.* Polonos Wittembergam ire vetat, 1534. XLVII. apud pontificem pro expeditione adversus Turcas, & concilio egit, 1540. XIII. e pontifice monetur, ut pravos impostores aula ejiciat, 1539. XX. a Paulo III. ad pullulantes hæreses excindendas stimulatur, *Ray. t. xiv.* 1543. LVI. & ad fœdus contra ipsas, 1546. XCVII. de fide catholica optime meritus obit, 1548. LXXXI. egregium ejus effatum, quod ad episcopos, non ad reges de puritate verbi cognoscere spectet, *ib.*

Sigismundus junior, Sigismundi senioris filius, pileo, & gladio in nocte Nativitatis Domini consecrato a Paulo III. donatur, *Ray. t. xiii.* 1539. XXI. literas a Paulo III. accipit, quibus ad defendendam ecclesiam adversus hæreses, & schismaticos juxta patris exemple inflammatur, *Ray. t. xiv.* 1548. LXXXII. de parentis obitu ab eodem consolatur, *ib.* decernit ad pontificem oratorem Martinum Chromerum, LXXXIII. cardinalatum pro Cracoviensi episcopo deposcit *ib.* excenditur a Julio III. ad ereodat a suo regno hæreses, 1550. XXXIX. 1556. XXXIV. & *seq.* his de caussis ei legatos mittere spondet, XL. obedientiam per oratorem exhibet Julio III. ac Paulo IV. 1550. XLII. 1556. XXIX. sua facilitate hæresis tumultus excitanter, 1551. LXXII. 1550. XXXIX. a pontifice de sedulo in hæreticis coercendis studio laudatur, 1552. LIII. ad componende religionis dissidia consilium celebrari curat, 1550. XXXIX. episcopum Pomesaniensem de hæresi eccusat, XLI. statuit ut novæ opiniones in suo regno exortæ ad concilium referantur, 1551. LIII. a Paulo IV. ad infringendam hæreticorum proterviam incitatur, 1555. LVII. hortatur ne se pravis colloquiis infici patiatur, 1556. XXIX. admonetur ut e Polonia pellat Joannem a Lasko, & Petrum Vergerium pestilentissimos hæresiarchas, XXXIV. iterum ad fidei defensionem excitatur a Paulo IV. papa, XXXV. inclinans in opinionem permittendæ communionis sub utraque specie divinitus removetur, XXXVII. oratores ad Tridentinum concilium mittit, *Ray. t. xv.* 1562. CVI. 1563. CXXV. pacem cum magistro equitum Theutonicorum honestissimis conditionibus sancit, 1558. XVIII. a senatoribus subornatus jus pontificium invadit, XIX. a pontifice ne se in rebus sacris immisceat monetur, *ib.* importune ejus benignitate in suspicionem hæreseos apud Pium IV. pontificem adductus, 1559. XXVII. instat apud eum pontifex ut contractam illam suspicionem a se removeat, & Chelmensem episcopum regia auctoritate reprimat, XXVIII. obedientiam exhibet Pio IV. 1560 V. ejus pietatem pontifex commendat, susceptaque consilia de congreganda synodo œcumenica eidem aperuit, VI. ejus auctoritate utitur pontifex ut Moscorum dux ad concilium accedat, 1561. XVII. dimisso animi obsequio negat apostolico nuntio ad Moscorum ducem accessum propter bella inter utrosque ardentia, LV. ejus constantie in retinenda fidei veritate a patribus Tridentinis laudatur, 1562. CVII. defuncto Sigismundo primo, cum Sigismundus iste ejus filius haud parem animum, & consilium haberet varie hæreticorum de religione dissidia in Polonia emergunt, 1563. CLXXXV. concilium acceptat, atque in suo regno servari curat, 1564. XLV. de concilio admisso pontificem certiorem facit prudentiamque Commendoni apostolici nuntii laudat, XLVI. omnes hæresiarchas e suo regno in Varsaviensi conventu excedere imperat, XLV. XLVII. magnam Moscoviæ partem suis excursionibus vastat, 1565. XV. pacis inter Cæsarem, & Solymannum interpres, *ib.*

Sigismundus III. rex Poloniæ procuravit unionem Ruthenorum cum ecclesia Romana, *Bar. t. iv. pag.* 663. XXIII.

Sigismondus, Thomæ regis & Catharinæ reginæ Bosniæ filius, exhæredatus regio jure ni Mahomete deserto Christum coleret, *Ray. t. x.* 1478. XLV. & *seq.*

Sigismondus Austriæ dux adit Pium II. Mantuæ, *Ray. t. x.* 1459. LXXIII. operam in Turcas illi defert, *ib.* Nicolaum cardinalem capit, 1460. XXXIII. nonnullas arces, vimque auri ingentem ab eo extorquet, *ib.* censuræ ei incussæ, *ib.* aliæ illi pœnæ inflictæ,

taris

rabi-

Nice-

ib. ejus epistola ad Joannem Antiochenum, XIV. accusatus a Basso exconsule, XXXI. XXXVII. ei datum judicare causam suam, XXX. ejus accusationis, & liberationis legitima historia quæ sit, XXXVII. ejus acta in causa Polychronii episcopi Jerosolymitani spuria, XXXVIII. neget audientiam Juliano Pelagieno, 439. XLV. ejus obitus, 440. I. picturis ornavit basilicam s. Mariæ ad præsepe dictam, II. dona munifica ab eo illi oblate, *ib.* ornavit baptisterium Constantini, 439. V. alia Sixti opera, *ib.* ejus nomine supposita opera Pelagianorum, 440. VII. *& seq.* quo tempore mortuus sit, III. creatur pontifex, *Pag. t. VII.* 432. VI. Nestorium ab hæresi revocare conatur, VII. Joannem Antiochenum in viam rediisse gaudet, 433. IV. ejus accusatio suspectæ fidei, XIX. moritur, 440. II. libri ei falso adscripti, IV. ejus ordinatio, sedis tempus, & obitus, *in not. Bar. t. VII.* 427. quid in literis Joannis ad ipsum fuerit a Baronio suppletum, 454.

Sixtus IV. Joannem Bonum sanctorum catologo adscribit, *Ray. t. II.* 1251. LI. ex cardinale tit. s. Petri ad vincula creatus pontifex, *Ray. t. x.* 1471. LXVI. quam sententiam pro symbolo acceperit, *ib.* de ejus primitiis, LXVII. ostensum prægnanti matri Franciscanam disciplinam professurum, *ib.* puer cucullo Franciscano indutus, *ib.* eo detracto periclitatur, *ib.* restituto habitu iterum addicitur s. Francisco, *ib.* in nutricis ulnis populum sacro crucis signo lustrare visus, *ib.* inter Franciscanos professus ordini præfectus est, LXIX. a factione Mendicantium temere a Paulo ad concilium provocantium abstinuit, *ib.* creatus cardinalis plura opuscola edidit contra subnascentes errores, *ib.* dum ad Lateranum solemnem pompam duceret periclitatur, LXX. encyclicæ ejus ad fideles literæ, *ib.* decernit fidem tueri contra Turcas, LXXI. paratum se offert non modo ad opes, sed etiam ad sanguinem profundendum, *ib.* Mahometis II. infanda consilia exponit, LXXII. habita de bello Turcico gerendo apud eum oratio a Bernardo Justiniano, LXXIII. quatuor legatos in varia regna mittit, LXXV. fideles ad sacrum in Turcas bellum sollicitat, *ib.* concilium Lateranum indicit, LXXVI. Friderico imperatori litem de loco moventi Mantuam vel Anconam proponit, *ib.* plures legatos in varia regna ad principes regesque in Turcas concitandos mittit, *ib.* Marcum Barbum ad Hungarum & Polonum conciliandos mittit, LXXVIII. Petrum Riarium & Julianum nepotes cardinalitia purpura donat, LXXIX. b. Jacobum Picenum ad conciliandos Asculanos mittit, LXXX. annuum vectigal Ferdinando remittit quandiu copias in Turcas junxerit, *ib.* affinitatem jungit cum Ferdinando, *ib.* fideles ad sacram in Turcas militiam sollicitat, 1472. I. Oliverium cardinalem navali exercitui præficit, *ib.* sacras indulgentias arma correpturis proponit, III. classem discessuram sacris precibus lustrat, IV. Philelphi ad eum literæ, ut mature Italiæ consulat, V. in locum Bessarionis cardinalis patriarchæ Constantinopolitani Petrum Riarium subrogat, XI. Avenionensem legationem demandat Ludovico Borbonio, XIII. Galli Sixto, ut Christi vicario, obsequium deferunt, XV. idem agunt plures alii principes & Lusitaniæ ac Scotiæ reges, XVI. ecclesiam s. Andreæ archiepiscopali apice insignit, XVII. indulgentias proponit subsidium nummarium contra Turcas præbituris, XVIII. exponit fidelibus affectari a Mahomete occidentale imperium, *ib.* de summa rerum agi demonstrat, *ib.* decimas in pluribus regnis colligit, XX.

Fridericum cæsarem sollicitat, ut cum Polono & Hungaro fœdus in Turcam jungat, XXVIII. Matthiæ Hungari regis partes adversus Polonum suscipit, XXIX. Casimirum & Wladislaum urget, ut desinant Hungaro bellum inferre, XXX. crucisferos in Polonum concitat, XXXI. sacramenta a Bohemis præstita Wladislao rescindit, XXXII. Silesios & Moravos Matthiæ obsequi, interposito anathemate, jubet, XXXIII. Marci cardinalis legationem ad alia regna septentrionalia exporrigit, XXXV. legatum commendat de induciis inter Polonum, & Hungarum impetratis, XXXVII. permittit, ut pro pace firmanda Bohemiæ regnum dividatur, XXXIX. Joannes Basilius Moscovitarum dux ad Sixtum legationem insignem mittit, XLVIII. significat se adhærescere Florentino concilio, *ib.* despondet Sixtus Moscovitæ filiam Constantinopolitani imperatoris, *ib.* fœdus, sedente Paulo, initum repudiat, L. Ferdinandum regem Neapolitanum pendendi vectigalis onere liberat, LII. divelli Soranum comitatum ab ecclesiastica ditione permittit, LIII. cum ecclesiæ dispendio suos promovet, LIV. affinitatem cum Ferdinando jungit, *ib.* quæ sint illi a Ferdinando promissa, LVI. Imolam & Foroliviam cum ecclesiæ damno nepoti Hieronymo Riario tradit, LIX. ea res funestum illi ac stirpi exitum attulit, *ib.* Herculi Atestino ducatus Ferrariensis jus beneficiarium tradit, imperato quinque millium aureorum censu, *ib.* Pauli sanctionem de jubileo ad vigesimum quintum annum redacto confirmat, LX. dissidia ex pragmatica orta componit, LXI. constitutionem fert in simoniacos, *ib.* mittit internuntium in Canarias insulas, LXIV. Laurentium Zeuum archiepiscopum Spalatensem in classis pontificiæ imperio subrogat Oliverio Carafæ, 1473. I. Hungarum deterret ne cum Mahomete fœdus ineat, VI. monet præsules, ut fœdus illud abrumpant, VIII. sollicitat Fridericum, ut Matthiæ faveat in re Bohemica, XIII. Darocense templum aditoris, in quo quinque hostiæ divinitus cruentatæ servabantur, veniam criminum proponit, XXI. auget cardinalium senatum, XXII. Pseudo-carmelitas Bononiæ magicam artem docentes reprimit, XXV. errorem negantium determinatam esse veritatem futurorum contingentium damnat, XXVI. Venetis eripientibus Anconitanis libertatem navigandi anathema intentat, XXVII. Christiernum regem Daniæ ad limina apostolorum venientem humanissime invitat, 1474. I. excipit eum Romæ honorificentissime, II. ante illius pedes Daniæ rex religiosissime provolvitur, *ib.* Moldaviæ princeps plura signa Turcis in prælio erepta ad Sixtum transmittit, XI. ecclesiæ spoliis suos ditat Sixtus, XIX. Senogalliam nepoti dat, sed ea res extremum exitium illi attulit, XX. Urbini comitem ducali apice cohonestat, XXI. ejus nepos cardinalis quem pluribus episcopatibus oneraret in juventute extinctus, XXII. Minimorum ordinem confirmat, XXVII. & Augustinianorum discalceatorum, XXXIV. Ferdinandum regem Neapolitanum in urbem venientem excipit honorifice, 1475. I. Carolam Cypri reginam benigne sustentat, *ib.* legatum mittit pro Nussiensi bello pacando, III. Nicolaum Franum internuntium creat pro sedandis Hispaniæ bellis, XV. *& seq.* instaurat constitutionem ex titulo dato a pontifice nemini jus conferri, XVII. & XXXI. donationem terrarum a Martino factam Castellæ regibus rescindit, XIX. sollicitatur a Matthia Hungariæ rege, ut bellum sacrum in Turcas urgeat, XXII. Franciscanos mittit ad fidem inter Canarienses propagandum, XXIX. inten-

XVII. diploma promulgat, ut reges principesque in Turcas concitet, XIX. salutis spem ablatam ostendit nisi ea armis comparetur, XX. si non defuerint sibi christiani certam victoriam sperandam exponit, XXIII. crucesignatos in clientelam apostolicam accipit, XXII. Philippum comitem Palatinum de pace servanda admonet, XXIV. extincto virtute divina Mahomete solemnes Deo gratias agit, XXVII. Ibletum e Fliseo Turcarum studiosum percellit anathemate, *ib.* solemni ritu classem Genuensem auro conductam lustret, XXVIII. ornamenta pontificia ac pretiosam supellectilem offert pro stipendio contra Turcas solvendo militi, XXXIV. pacis leges inter Alfonsum Lusitaniæ, & Ferdinandum Castellæ reges initas confirmat, XXXVIII. *& seq.* literas accipit ab Æthiopum imperatore pro redintegranda vetere cum Romana ecclesia conjunctione, XL. rogatur, ut mittat in Æthiopiam Latinum episcopum, *ib.* quinque Minoritis Marrochii pro fide Christi cæsis sanctorum honores decernit, XLII. *& seq.* a Ferdinando beneficiorum immemore injuriis lacessitur, 1482. I. Alfonsum iticere prohibet ne Herculi Ferrariæ duci auxilia ferat, *ib.* offenditur ab Alfonso ob revocatas Turcarum cohortes, *ib.* negat a Venetorum fœdere discedere, II. Columnenses & Sabelli a Ferdinando subornati insurgunt in Statum, *ib.* Columnam & Sabellum cardinales, ut obsides retinet, III. a Ferdinando petitur bello, IV. Tifernum amittit, *ib.* periclitanti Romæ submissa a Venetis auxilia, *ib.* infestatur terra marique a Ferdinando, *ib.* Genuenses ferunt illi opem, V. Terracina a Ferdinando illi erepta, *ib.* oppida Columnensium in deditionem accipit. VI. divina ope Alfonsum Calabrum profligat, VIII. refert Deo grates parta victoria, IX. profitetur victor se pacem exambire, *ib.* Cæsarem rogat, ut concordiæ agat interpretem, *ib.* Ferdinandus sibi metuens ne Gallos adversus ipsum vocaret, Statuis potem chartam in qua pacis leges describeret, ad eum transmisit, XI. pacem dat Italiæ ac templum pacis estruit veluti trophæum b. Virginis positum, XXI. regi Hispaniæ pacis promotori assentitur modo universa Italia pace fruatur, XII. solemni ritu promulgat pacis fœderis leges, XIV. Alfonsum Calabriæ ducem honorifice excipit, XVII. fœdus jungit cum Ferdinando adversus Venetos, *ib.* Mocenicum ducem Venetorum rogat ne Ferrariam oppugnet, *ib.* pacis sanciendæ necessitatem proponit, XIX. urget, ut capta restituantur XX. ducem Mediolani in gratiam recipit, XXII. Andream ordinis Prædicatorum archiepiscopum Crayanensem molientem schisma capit ac exauctorat archiepiscopatu, XXIII. monet Cæsarem ne concilio indicendo se implicet, *ib.* gratias illi agit quod sedis apostolicæ authoritatem tueatur, XXIV. ob Cæsaris preces Andream Crayanensem e carceribus dimittit, XXV. iterum rebellantem Basileæ capi jubet, *ib. & seq.* illius judicium ad solam sedem apostolicam spectare ostendit, *ib.* Basileenses ob illius patrocinium sumptum censuria devincti, XXVII. Cæsaris querelas refringit, *ib.* Polonum & Livones adversus Moscovitas inter se conjungere nititur, XXIX. Matthiam regem Hungariæ urget ut pacem cum Friderico Cæsare coeat, XXXIV. bellum sacrum ad Grenatam expugnandam promovet, XXXVII. fideles in eam expeditionem concitat, XL. sollicitat Angliæ regem, ut pacem firmet cum Scoto, XLII. ense & pileo mysticis Eduardum Angliæ regem donat, XLIII. solemni ritu sanctorum honores decernit Bonaventuræ olim Minoritæ cardinali, XLVI. *& seq.* suscepti in Venetos belli causas Cæsari exponit, 1483. II. & Sabaudiæ duci, III. et iis Ferrariam inique oppugnent, *ib.* eis sollicitat fiet, ut vertenent in Turcas arma, *ib.* cum Italiæ principibus ad tuendam Ferrariam fœdus init, IV. Francisci Gonzagæ cardinalis opere partem classis Venetæ intercipit, V. Ferdinandum excitat ad urgendum hostem, augendasque copias auxiliares, VI. Venetis in Ferraria obsidione perstantibus anathema intentat, VII. Clementis V. edicta in eos instauret, XV. Ferrariensis agri liberam possessionem duci Herculi restitui jubet, XVI. adversus eos regum auxilia implorat, XVII. Maximilianum in eosdem concitat, *ib.* captantes iniqua provocationis ad concilium diffugia reprimit, XIX. provocantes ad concilium de hæresi & schismate suspectos demonstrat, XX. promulgat impios esse appellationes ad concilium, XXI. s. Franciscum de Paula adhibet, et pontificiæ contra Venetos causæ æquitatem Gallo regi exponat, XXII. Joannem Baptistam cardinalem Amalphitanum pro conciliandis Senensibus mittit, XXV. eosdem ad mutuam pacem hortatur, XXVII. imperat s. Francisco de Paula, ut Deum pro Gallo rege oret, XXVIII. ni Deum pro illo oraverit anathema ipsi intentat, XXIX. Ludovici XI. regis vota in pia opera commutat, XXXI. Carolum VIII. de patris obitu solatur, XXXV. objicit anathema clericis decus clericale abjicientibus, XXXVI. Valentinensem & Diensem comitatus fiduciarios repetit, XXXIX. Ferdinando regi & Isabellæ reginæ de rebus in Mauros præclare gestis gratulatur, XLIV. Sultanum Babylonis mulcere nititur ne bellum Ferdinando inferat, XLV. Isabellæ reginæ pium studium in convertendis Judæis & relapsis puniendis commendat, XLIX. inter Fridericum Cæsarem & Matthiam regem pacis interpretem agit, LII. Matthiam rogat, ut Hussitas catholicorum sanguine madentes plectat, LIII. iterum ad instaurandam Kioviam collatoris indulgentias proponit, LVII. de b. Leopoldo in sanctorum albo reponendo agit, LVIII. damnat eos, qui hæresis calumniam asserentibus Immaculatam Virginis Conceptionem impingunt, LXIV. damnat pariter eos, qui ajunt hæreticos esse, qui asserunt eam originali peccato conceptam, cum id nondum sit ab ecclesia definitum, *ib.* asserendæ ecclesiasticæ immunitati dat operam, 1484. I. Joanni Lusitaniæ regi, ni edicta libertati ecclesiasticæ contraria, revocarit censuras intentat, III. Conimbricensem episcopum ob jus ecclesiasticum labefactatum in judicium vocat, IV. præsules justis Jacobi regis imperiis parere jubet, VI. Matthiam Hungariæ regem ac Fridericum Cæsarem redigere ad pacem nititur, VIII. Belgas ad concordiam cum Maximiliano sollicitat, X. Laurentium Columnam venire in jus detrectantem extremo supplicio affici jubet, XII. Columnensium oppida subigit, *ib.* Georgium cardinalem Ulisipponensem pro pace Italica redintegranda legatum creat, XIV. proditur a fœderatis, XVIII. animi dolore & podagra extinguitur, XX. ægre tulit sanctas pactiones inhonestas ecclesiæ, XXI. sacramentis rite procuratus obiit, *ib.* illius epitaphium, XXII. pons ab eo Tyberi impositus dictus Sixtinus, XXIII. restituti aquæductus dicti aquæ Virginis, *ib.* ornavit Basilicam Vaticanam, *ib.* Basilicam XII. apostolorum instauravit, *ib.* portum Tyberinum pro navalibus restituere nisus est, *ib.* refecit Assisii ecclesiam s. Francisci, *ib.* nimia suorum indulgentia

delfit

cultus

 filia

Sta-

sidii

Ste-

Stephanus quidam clericus improbus aspiret ad episcopatum Bellovatensem, & quibus artibus, & per quos, *Bar. t. xviii.* 1101. VIII. describitur ab Ivone Carnotensi, X.

s. Stephanus Hungarorum postea rex patri nasciturus prædicitur, *Bar. t. xvi.* 989. VIII. natus e s. Adalberto Pragensi episcopo baptizatur, *ib.* patri defuncto in principatu succedit, 997. VI. contra rebelles sui ducatus sub auspiciis s. Martini & Georgii exercitum ducit, *ib.* eosdem fundit, & fugat, VII. ex spoliis hostium s. Martino in Sacro Monte monasterium ædificat, *ib.* decimam omnium rerum s. Martino consecrat, *ib.* legatos Romam dirigens quænam a sede apostolica petat, & obtineat, 1000. XII. inspiratione divina coronam duci Polonorum præparatam a pontifice obtinet, XIII. facultatem accipit crucem ante se præferendi more pontificis, & quare, *ib.* ungitur in regem, *ib.* regnum Hungariæ ecclesiæ Romanæ donavit, XX. & *Ray. t. iii.* 1079. XXXI. & *t. iv.* 1308. VIII. sui regni ecclesiam mirifice illustrat, *Bar. t. xvi.* 1002. IX. *& seq.* plurimis donis cumulet, X. apostoli offi io fungitur in corrigenda vita clericorum & monachorum, *ib.* quanto amore viros bonos prosequutus fit, *ib.* Sebastianum monachum, & virum pium archiep. Strigoniensem creat, XI. offert regnum b. Virgini Dei Genitrici, XII. ecclesiam eidem in honorem luculentissimam in Alba regali construit, dotat, & privilegiis maximis donat, *ib.* monasterium monachorum Jerusolymis ædificat, & prædiis dotat, XIII. collegium canonicorum sub titulo s. Stephani protomartyris Romæ, & hospitia pro Hungaris peregrinis erigit, XIV. Constantinopoli templum ædificat, *ib.* Guilem patruum gentilem, Transilvaniæ principem bellum contra se moventem capit, & eum uxorem christianam facit, XV. Transilvaniam ad fidem perducit, *ib.* Bulgaros Hungariam invadentes vincit, *ib.* orationibus ad Deum fusis sedat & compescit Conradum imp. bella sibi inferentem, 1030. I. *& seq.* commendatur a liberalitate in ecclesias & viros religiosos, III. quibus præceptis filium imbuerit, IV. moritur, 1038. XVI. quam devotus fuerit erga s. Benedictum, *ib.* in extremis positus de successore & de conservanda christiana religione principibus curam commendat, XVII. a s. Adalberto Pragensi episcopo baptizatus fuit, *Pag. t. xvi.* 976. VIII. ab Ademaro dicitur a s. Brunone baptizatus, 997. III. patri in regnum Hungariæ succedit, *ib.* Gyulam Transilvaniæ principem capit, & Transilvaniam Christi fidem suscipere cogit, 1002. VIII. a Conrado Salico imp. bello appetitur, 1030. I. *& seq.* cum eo pacem facit opera Henrici Germaniæ regis, II. moritur, 1038. VI. ejus festum die II. septembris celebrandum statuit Innocentius XI. *ib.* s. Stephanus Canadiensem episcopatum in Pannonia fundavit, eique s. Gerardum præfecit, 1042. II. ejus insignis donatio ob partam victoriam de hoste Benedictinis facta, *Ray. t. ii.* 1232. XXIV. privilegium ab eo iisdem Benedictinis concessum a Gregorio IX. confirmatum, *ib.* ut d. Martino ad id se voto obstrinxerit, *ib.* ut legatus apost. fuerit, XXV.

s. Stephani equites in Etruria e Pio IV. confirmantur, *Ray. t. xv.* 1561. CLXXXV.

Stephanus II. fit Hungariæ rex, *Pag. t. xviii.* 1114. XIX. moritur, 1131. XX. in signum pœnitentiæ monasticum habitum induit, & moritur, *Bar. t. xviii.* 1131. XVI.

Stephanus III. Geysæ II. Hungariæ regis filius patri succedit, *Pag. t. xix.* 1161. XVIII. moritur, 1172. VI.

Stephanus IV. Stephani III. frater paucis mensibus Hungariæ regnum usurpavit, *Pag. t. xix.* 1172. VI.

Stephanus, Andreæ regis Hungariæ & Beatricis Estensis filius, matre in Germaniam metu Belæ fugiente, nascitur, *Ray. t. ii.* 1235. XXVII. illius filius Andreas sceptrum Hungaricum obtinet, *ib.*

Stephanus Belæ regis Hungariæ filius fusus ab Othachero Bohemiæ rege, *Ray. t. iii.* 1260. XXIV. ut divinitus cum patre Bela ad concordiam revocatus sit, 1261. XXV. paternum sceptrum capessit, 1270. XXIX. b. Stanislai limina in Polonia lustrat, *ib.* Austriam vastat, XXX. fœdus paciscitur cum Othachero rege Bohemiæ, 1271. XXII. cedit jure in Styriam Charinthiam, Carniolam, Marchiam ad Bohemi gratiam, XXXI. quos reges haberet fœderatos, *ib.* moriens sceptrum Ladislao puero transmittit, *ib.* Hungariæ rex eligitur, *in not. Ray. t. iii.* 272. Belæ successor, *ib.* ejus obitus, 314.

Stephanus Romani imp. filius a patre cæsar creatur, *Bar. t. xv.* 928. VIII. & *Pag. ib.* VI. idem & Constantinus frater in insulas deportantur, & quare, *Bar. t. xv.* 944. XXI. Stephanus in patrem rebellat, *Pag. t. xvi.* 944. VII. a Constantino Porphyrogenneta imp. relegatur, VIII.

Stephanus comes Bononiæ succedit Henrico Angliæ regi, *Bar. t. xviii.* 1135. XXI. jurat archiepiscopo Cantuariensi Willelmo ecclesiæ Anglicanæ libertatem & cleri protectionem, *ib.* interest concilio Londoniensi, 1143. XIV. fit rex Angliæ, *Pag. t. xviii.* 1135. XXXVI. Londini concilium convocat, XXXVII. *& seq.* jurat se servaturum decreta in eo concilio edita, XXXIX. ejus electio confirmatur ab Innocentio p. XL. a Davide Scotiæ rege bello impetitur in favorem Mathildis Henrici Angliæ regis filiæ, 1136. XIV. *& seq.* Davidem memorabili prælio vincit, 1138. IX. *& seq.* ob regni turbationem paucos episcopos, & abbates ad concilium Lateranense II. œcumenicum mittit, 1139. V. cum Davide Scotiæ rege pacem facit, XIX. Henrico ejus filio Northumbriæ comitatum dat, *ib.* de commissis in episcopos pœnitentiam accipit in concilio Vintoniensi, XXI. frustra agitur de pace inter Stephanum regem & Mathildem, 1140. XIX. Stephanus in prælio contra Mathildis fautores capitur & carceri mancipatur, 1141. VI. *& seq.* e carcere liberatur, XI. Westmonasteriense concilium adit, XII. Oxonium incendit, 1142. IX. Oxoniense castellum obsidet & capit, *ib.* *& seq.* gravibus persecutionibus vexavit Theobaldum Cantuariensem archiepiscopum ob constantem erga Romanum pontificem obedientiam, *Bar. t. xix.* 1148. XXXIX. excommunicatione percussus fuit ab Eugenio tertio, ac avt. moritur, 1154. V. Theobaldo archiepiscopo Cantuariensi vetat ne ad Rhemense concilium pergat, *Pag. t. xix.* 1148. VIII. eum Anglia pellit, *ib.* cum Henrico Andegavensium comite pacem facit, 1153. XI. moritur, 1154. VIII.

Stephanus Serviæ seu Rasciæ rex confirmat cum eccl. Romana conjunctionem, *Ray. t. i.* 1220. XXXVII. ejus ea de re literæ, *ib.* regni coronam petit ab Honorio p. III. *in not. Ray. t. i.* 479. accipit, *ib.*

Stephanus Serviæ seu Rasciæ rex in clientelam apost. sedis acceptus, *Ray. t. iv.* 1291. XLI. in Bosnia censores fidei auctoritate Rom. ecclesiæ institui postulat, XLIII. piis ejus votis assentitur pontifex, *ib.*

Stephanus rex Rasciæ ad conjunctionem Romanæ ecclesiæ redire meditatur, *Ray. t. vi.* 1347. XXX.

Sto-

Stul-

labo-

Syl-

T litera

T

ma-

Sla-

Phi-

L. sub

Tha-

rium

s. Colum-

Theo-

sub-

Theo-

cos

sia

Theo-

a Sa-

Tici-

Tran-

c. Mar-

chri-

garis plures reges deligentibus eorum vires adversos Turcas debilitatæ, 1440. XII. funestæ Turcarum de christianis victoriæ, 1443. XIII. christianos adolescentes ad fidem deserendam, & Mahometicam militiam profitendam adigunt, ib. quæ provinciæ ab iis debellatæ, XV. Rasciæ despota ab iis captus, ib. ducenta millia christianorum ab illis in servitutem abducta, ib. quantam immanitatem in captivos imbelles exercuerint, ib. & in puppulos vagientes, ib. fideles instar animalium vendidere, ib. ni eos vicisset Joannes Huniades de Hungariæ actum erat, ib. impeditus ab adversariis Eugenius papa, ne in Turcas arma moveret, ib. Constantinopolim in discrimen adducunt, XVII. universus ferme oriens Turcarum direptioni expositus, XVIII. decumæ in Turcici belli sumptus conversæ, XIX. ut triginta millia Turcarum cæsa sint, XX. Scanderbegus Macedones in eosdem concitat, ib. funduntur a Scanderbego, XXI. parata a pontifice, Burgundo, & Genuensibus classis ad eos Hellespontiaco trajectu cohibendos, 1444. I. & seq. multæ provinciæ ex iis a Wladislao recuperatæ, II. Galli & Angli versis in se motos armis Turcarum progressibus favent, V. in eos Aranitus Cerminiri princeps sollicitatur, transmisso Romanæ ecclesiæ vexillo, VI. sollicitati Macedones propositis indulgentiis ad sequenda ejus signa, VII. nonnulli impii christiani Turcis ferre opem non veriti, VIII. Genuenses seu fraude, seu casu traiicere ex Asia in Europam patiuntur, IX. Joannes Huniades in eos expeditionem instaurat, 1448. VI. noxarum venia arma correpturis proposita, ib. vincunt numero non virtute christianos, VII. a Scanderbego in Macedonia delentur, ib. Constantinopoli potiti, 1453. I. & seq. blasphemas voces in christianum nomen effundunt, VI. eorum impius furor in sacras imagines, & sanctorum reliquias, ib. insignis de eis ab Hungaris, & Polonis reportata victoria, in not. Ray. t. ix. 397. & 416. christiani a Turcis magna clade affecti, 431. expeditionem in eos vovet Philippus dux Burgundiæ, quo anno, 619. Ratisponenses conventus ad decernendum in eos bellum celebrati, Ray. t. x. 1454. I. in ut professus Burgundus secuturum Cæsarem, aut Pannoniæ regem magnum, aut alium principem arma Turcis illaturum, II. Francofurti conventus indicti a Cæsare, ib. expositum Turcas Rasciam occupasse, IV. centum millia Hungarorum duobus præliis trucidasse, ib. ducenta vel trecenta millia bellatorum cogi a Turcis posse, ib. decretus in eos terrestris & navalis exercitus, ib. soluta in ventos christianorum consilia, ib. quæ causæ christianos a repetenda Constantinopoli distraxerint, V. ostensum divinitus Dionysio Carthusiano reges non dignos esse qui pugnent pro Christo, VI. concepti a Callisto voti de inferendo Turcis bello formula, 1455. XVIII. Turca expressus per bestiam cruentissimam plenam nominibus blasphemiæ, ut interpretatur s. Antoninus in oratione ad Callistum tertium, XXII. sacram militiam in Turcas promulgat b. Joannes Capistranensis, XXVI. indictæ in Turcas solemnes supplicationes, XXVIII. fœdus jungunt Turcæ cum Tartaris adversus christianos, XXXII. Ponticæ gentes subiirere meditantur, XXXIII. Bosphorum Thracium claudunt, XXXIV. devota adversus Turcas arma ab Alfonso Aragonum & Siciliæ rege aversa in Genuenses, XXXV. divinitus compressi Turcæ, 1456. I. exindi poterant a Callisto, si reges in eos junxissent arma, ib. commonitur a Callisto Carolus VII. ne extendendæ Turcicæ tyrannidis occasioni desit, III. Turcarum classis victa, XV. Turcæ irrumpunt in Belgradum, atque implorato nomine Jesu sternuntur, XXIV. & XXIX. Turcarum navis prætoria dum Christo illudit, mergitur equis, XXVII. profligantur a b. Joanne Capistranensi, XXX. perterriti sunt visis cœlestibus copiis, ib. & seq. ad Jesu nomen Turcarum equi sternuntur, ib. vident mirare faciem b. Joannis e Capistrano instar solis, ac terrentur Turcæ, XXXIII. fulgere pariter vexillum crucis, quod gerebat, ib. in fuga se mutuis vulneribus trucidant, XXXIV. plures sine vulnere divina vi confecti, ib. quadraginta octo millia in pugna & fuga cæsa, XXXVI. & XLVIII. trecenta tormenta iis erepta, XXXVI. b. Joannis Capistranensis ad nos Europa pellendos cohortatio, XXXVII. regum, ac politicorum vecordia, qui Turcam vinci non posse opinantur, XXXVIII. excindi poterant si reges favissent Callisto, ib. militia nulla gloriosior quam quæ pro Christo in Turcam suscipitur, XXXIX. supellex pontificia distracta a Callisto contra Turcas, XLIX. Macedoniam vastant, 1457. XXII. magna clade Scanderbegum afficiunt, XXVII. immanis eorum in christianos sævitia, ib. vincuntur a Scanderbego, XXVIII. sollicitati contra Turcas universi reges Callisti studiis non respondent, XXXV. indicti in eos solemnes christianorum cœtus, XXXVI. victi pluribus præliis ab Usumcassano Persidis rege, LXVI. plura in eos a Scanderbego & legato apostolico fortiter gesta, 1458. VIII. maxima clade easi a Scanderbego, XVI. cæsis viginti Turcarum millibus, sexaginta tantum christiani desiderati, ib. indicta adversum eos a Pio II. expeditio, 1460. I. etsi pios ab impiis Deus affligi permittat demum impios abolere solet, ib. quantum adversus eos exercitum terrestrem ac maritimum comparandum decretum fuerit, XII. & seq. Caramanus & Armenii eos a tergo adoriri pollicitt, XIII. occupant Sinopem & Paphlagoniam, 1461. XXXVIII. Trapezuntinum imperium & reliquias Græcorum in Asia excindunt, ib. eorum tyrannis in Patriarches Græcorum, XXXIX. Lemnum, Lesbum, Samothracem, Imbrum subigunt, XLII. Demetrium & Thomam Palæologos dissentientes opprimunt, XLIII. Peloponeso tota potiuntur, ib. Usumcassanum vincunt, XLV. Turcarum origo, LXXXIV. vide, Mahometani. Corvatiam populantur atque ad limitem Italiæ excurrunt, 1469. XIII. Turcarum adversus christianos furor, 1463. XIII. Bosna ab iis expugnata, XIV. fidem non servant dedititiis, XVI. Turcarum impuritas nefanda, LI. quodlibet iis licet, ib. Turcicarum virium descriptio, 1464. XIV. Turcarum mores, XVII. Ragusinis extrema omnia intentant, XXXVIII. dum in eos Pius expeditionem parat recedunt, XL. commendatum a Pio morituro sacrum in Turcas bellum, XLIV. Jaiza propulsantur, LXIII. Neupactum & Aregos diripiunt, ib. Peloponeso pelluntur, ib. ad Corinthum cladem Venetis inferunt & Peloponesum recuperant, LXIV. Corvatiam populantur, 1469. XIII. Chalcidem excindunt, 1470. XII. & seq. qualis sit Turcarum militia, LXII. cur expeditiones ferme quadrimestres obeunt, ib. quæ sit Turcarum origo, XXIX. pulsi a Perside in Asiam inferiorem confluxere, ib. septem eorum familiæ provincias forte divisere, ib. ut in Græciam exciti oppresserint socios, XXX. quo temporis fluxu auctum eorum imperium, ib. instauratum fœdus ab Italis

Ubal-

U

Caro-

quemquam vetat, nisi eum Romana ecclesia sentiat, XX. convenitur Romæ a Palæologo imp. Constantinop. 1369. I. fidem orthodoxam profitentem Romanæ ecclesiæ conciliat, II. & seq. promulgat Græcorum imperatorem esse catholicum, IV. Venetum ducem hortatur, ut vires in barbaros vertat, V. vagas turmas in eos traducere nititur, VI. a Bernabone tyranno Mediolanensi vexatur, IX. Ludovicus Ungariæ rex ei pollicetur, tandiu in Bernabonem bellum se gesturum, donec obtritus sit, ib. subsidiariam stipem Polonn clero ad reficienda oppida eversa a Tartaris imperat, X. Ungarum hortatur, ut Banum Bosnensem Manichæum comprimat, XII. censuras objicit cum Manichæis Bosnensibus commercium habituris, XIII. præcones evangelicos ad gentes mittit, XIV. vetat ingressuros religiosos ordines, seu virorum seu mulierum, de pecunia vel muneribus quocomque modo pacisci, XV. dona a regibus Vaticanæ basilicæ collata confirmat, XVI. illam veram Romanam & catholicam ecclesiam profitetur Palæologus, cui Urbanus præsidet, 1370. I. Græcos ad damnandum schisma sollicitat, II. rediturum in Græciam Palæologum commendat principibus, sacrisque afficit beneficiis, IV. Græcis ad ecclesiæ gremium reversuris ejurandi schismatis formulam proponit, ib. Walachiæ principis viduæ sacra muneribus donatur, V. Ladislaum Wayvodam Valachiæ ad schisma damnandum sollicitat, VI. Moldavos ad ecclesiam revocatos, episcopatum in ejus principatu erigit, VII. Minoritas ad Macedones convertendos mittit, VIII. & archiepiscopum & sacerdotes ad convertendos Tartaros, IX. Chamum illorum imp. ad fidem amplectendam sollicitat, ib. alias ad Tartaros dat literas, XI. Ligures ac Venetos ad ferendas Cyprio suppetias hortatur, XIII. Perusinos revocat ad officium, XIV. Ungarum ad Bernabonem Vicecomitem comprimendum sollicitat, ib. fœdus cum Bernabone instaurat, ib. reginam Siciliæ admonet, ut Cassinensibus monachis jura pristina restituat, XV. Cassinensem episcopatum abrogat, disciplinamque monasticam Cassinatibus restituit, XVI. Fraticellos insectatur, ib. internuntios ad pacanda Hispaniæ bella mittit, XVII. reditum apparat in Gallias, XVIII. promulgat se a Romanis honorifice habitum, ib. a quibus subornatus fuerit ad repetendas Gallias, XIX. auget cardinalium numerum, XX. Avenionem regreditur, ib. nonnulla edicta promulgat, ib. de extructis ab eo templis, locupletatisque, XXI. integritas illius in conferendis sacerdotiis, ib. ut consanguineos paucis contentos esse jusserit, XXII. sacramenta pie suscipit in morte, XXIV. dicta sua submittit ecclesiæ, ib. pie obit, ib. miraculis claret, ib. de eo sanctis annumerando actum, ib. cardinales de illius morte fratrem ejus Anglicum card. certiorem faciunt, ib. succedit Urbano Gregorius undecimus, XXV. prædictum illi a Petro regiæ stirpis Aragoniæ principe Minorita divinitus se accepisse futurum schisma, & cardinales futuros Nicolaitas, qui ecclesiam primum electo sponso traditam, iterum viro adultero, scilicet antipapæ, tradiderint, & secundo electum futurum Herodem, sub cujus gladio millia & millia innocentium essent peritura, 1379. VI. IX. prædictum etiam eidem a s. Birgitta ut translata in urbem sede illud averteret, VIII. prædicta etiam mors si Avenionem rediret, IX. deceptus fraude diabolica Avenionem reversus est, ib. jussus a Christo restituendæ in urbe & Italia disciplinæ ecclesiasticæ operam dare, ib. intentata etiam ei-

dem a s. Birgitta mors si rediret Avenionem, ib. pœnituit Urbanum V, sui in Gallias reditus, ac votum concepit de repetenda urbe, ib. de eo in sanctorum numerum referendo, Gallorum rogatu, egit antipapa, 1381. XLVIII. miraculis claruisse fertur, ib. in Romanum pontificem eligitur, in not. *Ray.* t. VII. 65. epocha annorum Urbani ab ejus coronatione incipienda, ib. vovet se pontificiam sedem Romam reducturum, ib. votum exequi meditanti resistit rex Galliarum cum cardinalibus, 251. ejusdem obitus, 193. ejus elogium, ib. post mortem claret miraculis, ib. a calumniis vindicatur, ib.

Urbanus VI. antea dictus Bartholomæus archiep. Barensis, prænuntiatur a Roberto Gebennensi postea antipapa futurus pontifex, *Ray.* t. VIII. 1378. II. in eum consentiunt cardinales Galli, cum in geminam factionem essent divisi, ib. antequam conclave ingrederentur, eum creare decreverant, ib. & seq. gesta ab ipso ante pontificatum munera, III. ejus patria & parentes, ib. mores & forma corporis, ib. dum se ad quietem componebat, scripturam sibi perlegi a cubiculario jubebat, ib. die noctuque macerabat se cilicio, ib. proponitur a cardinale Lemovicensi, ut ad pontificatum idoneus, IV. recensitæ ejus virtutes, & patria Gallis Italisque cara, ib. qua forma & quo ordine designatus sit, ib. ante Romanorum seditionem creatus est a cardinalibus, ib. cardinalis Ursinus creationem Urbani disturbare conatus rejicitur, V. eidem & cardinalis Britannus obsistit, quod non esset Barensis cardinalitia purpura decorus, ib. non ausi cardinales, populi metu, ejus electionem promulgare, VII. ante seditionem in conclave vocatus est, VIII. propositum ipsi coram testibus electionis decretum, X. spreta morte, ejus electionem confirmant, ib. moliuntur Romani illum vi adigere ad se pontificatu abdicandum, XI. respondet intentatu etiam cervicibus ferro se non abdicaturum, ib. famuli cardinalis s. Petri vim illi inferre parant, sed repressi, ib. cardinales pro eo servando solliciti fuere, ib. Romanos metuens palatii recessus quærit, ib. agitata ab iis sæva consilia, ni pontificatum poneret, ib. illius electio contra vim & furorem populi celebrata, XII. cardinalis Gebennensis concordibus votis electum profitetur, ib. item cardinalis Florentinus profitetur, ib. Romanæ ecclesiæ camerarius carpit ejus electionem, & refellitur a cardinale Lemovicensi, qui sacramento eam confirmat, XIII. Petrus a Luna eam canonicam fuisse contestatur, ib. itidem Florentinus, ib. de ipso in sacrosancto solio collocando deliberant cardinales, ib. ex arce palatium adeunt, ib. solemni ritu in sede componitur, ib. hymnus *Te Deum* decantatus, ib. aliæ ejusdem rei circumstantiæ, XIV. nullis valebat opibus, nullaque auctoritate, ut ad hæc cardinales cogere posset, XV. eo in sede locato exultant cardinales, ib. magnæ de eo conceptæ spes jactatæ, ib. solemni ritu thyara cingitur, ib. cum iis per orbem equestrem pompam agitat, ib. encyclicas de pontificatu sibi delato literas mittit, XVI. pro pontificio symbolo hanc sententiam accipit, *Judica Domine & discerne causam meam*, XVII. nulla inter hæc sinistra de ejus pontificatu ambiguitas mota, ib. a Gebennensi & aliis cardinalibus a fuga sponte reversis colitur, ib. scribunt cardinales ad principes Urbani electionem summo consensu factam, ib. Robertus Gebennensis ad Carolum imperatorem & Belgii & Britanniæ principes de Urbano libere creato pontifice scripsit, ib. universus cardinalium cœtus de eo-

cardinalise Luna fuis consuluerit ut Urbanum colerent, donec concilium adversus eum sententiam tulisset, XIX. idem Alfonsus probat Urbanum verum esse pontificem, *ib.* id testatur s. Catharina filia s. Birgittæ pro eodem Urbano, XX. Urbanus s. Catharinam Senensem Romam vocat, *ib.* gestire gaudio visi cardinales cum honores pontificios illi in basilica s. Petri detulerant, XXI. deliberat Urbanus mittere s. Catharinam Senensem cum s. Catharina Sueca in regnum Neapolitanum pro revocanda in ecclesiæ catholicæ sinum regina Joanna, XXII. deliberat etiam mittere Raymundum Capuanum ad Francorum regem, *ib.* hortatur s. Catharina Senensis Urbani copiarum ducem, ut fortissime ecclesiæ causam tueatur, XXIV. victoria de turmis schismaticis reportata, *ib.* recuperet Urbanus Hadrianam arcem, XXV. ex consilio ejusdem s. Catharinæ solemnem supplicationem ad basilicam principis apostolorum nudis pedibus ducit, *ib.* Neapolitani causam Urbani tuentur, XXVII. in antipapam ejusque sectatores renovata edicta ab Urbano, *ib.* reges & principes antipapæ faventes censuris percellit, XXVIII. noxarum veniam proponit faciam militiam professuris in schismaticos, XXIX. Urbani metu antipapa Italiam deserit, XXX. literæ ad fideles de secundis suis successibus scribit Urbanus, XXXI. Jordanus Ursinus ad ejusdem obsequium redit, *ib.* decreti ad Urbanum a Joanna oratores pro redintegranda pace, XXXII. Othone Brunsvicensi Neapolim reverso revocati, *ib.* Joanna ab Urbano regio jure privata, *ib.* antipapæ impia edicta in Christi vicarium, XXXIII. excitata in catholicos Urbanum colentes persecutio ab antipapa, *ib.* conviciis proscinditur Urbanus a Romanis, XXXIV. instigatus ad eum trucidandum a dæmonibus populus, *ib.* s. Catharine Senensis Deum placat, ac in se debitas populo Romano pœnas suscipit, *ib.* ut seditiosi ad Urbani vocem perterriti a flagitio destiterunt, *ib.* Bononiensium ab Urbano defectio, XXXV. pro Urbano in Germanorum conventibus lata a Wenceslao sententia, XXXVI. promulgat idem Wenceslaus missas plures a cardinalibus ad imperatorem literas de vera Urbani electione, *ib.* principes Germani paribus votis in Urbani obsequio consensere, XXXVII. creat novos cardinales, 1379. XXXIX. monitus a Wenceslao Angliæ rex ut Urbani causam tueatur, XL. maxima pars regum & principum sequuta Urbanum, XLI. Richardi Angliæ regis ad Aragonum regem literæ, XLII. monet Urbanus officii Petrum Aragonum regem, XLIII. caveat a mendaciis Petri e Luna, *ib.* Urbani legatus missus in Hispanias undecim mensibus reorus in carcere, XLIV. differt Urbanus in Gallorum regem judiciariam severitatem & cruceatam expeditionem illius convertendi spe, XLVI. monitus Gallorum rex a Petro principe Minorita, ut Urbano obsequatur, XLVIII. & a s. Catharina Senensi, XLIX. Pilei cardinalis Ravennatis ad Francorum regem pro Urbano literæ, LI. in Joannam reginam, & Honoratum Fundorum comitem & Raynaldum Ursinum sententiam fert, 1380. I. ab eodem Raynaldo insidiis, & bello appetitur, II. Joannam regno exauctorat, *ib.* Neapolitanos fidei sacramento solvit, *ib.* jubet ecclesiæ esse fidos, *ib.* aliquantisper ultionem extrahit in Joannam, III. Carolum Dyrrachinum adversus Joannam & Othonem evocat, IV. Neapolitani regni proceres illi adhærere jubet, *ib.* sacram in Raynaldum Ursinum militiam decernit, VI. sacras indulgentias proponit, *ib.* necessitate adactus ecclesiarum bona oppignerat, distrahitque, VIII. rector Parisiensis academiæ publice causam Urbani tutatus, XII. Ludovici Andegavensis tyrannidem metuens fugere in Italiam compellitur, *ib.* aliquam millia eruditorum Urbano adhærentium fugam arripuere, ne a Ludovico opprimerentur, *ib.* respondet archiep. Toletanus Petro s. Eustachii schismatico, cum Urbanus neget proposita a cardinalibus, propositque probatorum contraria, audiendum in judicio etiam si diabolus inferni esset, XIV. accusatum pontificem non deserendum antequam de objectis constiterit, *ib.* definitionem controversiæ non spectare ad cardinales, sed ad concilium, *ib.* electores, qui peccarant secundam electionem celebrare non potuisse, *ib.* vacante sede illos nulla judicandi potestate pollere, XV. non vocatum, non convictum pontificatus possessorem damnari non potuisse, *ib.* fundantibus usurpatam auctoritatem judicandi Urbani in mendacio, quod Urbanus sit evidenter intrusus, respondet id non esse evidens orbi dum orbis pars maxima illi adhæret, *ib.* si qua in tumultu impressio fuerit, eo sedato notam fuisse cardinalium confessionem, *ib.* non per milites, sed per cardinales ipsum in solio collocatum fuisse, *ib.* hanc causam tangere ecclesiam universalem, ergo illius judicium ad eam spectare, XVII. ut Hispani existimarint cardinales ex odio in Urbanum rebellasse, & difficiles causæ concilium desugere, quo solo tamen ecclesiæ vulnus curari possit, *ib.* accusatur a Petro s. Eustachii nolle concilium, sed in regnis, quæ inclinant in partem adversam, dolo obtrudere mentionem concilii, XVIII. permittit Castellanis, ut testium dicta in orbe excipiant circa circumstantias electionis suæ, XIX. cur ab eo cardinales desciverint, *ib.* redigere ad modestiam cardinalium fastum voluerat, ut certo famulorum numero universi contenti essent, & unico in mensa ferculo, residerent singuli in ecclesiis titularibus, easque reficerent, *ib.* tum denuntiarat velle ex omnibus gentibus in cardinalium senatum adsciscere, ne universalis ecclesiæ administratio in unius vel duarum nationum potestate consisteret, *ib.* ab eo Florentinus & Mediolanensis cardinales veriti ejus acerbitatem deficiunt ad antipapam, XX. Wicleffi hæreses ab Oxoniensi academiæ damnari jubet, XXI. ab ea ad regem Anglorum provocare molitur Wicleffus, *ib.* defensus Lancastrii patrocinio hæresim fucis tegit, *ib.* missus ab Urbano Raymundus Capuanus in Gallias ad Carolum regem pro collocanda in luce electionis veritate vix e schismaticorum cruentis manibus evasit, XXVII. regni Neapolitani jura a Joanna in Carolum Dyrrachinum transfert Urbanus, 1381. I. amplam regni partem confert Francisco Prignano nepoti, *ib.* ob Joannæ perduellionem regnum ad sedem apostolicam devolutum decernit, *ib.* jure fiduciario certis legibus imperatis tradit Carolo, *ib.* Beneventum ejusque agrum juri sedis apostolicæ reservat, *ib.* fiduciariæ sponsionis a Carolo præstitæ Urbano formula, III. ad pontificia decreta contra Joannam, & antipapam, & anticardinales conficienda obstringit Carolum, IV. devolutum iri regnum ad Romanam ecclesiam, si fœdera violentur declarat, V. expressi alii casus, in quibus ad eandem ecclesiam devolvendum sit, VI. conjungi vetat regnum Neapolitanum cum imperio vel majori parte Etruriæ, vel Insubriæ, VIII. & XIII. dat leges si Carolum vel hæredes reges Romanorum creari contigerit, IX. ni monitus Cæsar imperio semestri flexu cesserit, regnum ad Romanam eccle-

Uten-

V

tit ad

ejus-

citati ad instruendam classem pro Cypri regis exercito transportando, xxiii. Veneti edicta in schismaticos sacerdotes proponunt, 1373. xviii. id deinde non servatur, ib. Veneti cum Genuensibus atros bellum gerunt, 1378. CXIX. Genuensium classem opprimunt, ib. Famagustam oppugnant, ib. pacem petunt a Genuensibus, & repulsam patiuntur, 1379. LIV. fundunt Genuenses, ib. Calojoannem imperio Constantinopolitano restituunt, ib. Genuenses secundis successibus elatos vincunt, 1380. XXVIII. pacem cum ipsis instaurant, 1381. XXXVII. pro navi inique expilata a Margareta regina Neapolis Corcyram illi adimunt, 1385. IX. & 1386. VI. Argon & Neapolim a Maria regina Siciliæ comparatas suæ ditioni adjungunt, 1388. V. armorum societatem ineunt adversus principem Patavinum, ejusque ditionem partiuntur, ib. potiuntur Tarvisio, ib. sollicitati a Bonifacio IX. ad reprimendos Amuratis in christianos progressus, 1394. XXV. inter eos, & Hungaros pax quando coaluit, in not. Ray. t. vii. 28. Joannem Galeatium a Mantuæ obsidione depellunt, Ray. t. viii. 1397. II. Franciscum Carrariam juniorem ad recuperandum Patavium juvant, ib. Vicentia potiuntur, 1405. XXIII. deditur iisdem Verona, ib. Bassanum, Peltrum, Bellonum, & alia loca reripiunt, ib. Patavium ad deditionem compellunt, ib. Franciscum Carrariam cum filiis præfocari jubent; Jaderam a Ladislao Siciliæ rege emunt, ib. Dalmatiam ad imperium suum retrahere incipiunt, ib. inter Gregorium & cardinales pacem conciliare student, 1408. LIII. sentiunt jure ouiti cardinales eam, si redierint ad Gregorium, schisma propagandum fore, ib. sollicitati a Ladislao rege, ut adhæreant Gregorio, respuunt, 1409. LXXXVI. certant cum Sigismundo rege de Dalmatia ancipiti eventu, 1412. VII. respuunt pro Jadera album equum aut falconem vectigalis nomine offerre, ib. pacem componunt cum Sigismundo, 1413. XVIII. Florentinos cum Ladislao conciliant, 1414. VI. bello petuntur a Caramano, XXI. pacem cum Sigismundo Cæsare instaurant, ib sollicitantur a concilio Constantiensi, ut arma in Turcas expediant, 1415. LV. Thessalonicam a Græcis deditam sibi comparant, 1423. XXVI. Joannes Palæologus imperator Constantinopolitanus pro auxiliis poscendis Venetias applicat, ib. cum Georgio Scanderbego Macedoniæ despota concordiam confirmat, ib.

Veneti Chrysopolim capiunt rursusque amittunt, Ray. t. ix. 1425. XX. Callipolim frustra tentant, ib. b. Nicolao cardinale Albergato interprete pacem sanciunt, 1428. II. Turcas, qui in insulam Cretam excensionem fecerant, magna clade profligant, IV. mittunt subsidio Nicolaum Tolentinatem Eugenio quarto, 1431. XI. Florentinis ferunt suppetias in ducem Mediolanensem, XIII. Sigismundus imperator eos invadit, ib. ad eos Cæsari conciliandos b. Nicolaus Albergatus missus, XIV. cum Mediolanensi pacem faciunt, & quibus legibus, 1433. XIII. quinquennales inducias cum eodem ineunt, ib. cum Sfortia duce Mediolanensi, & Florentinis pacem pangunt, Ray. t. x. 1454. VII. fœdus ineunt cum Matthia Hungariæ rege contra Turcas & quibus legibus, 1463. XXI. Mahometi bellum inferunt, ib. Examilium ducto muro ab utroque mari communiunt, ib. Pio II. nunquam se defuturos pollicentes, XXVII. Florentinorum in Venetos indigna invidia, ib. sollicitati a Pio ad constantiam, XLI. fœdus ineunt cum Matthia rege, L. hortativa ad eos Philelphi epistola, ut bellum suscipiant in Turcas, LII. Turcis Veneti maris imperium eripiunt, LIV. ad eos Peloponesii proni, ib. mittunt classem in Peloponesum, LV. Lemnum, Imbromque Turcis eripiunt, LVI. de clade insigni accepta per Turcas a Venetis certior factus a Pio II. Burgundiæ dux, 1464. V. ut Corinthus frustra oppugnata sit, ib. Veneti exercitum duo obtritus, ib. propter aeris injuriam revocant ab Examilio exercitum, ib. mox undecim millia Turcarum irrumpunt, & omnia vastant, ib. Lesbo propulsantur. XI. Monobassiam recuperant, ib dum Mytilenem tentant magna clade affecti, XII. Neopacti, & Argorum vicos a Turcis diripi sinunt, LXIII. Homarem Turcarum ducem ex Isthmo repellunt, ib ad Corinthum insignem cladem accipiunt, ib Peloponesum amittunt, ib. cum Rhodiis equitibus funesta dissidia suscipiunt, LXVI. Rhodum obsident, ib. pacem cum iis componunt, ib. Catharinam Corneliam in filiam cooptant & Jacobo Cypri tyranno dant spem successionis regni, LXXI. extincto Scanderbego partem illius principatus sibi comparant, 1466. VII. adversus Petrum Medicem Florentiæ principem enales excipiunt ad eum evertendum, 1467. XVII. Bartholomæum Coleonem cum exercitu immittunt, ib. pacem ineunt cum Florentinis, & quibus legibus, XV. usque ad XXI. misso Nicolao Canalio duce plures urbes Turcis eripiunt, 1469. XII. in annos vigintiquinque cum Paolo II. fœdus arctissimum ineunt, XXIV. copias serius submittunt pontifici, XXVII. Chalcidem amittunt expugnatam a Mahomete, 1470. XII. & plures urbes in Peloponeso, xiii. culpam excisæ Chalcidis ignaviæ Nicolai Canalii ascribunt, ib. subrogato Nicolao Mocenico illum vinculis tradunt, ib. moniti de expeditione Mahometis, ut par erat, non providerant, XIX. fugata a Turcis ex Hellesponto eorum classis, ib. Cypri regno potiti quod Catharinam Corneliam Jacobi uxorem in filiam optassent, XXXVII. de Mincio derivando cogitant, XL. moniti ne finitimos principes in se exasperent, ib. ineunt fœdus cum aliis principibus contra Turcam pro tuenda Italia, XLI. in Ratisponensibus conventibus se a reliquis christianis derelictos conqueruntur, IX. si Germani terrestrem exercitum eduxerint hostem contundendum proponunt, ib. Catharinam Corneliam cooptant in filiam, 1471. XLVII. constituta dote tradunt Jacobo Cypri tyranno, ib. clades inflictæ Venetis a Turcis, LXXIII. serius de Turcis reprimendis cogitavere, ib. expositum discrimen ne Turca Ægyptum, Rhodum ac Cyprum sibi subjiciat, LXXIV. Venetiis relinquit testamento bibliothecam cardinalis Bessario, 1472. XI. donarant Bessationem patria amissa Græcia, ib. quinquaginta triremes pontificiæ classi jungunt, XLII. capta Smyrna censent eam non muniendam, sed incendendam, XLIII. Ciliciæ littora infestant, ac plures arces Turcis eripiunt, ib. & 1474. I. Ususmcassani oratorem excipiunt, II. tormenta bellica & eorum librandorum peritos ad eum mittunt, ib. Sirbinum Seleuciam & Corinum tormentis ad deditionem cogunt, ib. post mortem Jacobi Cypri tyranni repulsa Carola regina, Catharinæ Corneliæ viduæ clientelam suscipiunt, IV. jus demonstranti respondent regna non jure, sed armis possideri, ib. imperium Adriatici maris sibi arrogant atque Anconitanis navigandi libertatem adimunt, 1473. XXVII. intentatum iis anathema a Sixto, ib. Scodram tuentur adversus Turcas, 1474. XII. fœdus cum Ita-

a Fer-

earum

ejus

sub-

Ho-

Victo-

Tom. III.

Deo,

Dei, *Bar. t. v.* 362. CCLXXII. earumdem virginum matres socrus Dei vocatæ, *Bar. t. t.* 57. XCII. earum collegia antiquissima, LVI. simul degebant in asceteriis, *Bar. t. III.* 301. XXXI. nigra veste indui solitæ, *Bar. t. t.* 57. XCII. in Africa eximiæ, *Bar. t. v.* 362. CCLXXIII. mitrellas gestabant, CCLXXII. earumdem velum, CCLXXV. ad ingredienda monasteria non sunt cogendæ, *Bar. t. VIII.* 458. IV. ab abbatissis non velandæ, *Ray. t. II.* 1244. LVI. Cisterciensis abbatissa, quæ id præsumpserat, ab Innocentio IV. correpta, *ib.* & *seq.* ad s. Ambrosium ex remotis orbis partibus sacrandæ veniebant, *Bar. t. v.* 377. X. earumdem consecrationis solemnes ritus, *Bar. t. VIII.* 413. XIII. earum immensa multitudo in ecclesia Dei, *Bar. t. IV.* 325. CXCV. perpetua annona donatæ a Constantino, CXCIII. a censu capitationis ab imperatoribus Valentiniano, & Valante eximuntur, *Bar. t. IV.* 365. XLIV. si e monasteriis fuerint egressæ ad ipsa restituantur, *Bar. t. x.* 554. XII. velatæ nubentes aut corrumpentes se, ut puniendæ, *Bar. t. XII.* 744. XIV. non velatæ propositum tamen virginitatis simulantes nubentes quomodo puniantur, XV. aliquæ cum sacerdote adolescente in occursum s. Nili venientes graviter ab eo increpantur, *Bar. t. XVI.* 991. XV.

Virgines Anglicanæ mittuntur in Gallias instituendæ ad s. Faram abbatissam, *Bar. t. XI.* 614. XIV. virginibus sanctissimis floret Anglicana ecclesia, 640. XIII. multæ sub Ethelburga abbatissa, 672. XXVIII.

— Collinghamensis monasterii in Anglis virginum præclarum facinus, *Bar. t. XV.* 870. XL. earumdem martyrium, *ib.*

— in Longobardia destoratio virginum, & matronarum a Friderico imp. & Germanis facta, *Bar. t. XIX.* 1164. XLV.

— Malsimiæ in monasterio commorans quædam non velata a rege Edgaro secreto vocatur, *Bar. t. XVI.* 970. VI. & *seq.* virginitati timens uni monialium velum detrahit, & se contegit, *ib.* ab eodem vitiatur, *ib.*

— Sinseosis monasterii monialis una capta a barbaris illæsa servatur, *Bar. t. VI.* 410. LVI.

Virgines Lacenæ aperta facie prodibant, *Bar. t. t.* 57. LXXXV.

Virgines vestales supplicio damnatæ, *Bar. t. t.* 86. II. in crimine deprehensarum pœna, 94. VII. Vestalis virgo lapsa, *Bar. t. v.* 384. XI.

Virginum raptores lege Constantini coerciti, *Bar. t. IV.* 320. XXIII. item Constantii, & Constantis, 349. XXV. virgo rapta non clamans qua pœna digna, 320. XXIII. virginem a proposito virginitatis dimovere tentanti quid acciderit, *Bar. t. v.* 382. XLV. ne violentur a militibus, *Bar. t. IX.* 507. XV. earumdem raptores capite sunt plectendi, 528. XX. in virginum & viduarum raptores sanctio Justiniani imp. 533. LXV. virginis aut maritatæ corruptor suspenditur a Saxonibus, *Bar. t. XII.* 745. IX.

Virginitas voto conjuncta, *Bar. t. II.* 196. XXVII. ejusdem simplex votum dispensat Cyprianus, 253. XLVI.

Virginitas per Christum exaltata, *Bar. t. t.* 2. I. semper & ab omnibus commendata, *ib.* etiam apud gentiles in pretio habita, 57. LIX. ab Augusto privilegiis ornata, 2. I. ejus cultores Corinthi, 57. LV. eam perpetuam qui coluerunt, 93. VIII. ejus insigne velum, 57. LV. ejus assertores, LVII. ejus & continentiæ servandæ consilium Pauli, LIV. ejus laudes, a. I. 57. LIX. frequens tempore s. Ignatii, *Bar. t. II.* 109. XXX. quantopere eam Ambrosius suaserit, *Bar. t. v.* 377. X. ejus sublimis status, XII. ejus laudes quorum scriptis fuerint celebratæ, 382. XXVIII. ejus & nuptiarum præmia, *Bar. t. VI.* 390. XLII. matrimonio Deo gratior, *Bar. t. VIII.* 456. IX. virginitas & non matrimonium a maxima parte amplectitur, X. servari potest interdum in matrimonio, 450. XVII. 480. XX. virginitas præcedat matrimonium, *Bar. t. IX.* 528. XXXVIII. perpetua in matrimonio Chunegundis, Edithæ, Mathildis, *Bar. t. XVI.* 1024. VIII. & *t. XVII.* 1066. VI. 1089. IX. & *seq.* eam colit una cum b. Delphina uxore s. Eleazarus Ariani comes, *Ray. t. v.* 1323. LXVIII. virguncula nuptiis mortem præfert, *Ray. t. x.* 1456. LXXII. *vide*, Castitas.

Virginitatem ad tempus colebant Pharisæi, *in app. Bar.* IX.

Virginitatis votum ab hæreticis impugnatur, *in app. Bar.* LVII. virginitatis impugnatores, *Bar. t. t.* 57. LVIII. explosa ab Elzai hæresiarcha, *Bar. t. II.* 105. IV. a Manete diversa ratione culta, *Bar. t. III.* 277. XLI. ejus osores perstringuntur, *Bar. t. IV.* 382. XXXIV. prælatum castitati conjugium a Wicleffitis, *Ray. t. VIII.* 1408. III. a Laurentio Valla damnata, *Ray. t. IX.* 1446. VIII.

Virginitatis merito divinationem adeptæ sybillæ, *in app. Bar.* XVIII.

Virginitas Mariæ illibata, *Bar. t. t.* 1. VI. negata a Lollardis, *Ray. t. v.* 1318. XLIV. itam a Wicleffitis, *Ray. t. VII.* 1411. X. *vide*, Deipara.

VIRGO antiquissimum Mariæ epithetum, *Bar. t. t.* 1. VI. Virgo Maria apparet Gregorio Thaumaturgo, *Bar. t. II.* 233. XV. ejusdem partui erecta Romæ ecclesia, 224. V. Alexander Oliva puer postea cardinalis ejus ope ad vitam revocatus, *Ray. t. x.* 1463. CXIII. Pius II. in morte contestatur se Virginis ope a magnis periculis ereptum, 1464. XLIII. cœlestes virtutes implorata ejus ope editæ, 1470. LVI. ipsius ope a graviore morbo liberatus b. Jacobus Picenus, 1471. LXXX. vindicatus etiam a dæmonum vexatione, *ib.* Philippus Clivius ope ejus carcere divinitus liberatus, *ib.* instauratum Visitationis festum a Sixto IV. 1475. XXXIV. fideles ad implorandam Virginis opem sollicitati, XXXV. ope Virginis victæ omnes persecutiones, XXXVII. ad pietatem in Deiparam christifideles a Sixto IV. sollicitati, 1477. IX. institutum Immaculatæ Conceptionis officium, *ib.* illud repetitis propositæ indulgentiæ, *ib.* hoc temere nonnulli damnare hæresis ausi, *ib.* pro Conceptione Immaculata Virginis commentarii editi a Sixto IV. ante pontificatum, 1479. XXXIV. implorata Virginis ope Turcæ divinitus Rhodo propulsati, 1480. XI. relatum est visam ab infidelibus ferre opem Rhodiis cum innumeris militum catervis, *ib.* Turcas Lauretanam ædem diripere molientes divinitus fugat, XXXII. annulus Virginis pronubus inseritur digito impuræ feminæ illum arefecit, XLIV. furto sublatus divino prodigio restituitur, *ib.* damnati a Sixto IV. qui hæresis calumniam impingunt Immaculatam Virginis Conceptionem asserentibus, *Ray. t. XI.* 1483. LXIV. damnati pariter, qui ajunt hæreticum esse asserere cum originali peccato conceptam cum nondum ea quæstio sit ab ecclesia definita, *ib.* Dei ac Deiparæ ope implorata septem dæmones ex una muliere pulsi, 1489. XXI. Hallæ liberatæ Virginis ope, *ib.* asciscitur in tutelarem ab Emmanuele Lusitaniæ rege pro comparando Indiæ imperio, 1499. XXXII. institutus ordo sanctimonialium secundum virtutes & beneplacita b. Virginis a Joanna Valesia, 1501. XXIV. implorantibus ejus opem Lusitanis commea-

tum

Pau-

cas-

W

quo-

idem

Wil-

spem

X

Y

Z

co-

F I N I S.